

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2011
VI. volební období**

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

Schválený pořad 21. schůze Poslanecké sněmovny

1. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslanců Víta Bárty a Jaroslava Škárky
2. Zákon, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 90/6/ - vrácený prezidentem republiky
3. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 325/4/ - zamítnutý Senátem
4. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 27/4/ - vrácený Senátem
5. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 138/4/ - vrácený Senátem
6. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/4/ - vrácený Senátem
7. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 275/3/ - vrácený Senátem
8. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon),

ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 279/3/ - vrácený Senátem

9. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 300/3/ - vrácený Senátem
10. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 319/3/ - vrácený Senátem
11. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 327/3/ - vrácený Senátem
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 297/ - druhé čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 297/ - třetí čtení
14. **Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny**
15. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
16. Ústní interpelace

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2011
VI. volební období**

**TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 21. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 30. srpna a 2. a 6. září 2011**

Obsah:

Strana:

30. srpna 2011

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Usnesení schváleno (č. 637).

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	10
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	13
Řeč poslance Davida Ratha	15
Řeč poslance Jana Hamáčka	17
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	19

Schválen pořad schůze.

1. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslanců Víta Bárty a Jaroslava Škárky	
Řeč poslance Jeronýma Tejce	21
Řeč poslance Jana Chvojky	23
Řeč poslance Davida Ratha	23
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	26
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	32
Řeč poslance Miroslava Petráně	34
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	34
Řeč poslance Jaroslava Škárky	35
Řeč poslance Jeronýma Tejce	36
Řeč poslance Víta Bárty	37
Řeč poslance Jana Chvojky	39
Usnesení schváleno (č. 639).	

2. září 2011

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

- Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake 40
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 297/ - druhé čtení
- Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila 41
Řeč poslance Stanislava Křečka 42
Řeč poslance Antonína Sedi 43
Řeč poslance Václava Votavy 44
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila 45
Usnesení schváleno (č. 662).

6. září 2011

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

- Řeč poslance Zbyňka Stanjury 48
2. Zákon, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 90/6/ - vrácený prezidentem republiky
- Řeč poslance Pavla Drobila 49
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné 50
Usnesení schváleno (č. 667).
3. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících

zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 325/4/ - zamítnutý Senátem

- Řeč senátora Jana Žaloudíka 53
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 55
Řeč poslance Borise Štastného 58
Řeč poslance Davida Ratha 58
Řeč poslankyně Soni Markové 63
Usnesení schváleno (č. 668).
4. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 27/4/ - vrácený Senátem
- Řeč senátora Tomáše Töpfera 65
Řeč poslance Waltera Bartoše 66
Řeč poslance Petra Skokana 66
Usnesení schváleno (č. 669).
5. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 138/4/ - vrácený Senátem
- Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 68
Řeč poslance Pavla Svobody 70
Řeč senátorky Soni Paukrtové 70
Řeč poslance Josefa Novotného st. 71
Řeč poslance Pavla Svobody 76
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 76
Řeč poslance Michala Babáka 77
Řeč poslance Josefa Novotného st. 77
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 78
Řeč poslance Pavla Kováčika 78
Řeč poslance Víta Bárty 79
Usnesení schváleno (č. 670).
6. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/4/ - vrácený Senátem

Řeč poslance Víta Bárty 80

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Pavla Staňka 81

Řeč poslance Marka Bendy 83

Řeč senátora Jiřího Dienstbiera 83

Řeč poslance Jana Bureše 84

Řeč poslankyně Dany Váhalové 86

Řeč poslance Stanislava Křečka 86

Řeč poslankyně Lenky Kohoutové 87

Řeč poslance Borise Štátného 89

Řeč poslankyně Jany Suché 89

Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové 90

Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 90

Řeč poslance Pavla Béma 91

Řeč senátora Jiřího Dienstbiera 92

Řeč poslance Pavla Staňka 93

7. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 275/3/ - vrácený Senátem

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila 95

Řeč poslankyně Jany Kaslové 97

Usnesení schváleno (č. 671).

8. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 279/3/ - vrácený Senátem

Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy 98

Řeč poslance Jiřího Olivy 98

Řeč poslance Pavla Holíka 99

Řeč poslance Jiřího Zemánka 99

Řeč poslance Pavla Kováčika 101

Řeč poslance Jiřího Olivy 101

Řeč senátora Josefa Řiháka 101

Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy 104

Řeč poslance Jaroslava Vandase 105

Usnesení schváleno (č. 672).

Řeč poslance Waltera Bartoše 106

10. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 319/3/ - vrácený Senátem

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila 106

Řeč poslance Stanislava Polčáka 107

Řeč senátora Miloše Vystrčila 107

Usnesení schváleno (č. 673).

11. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 327/3/ - vrácený Senátem

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka 108

Řeč poslance Milana Urbana 110

Řeč senátora Jiřího Bise 110

Usnesení schváleno (č. 674).

13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 297/ - třetí čtení

Řeč poslance Václava Votavy 112

Řeč poslance Antonína Sedi 113

Řeč poslance Jeronýma Tejce 114

Řeč poslance Stanislava Křečka 115

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila 116

Řeč poslance Jeronýma Tejce 117

Řeč poslance Stanislava Křečka 119
Usnesení schváleno (č. 675).

14. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Jana Vidíma 120
Usnesení schváleno (č. 676).

9. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 300/3/ - vrácený Senátem

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše 122
Řeč poslance Petra Bendla 125
Řeč senátora Karla Korytáře 125
Řeč poslance Daniela Korteho 126
Řeč poslance Rudolfa Chlada 128
Řeč poslance Jiřího Koskuby 129
Usnesení schváleno (č. 677).

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaořálka.

Začátek schůze Poslanecké sněmovny
30. srpna 2011 ve 14.00 hodin
Přítomno: 187 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení pánové poslanci, vážení členové vlády, dovoluji vám, abych zahájila 21. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás na ní přivítala.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 21. schůze dne 18. srpna roku 2011, pozvánka vám byla rozeslána tentýž den.

Nejprve vás všechny jako vždy požádám, abyste se přihlásili svými registračními kartami a ti z vás, kteří mají vydanou kartu náhradní, mi to oznámili. Zatím tedy ohlašuji, že náhradní kartou číslo 3 bude dnes disponovat pan ministr financí Miroslav Kalousek.

Dále vás seznámím s tím, že budeme určovat ověřovatele této schůze. Prosím všechny o pozornost. Za ověřovatele 21. schůze je navržena paní poslankyně Gabriela Pecková a paní poslankyně Marta Semelová. Má někdo jiný návrh na ověřovatele schůze? Pokud tomu tak není, budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování číslo 1. Táže se, kdo souhlasí s tím, aby ověřovateli této schůze, tedy 21. schůze, byly paní poslankyně Marta Semelová, paní poslankyně Gabriela Pecková. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 1. Přítomno 119. Pro 99, proti nikdo. Konstatuji tedy, že jsme ověřovatelkami 21. schůze Poslanecké sněmovny určili paní poslankyni Gabrielu Peckovou a paní poslankyni Martu Semelovou.

Teď k omlouvám. Do zahájení schůze požádali o omluvu své neúčasti na jednání dnešním tito naši kolegové: pan poslanec Jaroslav Foldyna – zdravotní důvody, Petr Jalowiczor – zdravotní důvody, Václav Klučka – též zdravotní důvody, Patricie Kotalíková – pracovní důvody, Ivan Ohlídal – rodinné důvody, Jiří Paroubek – osobní důvody, Jiří Šlégr neuvádí důvod, Jaroslava Wenigerová – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Kamil Jankovský – osobní důvody, Karel Schwarzenberg od 14.30 do 16 hodin a od 18 do 19 hodin pro pracovní důvody.

Tolik k omlouvám, které mi byly doručeny.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 21. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Prosím, abyste se k návrhu pořadu vyjádřili nyní vy. O slovo k návrhu pořadu zde mám již čtyři písemné přihlášky. Nejprve pan poslanec Bohuslav Sobotka, poté místopředseda Sněmovny Lubomír

Zaorálek, dále pan poslanec David Rath a pan poslanec Jan Hamáček. Paní místopředsedkyně vlády Karolína Peake se hlásí také.

Slovo má pan poslanec Bohuslav Sobotka. Všechny vás žádám o klid.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Hezké odpoledne, vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovoďte mi, abych předložil celkem dva návrhy na rozšíření schůze Poslanecké sněmovny. Ten první návrh se týká zařazení nového bodu. (V sále je stále velmi hlučno.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane kolego. Já ještě jednou důrazně všechny žádám, aby zasedli do svých lavic a věnovali pozornost tomu, jemuž bylo uděleno slovo.

Prosím, pane kolego.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Ano, děkuji.

Ten první návrh se týká zařazení nového bodu. Navrhuji tedy zařadit po projednávání návrhů, které byly Poslanecké sněmovně vráceny ze Senátu, nový bod a tento bod by zněl "Stanovisko předsedy vlády ke kritické sociální a bezpečnostní situaci v Ústeckém kraji".

Dámy a pánové, chtěl bych vás informovat o tom, že dne 30. května roku 2011 se na předsedu vlády obrátilo Sdružení pro rozvoj Šluknovska, což je sdružení, které sdružuje samosprávy obcí a měst, které působí v takzvaném Šluknovském výběžku. Já bych vám citoval velmi stručně alespoň pár pasáží z tohoto dopisu, abyste pochopili, do jaké míry to byla skutečně velmi naléhavá výzva adresovaná právě předsedovi vlády.

"Vážený pane předsedo vlády, obracíme se na vás s naléhavou žádostí o pomoc při řešení zhoršené bezpečnostní situace ve městech a obcích Šluknovského výběžku a zároveň vás žádáme o vaši osobní návštěvu v tomto regionu a setkání se zástupci místních samospráv.

Dovoďte nám, abychom vám ve stručnosti nastílnili současnou situaci v tomto regionu, v němž v osmnácti městech a obcích žije více než 53 000 obyvatel. Nachází se na samotné severní hranici České republiky. Nezaměstnanost zde dosahuje až 22% a výhledy na zlepšení jsou v neohlednu. Vzdělanostní struktura obyvatelstva je velmi nízká. Mladí vzdělaní a schopní lidé odtud odcházejí. Region žije především z turistiky a zemědělství.

Když před časem první senátor Parlamentu České republiky za okres Děčín nazval tento výběžek Náhorním Karabachem, netušil ještě, jak je tento přírůstek trefný a výstižný.

V posledních měsících zaznamenala se znepokojením města a obce Šluknovského výběžku značný příliv nepřizpůsobivých občanů z Teplicka,

Mostecka a dalších větších měst Ústeckého kraje, ale i ze Slovenska. Je nepochybné, že se jedná o organizovaný exodus financovaný pravděpodobně třetí stranou. Problém je v tom, že region Šluknovska není v tuto chvíli schopen nabídnout kvalitní životní podmínky ani pro stávající obyvatele, natož pro tisíce obyvatel odjinud. Chybí zde školy a školky, učitelé, chybí řada praktických lékařů, chybí pracovní místa. V souvislosti s přenesením agendy sociálních odborů na úřady práce přestává – "

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, ještě jednou – promiňte pane kolego ještě jednou, že jsem vás přerušila – opravdu vás všechny žádám, cokoli máte k projednání, přeneste mimo jednací síň. Slovo patří pouze tomu, jemuž bylo uděleno. Prosím, abyste to všichni respektovali. Žádám znovu všechny kolegy, aby zasedli do svých lavic.

Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: "– přestává fungovat i práce sociálních pracovníků s rodinami sociálně slabých osob. Vytvářejí se zde nepřehledná ghetta, v nichž nelze zmapovat ani počty jejich členů, ani jejich skutečné sociální poměry. Nelze zjistit, jaká minulost tyto občany provází.

Vzhledem k tomu, že s tímto masivním přílivem lidí, který během prvních čtyř měsíců dosahuje tisíců, značně ve městech vzrostl i nápad trestné činnosti, například ve Šluknově o 200 %, a lze předpokládat, že budoucnost bude více než komplikovaná."

V další části tohoto dopisu předsedovi vlády starostové z těchto obcí píšou: "Vážený pane premiére, dovolujeme si upozornit, že plošné snížení počtu příslušníků Policie České republiky by mohlo být značně nebezpečné. Snížení počtu příslušníků Policie České republiky v regionu Šluknovského výběžku by mohlo být až destruktivní a mohlo by ohrozit bezpečnost, stabilitu a ochranu obyvatel. Dovolujeme si proto důrazně požádat o zajištění bezpečnostních zájmů našich měst a obcí a současně vás také zveme na setkání se zástupci našich obcí k osobnímu projednání této problematiky."

To byl dopis, který odeslali starostové obcí a měst Šluknovského výběžku 30. května letošního roku.

Já myslím, že nám všem a veřejnosti jsou také známy události, ke kterým došlo v uplynulých dnech v Rumburku, Varnsdorfu a dalších městech. Musím říci, že mě skutečně velmi zarazila odpověď předsedy vlády, která se mi dostala v uplynulých dnech do rukou.

Ta odpověď předsedy vlády na tento naléhavý a skutečně vážný dopis starostů z regionu Šluknovska má, tuším, deset řádek. Je velmi stručná, já vám ji přečtu:

“Vážený pane senátore, vážený pane starosto, vážený pane tajemníku, v minulých dnech mi byl doručen váš dopis z 30. května 2011. Situace na Šluknovsku mi není neznámá a už vůbec mi není lhostejná. Váš dopis jako podnět předávám panu ministrovi vnitra a panu ministrovi práce a sociálních věcí, tedy ministrům v této věci příslušným. O návrhu řešení vás budou příslušné rezorty informovat. Cestu na Šluknovsko bych velmi rád uskutečnil a určitě se jí nezříkám, ale v dohledné době to můj pracovní program neumožňuje. Přeji vám mnoho úspěchů v práci a osobním životě. S pozdravem Petr Nečas, předseda vlády.”

Dámy a pánové, vážená vládo, já se skutečně nedomnívám, že toto je adekvátní reakce předsedy vlády na situaci, která se v této části Ústeckého kraje vytvořila. Já se skutečně nedomnívám, že lze situaci řešit pouze tím, že do oblasti vyšle ministr vnitra jednotky těžkoooděnců. Tu situaci nelze řešit tím, že tam tito těžkoooděnci zůstanou rok, dva nebo snad tři roky.

Myslím, že bude důležité si uvědomit, že kroky, které realizuje tato vláda, včetně kroků, které realizovala minulá vláda Mirka Topolánka, vedly k tomu, že se sociální napětí v tomto regionu dále stupňuje, a vláda nenabízí žádnou adekvátní reakci. V tuto chvíli se provádí nesmyslná chaotická reorganizace úřadů práce, dochází k destrukci aktivní politiky zaměstnanosti, snižují se plošně stavy policistů včetně krajů, jako je Ústecký kraj nebo Moravskoslezský kraj, kde už dnes je nepoměr mezi počty policistů a skutečnou trestnou činností.

Já bych skutečně velmi rád požádal Poslaneckou sněmovnu, aby umožnila předsedovi vlády se k této věci vyjádřit. Rád bych požádal Poslaneckou sněmovnu, aby umožnila debatu nad tímto tématem. V části Ústeckého kraje je kritická sociální a bezpečnostní situace. Pokud se podíváte na vývoj statistik trestné činnosti ve zbylé části Ústeckého kraje nebo v Moravskoslezském kraji, je možné, že podobné napětí a možná výbuchy násilí a nesnášenlivosti se mohou opakovat i v jiných lokalitách, a je rolí vlády, aby tomu zabránila. Je rolí vlády, aby jednala, a je naší rolí tady v Poslanecké sněmovně, abychom tato vážná rizika nepřehlíželi.

Proto bych vás chtěl požádat o to, abyste zařadili nový bod na schůzi Poslanecké sněmovny – Stanovisko předsedy vlády ke kritické sociální a bezpečnostní situaci v Ústeckém kraji. Chtěl bych požádat o to, aby ten bod byl zařazen hned za tisky, které jsou vráceny ze Senátu.

Dovoluji si také požádat o zařazení ještě jednoho bodu pro naše jednání a tento bod se týká otázky pronikání lidí s extrémními názory do státní správy. My jsme tady v uplynulých týdnech byli konfrontováni s jakousi politickou stávkou ministrů za stranu TOP 09, kdy tato koaliční strana kritizovala účast, či pozici, kterou zastává na Ministerstvu školství úředník jménem Ladislav Bátora. Od samého počátku, kdy Ladislav Bátora nastoupil z rozhodnutí ministra školství do úřadu Ministerstva školství, byl je-

ho nástup kritizován jak českou sociální demokracií, dalšími politickými stranami, ale také občanskými sdruženími a iniciativami. K našemu překvapení se z pana Bátory stal dokonce ředitel personálního odboru. Pan Bátora začal velmi brzy zneužívat této pozice ve státní správě k tomu, aby zviditelnil své politické názory – politické názory, které velmi často obsahují extrémní polohy. Koneckonců byl to pan Bátora, který byl kandidátem za Národní stranu ve volbách v roce 2006. A to, že Národní strana zastává celou řadu xenofobních a často i rasistických postojů, o tom nemůže být vůbec žádná diskuze.

Musím říci, že my jsme jako sociální demokraté nespokojeni se způsobem, jakým tato věc byla vyřešena. Pokud se podíváme do dnešního tisku, tak dokonce předseda strany Věci veřejné pokládá to rozhodnutí za kariéerní postup pana Bátory. Není možné souhlasit s tím, aby řešení, které bylo zvoleno, ve skutečnosti znamenalo povýšení tohoto kontroverzního úředníka.

My jsme včas upozorňovali předsedu vlády Petra Nečase na to, jaký problém se na Ministerstvu školství v souvislosti s angažmá pana Bátory rodí. Včas jsme upozorňovali na konflikty, které toto angažmá přinese. Předseda vlády nezasáhl a to současné řešení, které nabízí včerejší dohoda mezi ministrem školství a ministrem zahraničí, za žádné skutečné řešení nepokládáme. Proto bych chtěl požádat o to, aby na program schůze Poslanecké sněmovny byl zařazen bod Stanovisko předsedy vlády k pronikání extremistů do státní správy, tak aby na toto téma mohla na půdě Poslanecké sněmovny proběhnout diskuse. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní má slovo místopředseda sněmovny Lubomír Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dámy a pánové, dobré odpoledne. Nejenom onen xenofobní šovinista pan Bátora byl povýšen. Já budu mluvit o dalším tématu tohoto podivného léta, a to jsou bratři Mašíni. Dovolte, abych vám všem připomněl, co se přesně stalo, z toho, co by mělo Sněmovnu v tuto chvíli zajímat a čím bychom se tedy měli zabývat. A proto nakonec navrhnou bod.

Stalo se to, že z pověření vlády ministr obrany Alexandr Vondra odletěl do Spojených států, aby tam na pohřbu Ctirada Mašína vyznamenal oba dva bratry Mašíny. Já bych teď chtěl říct jádro toho, v čem cítím, že je veliký problém.

Tady je vláda, která mluví o tom, že se musí neustále myslet na to, že se hospodaří s penězi, které do pokladny dali občané. Tady za peníze občanů, které dávají do státní pokladny, a velká část těch občanů – dokonce docela drtivá – s tím nesouhlasí, jel ministr obrany a použil vojen-

ského vyznamenání Zlatá lípa, které se uděluje lidem, kteří se významně zasloužili o ochranu základních lidských práv a svobod, zejména lidského života, zdraví i majetku a základních principů demokratického a právního státu. Takže toto vyznamenání jel tedy na náklady státu udělit ministr obrany se souhlasem vlády. Udělil to někomu, kdo tu ochranu základních práv, ochranu lidského života a zdraví si vyložil tak, že omámeného spoutal a podřezal. Není divu, že s tím velká část občanů nesouhlasí. A mně jde o to, jak je možné, když je tady tak rozsáhlý nesouhlas, tak prostě ministr obrany oficiálně přesto jede a ta vyznamenání udělí.

Ministr Alexandr Vondra použil stejný argument jako premiér Topolánek. On řekl v odpovědi, když byl na to dotazován, že ví, že je to kontroverzní, ale chtěl rozproudit diskusi. V tom případě bychom si měli ujasnit, na co máme vyznamenání v této zemi. Máme vyznamenání na to, a bychom rozprouďovali diskusi nad kontroverzními případy? Anebo dáváme vyznamenání za to, co pokládáme za správné a co chceme, aby bylo příkladem těm ostatním? Nebo budeme příště vyznamenávat kontroverzní osobnosti, já nevím, jako pana Bartáka za jeho novátorský přístup k ženám, aby se o tom rozproudila diskuze? Chápete – k čemu tedy vyznamenání jsou, jestli chcete rozprouďovat diskusi?

Já jsem se domníval, že to jsou věci, kde je určitá shoda a schopnost také přesvědčit veřejnost, že to jsou hodnoty, ke kterým se máme a chceme hlásit. Mně tady tohle, že někdo, aniž bych byl schopen to veřejně obhájit, nevím o tom, že bychom tady, ve Sněmovně, v tom našli nějakou shodu, nebo že v té veřejné debatě by byla shoda – já připomínám, že dokonce ta shoda není ani mezi odborníky, ani mezi historiky – tak prostě na to všechno se vykašle, sedne do letadla a za peníze státu jde prostě říci, co on si myslí. Mně to připadá vůči těm občanům velmi arogantní, velmi – takové jako protektorské: sice je vás 80 % proti, ale vy nevíte, co je pro vás dobré, možná nejlépe vás ochraňuje ten, který vás podřezává, my to víme lépe než vy.

A také mě znepokojuje to, že v rámci této veřejné debaty, která samozřejmě může mít různé póly, prostě jsem svědkem toho, jak ve jménu toho, co se chce tvrdit a co se chce zdůvodnit, se zkresluje historická skutečnost. Já si myslím, že není náhoda, že se najednou v tisku začalo psát o tom, že ten zavražděný pokladník byl vlastně komunist, i když se pak ukázalo, že to komunist nebyl, že svědectví rodinných příslušníků. Chápete, to je velmi vážné zkreslování skutečnosti. Utíká se před tím, že jsou vážné indicie, že k první loupeži provedené bratry Mašíny došlo už v říjnu roku 1946. Viděl jsem Alexandra Vondru, jak něco zbrumlal a říkal na to, že matka Mašíny vstoupila do komunistické strany po válce – “ale to tak nebylo, víte, bůhví jak to bylo s tím jejím vstupem do komunistické strany”. Nemluví se o tom, jak to bylo s tím, když Josef Mašíns se hlásil v roce 1950 do Vojenské akademie v Hranicích. Všechny tyto nepohodlné, komplikující

zkušenosti se někam zasouvají, zašumluje se to, řekne se “bůhví jak to bylo, to nesmíte tak brát”. Ale i v té knize Nováka, kterou jsem si přečetl, o bratřech Mašínech, se píše o tom, že si Mašíni pořídili za peníze, které uloupili, nejen motorky, sako, ale také gauč, koupelnu apod. a že jim to jejich strýc začal velice ostře vytýkat, že to prostě není možné, že z toho byl dokonce v rodině spor. Tak to asi byla pravda.

Je zajímavé, a já už jsem to totiž, přátelé, za socialismu zažil, tohle přepisování historie, že se některé věci prostě všelijakým způsobem odsouvají, retušují, protože jsou to nepohodlná fakta. A v té debatě historiků to prostě bylo slyšet, že ty věci vůbec nejsou černobílé, vůbec nejsou jednoznačné.

V této situaci, i když velká část společnosti říká ne, tak se oficiální vyznamenání státu použije na to – “prostě my si to uděláme, protože máme svoje důvody”, aniž bychom byli schopni to veřejně obhájit. Je to podle mě otázka zacházení s vyznamenáními do budoucna. A je to otázka toho, že tento postup – opakuji, za peníze občanů, které vláda dostává, si nemůže dělat kroky, ve kterých je takovýmto způsobem přehlíží, pokud to není schopna obhájit, jako že podle mě není schopna, což je v tomto případě evidentní. Výmluva na to, že je to rozproudění debaty, je podle mě do budoucna neopakovatelná a nechtěl bych ji slyšet při podobných vyznamenáních znovu. To je něco, na čem bychom se měli dohodnout, že na to prostě vyznamenání nejsou.

Takže bych chtěl požádat, a bychom zařadili také bod, který jsem se teď pokusil zdůvodnit a který by se nazýval Zpráva předsedy vlády a ministra obrany o důvodech udělení vyznamenání Ctiradu a Josefu Mašínovi. (Potlesk v levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím nyní o slovo – jenom si upřesním, že by to byl bod, který bychom případně zařadili po návrzích vrácených Senátem. Souhlasíte, pane místopředsedo? Dobře.

Nyní tedy pan poslanec David Rath.

Poslanec David Rath: Paní předsedkyně, dámy a pánové, navrhuji zařadit bod Informace ministra zdravotnictví o situaci ve Všeobecné zdravotní pojišťovně. Ten bod bychom mohli projednat po tom bodu, který navrhl Lubomír Zaorálek jako pevně zařazený bod.

Proč si myslím, že je důležité, aby se touto informací Sněmovna zabývala? Objevují se velmi závažné informace, kdy VZP, především její správní rada, kde mají drtivou většinu zástupci vládní koalice, schvaluje dost podivné transakce, a myslím si, že Sněmovna by měla slyšet hodnocení ministra zdravotnictví a měla by věnovat určitý čas debatě nad těmito zvláštními kroky, ke kterým dochází.

Jde především o situaci, kdy VZP dává poměrně velikou zakázku za desítky, možná stovky milionů bývalému ministru dr. Němcovi. Ta zakázka je od začátku obestřena mnoha pochybnostmi. Určitě ji nelze nazvat jako transparentní, protože v sobě obsahuje i výraznou a významnou část služeb charakteru IT. A víme, že pan Němec je právník, nikolivěk IT specialista, tak jak je možné, že právní kancelář najednou vyhrává zakázku za desítky, možná stovky milionů na předmět činnosti, kterým se nikdy nezabývala a vůbec mu nerozumí. A to není konec.

Dále správní rada v podstatě v tichosti odsouhlasila, že VZP si odkoupí ten systém IZIP. Pro připomenutí – IZIP neboli internetové zdravotní knížky vymysleli pánové Cabrnoci a Ouzký, oba tehdy poslanci ODS ze zdravotního výboru, pan Cabrnoc tehdy člen správní rady VZP. Bez výběrového řízení si u nich tuto zakázku objednala paní Musílková, tehdy ředitelka VZP. Tato firma předtím vznikla na zelené louce a nikdy podobnou aktivitu nikde nedělala.

Do této firmy mezitím za tu dobu plynuly stovky milionů z rozpočtu VZP. V souhrnu to může dnes dělat částku okolo jedné miliardy. Za tuto jednu miliardu korun pojišťovna nezískala vůbec nic. Vůbec nic! Podle všech relevantních průzkumů tento systém vůbec nikdo nepoužívá. Tento systém sice existuje, lékaři dostávali nějaké poplatky za to, když přemluvili pacienta, aby ho tam zaregistrovali, ale to byl jediný úkon, který lékaři provedli, protože to byl jediný honorovaný úkon. Takže sice IZIP prokazuje, že jsou tam desítky, možná stovky záznamů, ale pouze záznamů o jménu, adrese a rodném čísle. Možná o první a poslední návštěvě u lékaře, která tam byla zaznamenána. Čili tento systém – tady VZP za miliardu koupila nic. Nic! A ta miliarda plynula k firmám, které jsou přímo či nepřímo spojeny s panem Cabrnocem a s panem Ouzkým, dnes opět europoslanci za ODS.

Aby toho nebylo málo, tak VZP to teď odkupuje. Odkupuje to lacino. Každý by si mohl říci – když si to sama zaplatila, tak vlastně to dostává skoro zadarmo, asi za milion korun, není to úplně málo, na chodníku milion ne najdete. Ale samozřejmě proti té miliardě to jsou celkem zanedbatelné prostředky.

Nicméně v tom není ten hlavní fišl. Ten hlavní fišl je v něčem úplně jiném. Samozřejmě IZIP je dnes do značné míry prázdná skořápka, která nefunguje. Přece byznys snů – vymyslíte něco, co nefunguje, co je k ničemu, a prodáte to veřejné správě za miliardu. Takže asi to není dlouho udržitelné. Navíc pánové Cabrnoci s Ouzkým dobře vědí, že pokud se změní vláda a vedení VZP, tak tohle jim nikdo dál tolerovat mlčky nebude, takovouto megakorupci. Takže si připravují půdu napříště a nadále. Takže oni už si mezitím samozřejmě velmi chytře vytvořili věnec společností, kde buď přímo, nebo nepřímo figurují. Ty společnosti pro IZIP – resp. IZIP out-

source, tedy nakupuje od těchto společností různé služby, IT, poradenství a já nevím co všechno. A ty smlouvy samozřejmě převezme VZP.

Takže VZP získala v podstatě prázdnou, vybydlenou skořápku, do které dala miliardu, ale ta skořápka je pěkně vyfutrovaná spoustou smluv, u kterých se – předpokládám – u většiny z nich zjistí, že jsou nevypověditelné, nebo těžko vypověditelné, takže VZP dál bude platit toto poradenství a ty různé IT služby a další věci firmám spojeným s pány Cabrnocem a Ouzkým, tedy poslanci za Občanskou demokratickou stranu. A takto bude ODS, buď ona jako strana, nebo její vlivní a významní členové, tunelovat Všeobecnou zdravotní pojišťovnu dál. Stejně tak mám pocit, že ta zakázka pro pana doktora Němce není nic jiného než tunelem na peníze Všeobecné zdravotní pojišťovny.

Dámy a pánové, v situaci, kdy VZP se propadá do ztráty a příští rok bude čelit jedné z nejvyšších ztrát, které kdy v historii měla. Jen připomenu, podobnou ztrátu měla v roce 2006, kterou se tehdy ještě Paroubkově vládě podařilo zastabilizovat a změnit finanční toky tak, že dalších zhruba šest let VZP hospodařila s přebytkem, maximálně v nejhrošším případě vyrovnaně. Čili toto, co se podařilo zařídít nám v roce 2006, je nyní projedeno, rozkulačeno, vytunelováno a příští rok začne narůstat prudce deficit Všeobecné zdravotní pojišťovny. Čili to, co my jsme tam poměrně s velkým úsilím dostali, vy už jste rozkradli. Takže příští rok pojišťovna bude připomínat sněžený krám. A za této situace, tedy mlčky Ministerstvo zdravotnictví toleruje – ne-li se na tom podílí, a já doufám, že se na tom nepodílí – pouštění žilou VZP přes takovéto podivné zakázky, jako je tendr pro pana doktora Němce a jako je prodej systému IZIP VZP.

Čili myslím si, že Poslanecká sněmovna by měla vyslechnout názor ministra zdravotnictví na tuto problematiku, vyslechnout, jestli s tím souhlasí, nebo nesouhlasí. Pokud s tím nesouhlasí, co s tím hodlá dělat, a jak je možné, že zástupci státu a zástupci vládních stran ve správní radě VZP tyto velmi podivné a pochybné obchody odsouhlasili.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je zde ještě přihlášen pan poslanec Jan Hamáček k návrhu pořadu. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Hamáček: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, dobrý den. Já bych vás chtěl požádat o zařazení nového bodu, a to do stejného místa, kam navrhovali zařadit své body moji kolegové, tedy v případě, že návrhy mých kolegů projdou, tak jako čtvrtý bod v tomto bloku. Téma nebo název nového bodu by byl Informace ministra obrany o nákupu a další využitelnosti letounů CASA 295M. To je téma, které proběhlo teď v létě docela intenzivně sdělovacími prostředky a ukazuje se,

že ten nákup transportních letadel získává charakteristiky, které nám jsou známé z ostatních armádních nákupů, a je to věc, která není nová. O této věci rozhodovala vláda Mirka Topolánka a o té věci hlasovali mnozí z těch, kteří dnes sedí v lavici za mnou.

Ukazuje se, že stroje, které byly nakoupeny, podotýkám nikoliv v žádném výběrovém řízení, které byly nakoupeny od jednoho konkrétního dodavatele v rámci jakéhosi výměnného obchodu, kdy byly vyměněny letouny L-159 za jeden stroj CASA a toto mělo asi vzbudit zdání výhodného obchodu, a následně tedy ty stroje byly dokoupeny, tak podle mého názoru tento výhodný barterový obchod byl jenom záminkou k tomu, aby se na dodávku těchto strojů nemuselo dělat výběrové řízení, protože jsem přesvědčen, že v řádném výběrovém řízení by situace dopadla podstatně jinak a dnes bychom si nemuseli klást otázky, proč Česká republika nakoupila transportní stroje dvakrát tak drahé než například portugalské letectvo, jak informovala média.

Těch otázek je celá řada. Tím tématem se zabýval i Nejvyšší kontrolní úřad. Já výše doporučuji závěrečnou zprávu k přečtení. Tam jsou jasně dokumentována porušení koncepčních dokumentů Ministerstva obrany, kde se mluví o nákupu středních transportních letounů, nikoliv o nákupu taktických strojů, což je další důkaz nekonceptnosti tohoto nákupu. Otázka je samozřejmě cena. O tom jsem zde již mluvil. Pokud ty stroje stály 3,6 miliardy, a to už vůbec nepočítám do toho cenu těch stopadesátdevítek, které také něco stály, když je armáda kupovala, tak ta jednotková cena vychází na nějakých absurdních téměř jednu miliardu korun, což je cena, za kterou jiné armády nakupují transportní stroje typu C-130 Hercules, které jsou kapacitně i výkonově úplně někde jinde.

Tudíž otázek je zde celá řada a já mám za to, že u takto důležitého a strategického nákupu, který ovlivní schopnosti našeho transportního letectva na nějakých dvacet pětadvacet let dopředu, protože taková je životnost těchto strojů, si Sněmovna zaslouží informaci ministra obrany, a to již vůbec nehovořím o tom, že ty stroje přes svoji vysokou cenu stále nejsou schopny služby, protože nejsou schopny splnit požadavky, které jsou na ně kladeny, a Ministerstvo obrany namísto toho, aby přistoupilo k nějakým radikálnějším krokům vůči dodavateli, pouze uplatňuje sankce, které, já si troufnu nazvat, jsou svou výší spíše úsměvné.

Tedy pokud sdílíte můj názor, že toto téma je tak závažné, že by o něm Sněmovna měla mít možnost debatovat, tak vás prosím, abyste podpořili zařazení tohoto bodu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. A zeptám se, zda se ještě někdo hlásí. Paní místopředsedkyně Karolína Peake. Prosím.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, ráda bych požádala o zařazení tisku číslo 297. Jedná se o trestní zákoník, a to jak druhého, tak třetího čtení, a to také za bod Senátem vrácených tisků. Je to z důvodu plánované legislativní reakce koalice na kupčení s hlasy při volbách v Krupce a dalších městech. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to tisk 297, druhé a třetí čtení.

Je ještě nějaká přihláška k pořadu schůze, prosím? Pokud není, budeme se věnovat návrhům, které byly předneseny. Přivoluji naše kolegy a oznamuji, že náhradní kartu číslo 20 má pan poslanec Radim Jirout, náhradní kartu číslo 22 paní místopředsedkyně Kateřina Klasnová.

Hlasovat budeme nejprve o návrzích, které vznesl pan kolega Bohuslav Sobotka. Žádá Poslaneckou sněmovnu o zařazení dvou nových bodů. První bod s názvem Stanovisko předsedy vlády ke kritické sociální a bezpečnostní situaci v Ústeckém kraji. Domnívám se, že budete chtít hlasovat o každém bodu zvlášť, pane kolego. (Ano.) Čili o tomto bodu rozhodneme za malou chvíli, jen co se všichni naši kolegové dostaví do jednacího sálu. Pokud by tento bod byl schválen, byl by zařazen za zákony vrácené Senátem, byl by tedy 12. bodem 21. schůze.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 2. Táhá se, kdo souhlasí s návrhem na zařazení nového bodu, tak jak nám byl přednesen. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 2 přítomno 186, pro 76, proti 98. Návrh přijat nebyl.

Druhý bod, který navrhuje pan kolega Sobotka, zní takto: Stanovisko předsedy vlády k pronikání extremistů do státní správy.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 3. Táhá se, kdo souhlasí s návrhem na zařazení tohoto nového bodu. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 3 přítomno 186, pro 77, proti 80. Návrh přijat nebyl.

Pan místopředseda Zorálek navrhuje Poslanecké sněmovně zařazení nového bodu. Ten by se jmenoval Zpráva předsedy vlády a ministra obrany o důvodech udělení vyznamenání Ctiradu a Josefu Mašínovi.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 4. Táhá se, kdo souhlasí se zařazením tohoto nového bodu do pořadu 21. schůze. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 4, přítomno 186, pro 76, proti 86. Návrh přijat nebyl.

Pan kolega Rath žádá zařazení nového bodu s názvem Informace ministra zdravotnictví o situaci ve Všeobecné zdravotní pojišťovně.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 5. Táží se, kdo souhlasí se zařazením tohoto nového bodu. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 5, přítomno 186, pro 76, proti 92. Návrh přijat nebyl.

Pan kolega Jan Hamáček žádá o zařazení nového bodu s názvem Informace ministra obrany o nákupu transportních letadel CASA.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 6. Ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu do pořadu schůze. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 6, přítomno 186, pro 75, proti 82. Návrh nebyl přijat.

Paní místopředsedkyně vlády Karolína Peake navrhuje zařazení sněmovního tisku 297, trestní zákon, jeho druhé a třetí čtení, do pořadu 21. schůze. Měli bychom se ještě domluvit, na jaké místo... Po senátních bodech, dobře.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 7. Ptám se Sněmovny, kdo je pro zařazení tohoto tisku – opakují, 297 – ve druhém a třetím čtení do pořadu 21. schůze. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 7, přítomno 187, pro 109, proti 31. Návrh byl přijat.

To byly všechny návrhy, které byly vzneseny. Nyní budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 21. schůze Poslanecké sněmovny, jak byl písemně předložen a upraven pozměňovacími návrhy.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 8 a táží se, kdo souhlasí s návrhem pořadu 21. schůze Poslanecké sněmovny. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 8, přítomno 187, pro 109, proti 45. Konstatuji tedy, že pořad 21. schůze Poslanecké sněmovny byl schválen.

Dámy a pánové, podle jednání dnešního grémia a také jednání s předsedy poslaneckých klubů jste informováni v klubech, jak budeme nyní pokračovat.

Zahajuji tedy projednávání bodu

**1.
Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny
k trestnímu stíhání poslanců Víta Bárty a Jaroslava Škárky**

Oznamuji, že k tomuto bodu jste na lavice obdrželi usnesení mandátového a imunitního výboru číslo 68 a 69 ze dne 25. srpna 2011.

V tuto chvíli přeruším projednávání tohoto bodu. Budeme se věnovat schválení pořadu mimořádné schůze. Po jeho schválení se vrátíme k projednávání tohoto bodu.

Přerušuji tedy nyní projednávání bodu číslo 1 a vyhláším přestávku do 15 hodin. Poslanecká sněmovna se sejde v 15 hodin.

(Schůze byla přerušena ve 14.44 hodin.)

(Schůze pokračovala v 15.15 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, po přestávce se vracíme do přerušené 21. schůze. Vracíme se k bodu číslo 1, jehož projednávání bylo zahájeno a bylo přerušeno po úvodních sděleních. A jenom doplňuji, že platí i v tomto případě karty i omluvy, které zde byly již oznámeny v úvodu 21. schůze

**1.
Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny
k trestnímu stíhání poslanců Víta Bárty a Jaroslava Škárky**

Nyní prosím předsedu výboru mandátového a imunitního pana poslance Jeronýma Tejce, aby se ujal slova.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, promiňte, pane předsedo. Dámy a pánové, projednáváme přerušovaný bod číslo 1, všechny prosím, abyste věnovali tomuto bodu řádnou pozornost a nerušili mluvcí, kterým bylo uděleno slovo.

Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás informoval o jednání mandátového a imunitního výboru ve

věci vyslovení souhlasu s trestním stíháním poslanců Víta Bárty a Jaroslava Škárky.

Dne 24. června 2011 obdržela předsedkyně Poslanecké sněmovny Miroslava Němcová žádost Policie České republiky o vyslovení souhlasu k trestnímu řízení poslanců Víta Bárty a Jaroslava Škárky. Tuto žádost projednal mandátový a imunitní výbor na svých třech schůzích, a to ve dnech 28. června, 12. července a 25. srpna.

Mandátový a imunitní výbor k této věci vyžádal od policie kompletní spisový materiál, tak aby se s ním mohli seznámit všichni členové výboru. Dále pak mandátový a imunitní výbor pozval na své jednání oba dva poslance. Na jednání se zúčastnili a mohli se k dané věci vyjádřit. Oba poslanci také při jednání před mandátovým a imunitním výborem uvedli, že žádají Poslaneckou sněmovnu, aby vyslovila souhlas s jejich trestním stíháním. Na závěr projednávání žádosti přijal mandátový a imunitní výbor jednomyslně usnesení číslo 69, které vám bylo rozdáno na lavice.

Mandátový a imunitní výbor navrhuje Poslanecké sněmovně, aby v souladu s článkem 27 odst. 4 ústavního zákona č. 1/1993 Sb. a § 12 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny vyslovila souhlas s trestním stíháním

1. poslance Víta Bárty pro zločin podplácení dle ustanovení § 332 odst. 1 a odst. 2 písm. a), kterého se měl úmyslně dopustit tím, že dne 29. 3. 2011 předal poslankyni Kristýně Kočí úplatek ve výši 500 000 korun. Tedy podle policie poslanec Vít Bárta jinému v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu poskytl úplatek v úmyslu opatřit jinému značný prospěch;

2. poslance Víta Bárty pro přečin podplácení dle ustanovení § 332 odst. 1 trestního zákoníku a poslance Jaroslava Škárky pro přečin přijetí úplatku dle ustanovení § 331 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měli dopustit tím, že dne 29. 3. 2011 předal poslanec Vít Bárta poslanci Jaroslavu Škárkovi úplatek ve výši 170 000 korun, přičemž poslanec Jaroslav Škárka uvedené finanční prostředky přijal s vědomím, že se jedná o úplatek. Tedy poslanec Jaroslav Škárka sám v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu pro sebe přijal úplatek a poslanec Vít Bárta jinému v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu poskytl úplatek.

Tolik tedy zpráva z jednání mandátového a imunitního výboru. Já bych si pro tuto chvíli vám dovolil poděkovat za pozornost s tím, že se hlásím do podrobné rozpravy, kde bych přesně ocitoval usnesení č. 69, o kterém bude hlasovat tato Poslanecká sněmovna.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji předsedovi mandátového a imunitního výboru. Zeptám se zpravodaje tohoto výboru pana poslance Jana Chvojky, zda chce vystoupit se svým sdělením. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Dobrý den, děkuji za slovo. Seznámím vás s usnesením č. 68 ze 21. schůze mandátového a imunitního výboru ze dne 25. srpna 2011, které zní takto:

Mandátový a imunitní výbor po úvodním slově předsedy výboru poslance Jeronýma Tejce, zpravodajské zprávě poslance Jana Chvojky a poslankyně Jany Kaslové a po rozpravě bere na vědomí vyjádření poslance Víta Bárty. Za druhé doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas k trestnímu stíhání poslanců Víta Bárty a Jaroslava Škárky. A za třetí pověřuje zpravodaje výboru poslance Jana Chvojku, aby na nejbližší schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o projednání žádosti mandátovým a imunitním výborem a předložil Poslanecké sněmovně toto usnesení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane zpravodaji, a požádám vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů a spolu se mnou sledoval nejprve všeobecnou rozpravu, poté i podrobnou. Ale nyní zahajují rozpravu všeobecnou a mám zde zatím jednu přihlášku, a to od pana ministra školství Josefa Dobeše. Prosím, pane ministře. Jste první, nikoho dalšího přihlášeného nemám, takže prosím vás o slovo nyní.

Pardon, omlouvám se vám, pane ministře, jsou zde ještě tři přihlášení, tak pokud tedy chcete vystoupit až po nich, tak dostanou ti tři přednost. Prosím tedy, první vystupující bude pan poslanec David Rath, poté je přihlášen pan poslanec Grebeníček, poté pan poslanec Petráň. Prosím, slovo má pan poslanec David Rath.

Poslanec David Rath: Paní předsedkyně, dámy a pánové, celá tato záležitost by v podstatě mohla být nahlížena velmi jednoduše. Přichází někdo s určitým balíkem peněz, dává ho jinému poslanci ze svého klubu. Ten poslanec, nebo ti dotčení, kteří peníze dostávají, říkají, že je to úplatek za to, že poslouchají, hlasují a dělají to, co se po nich chce. Ten dotčený říká, že je to půjčka, tak proč by to jednoduše policie nemohla vyšetřit. My tady samozřejmě odhlasujeme vydání a záležitost je posunuta orgánům činným v trestním řízení a nemá cenu k tomu více hovořit.

Samozřejmě to není tak triviální. Není to tak triviální, jak to na první pohled vypadá. S poslaneckou imunitou totiž nelze nakládat lehkovážně. Ta není samoučelná a svým způsobem toto je případ, který lze nahlížet z několika pohledů. Já bych se s vámi o ně podělil. Samozřejmě jen s tím, aby to zaznělo, a nemyslím si, že to nějakým způsobem bude mít vliv na to, že nejspíše, a věřím tomu, Poslanecká sněmovna vydá kolegy k trestnímu stíhání, ale myslím si, že tak jednoduché to není, protože za prvé u nás nemůžeme policii považovat za objektivní. Prostě historie nejbližších a nedávných měsíců a let jasně říká, že orgány činné v trestním řízení v této

zemi nerozhodují a nepostupují nezávisle. Opakovaně jsme zažívali zásahy politické reprezentace a ovlivňování kauz. Ať to byla kauza Čunek a mnohé další. A zde je to navíc o to citlivější, protože pan Vít Bárta není jeden z 200 poslanců, který disponuje svým jedním hlasem, ale je to majitel jedné politické strany, která disponuje řadou hlasů, a díky těmto hlasům může přežívat v podstatě permanentně komatózní vláda pana Nečase. Jenom díky této záchranné trubičce s kyslíkem toto zombie stále jeví známky cílého života a škodí naší zemi. Oni tomu říkají "realizují svůj program".

Samozřejmě pokud by tato tenká trubička zásobující vládu Petra Nečase životadárným kyslíkem byla přerušena, tak oživlá mrtvola skutečně zemře a Petr Nečas, pan Kalousek a další se budou nejspíše poroučet do minulosti. Může si vláda dovolit za takové situace nezávislé vyšetřování a nezávislý postup Policie České republiky? Mohla si to dovolit Topolánkova vláda v kauze Čunek? Samozřejmě, že nemohla. A v okamžiku, kdy pod tím tlakem začala ustupovat, tak také skončila. Prostě ať se nám to líbí nebo nelíbí, tak osud této vlády je spojen s rozhodováním Věci veřejných. A jsem přesvědčen, že Věci veřejné většinově jako poslanci budou rozhodovat tak, jak jim jejich majitel nakonec řekne, tedy pan Vít Bárta. Druhý aspekt. Čili je v zájmu Petra Nečase rychle tuto kauzu uzavřít, nechat policii a státní zastupitelství pracovat zcela bez jakýchkoliv vlivů a zásahů? Je v zájmu vlády Petra Nečase, aby se třeba prokázalo, že šlo o úplatek? Odpovězte si každý sám, zda je to v jeho zájmu. Já jsem přesvědčen, že nikoliv.

A pak máme další aspekt. Pan ministr vnitra Kubice přece spoluvlastnil detektivní agenturu. Pan Bárta vlastnil detektivní agenturu. Obě tyto agentury v minulosti spolu čile spolupracovaly a obchodovaly. Teď se můžeme jenom domnívat, jak na ten společný obchod vzpomínají. Zda s láskou a nebude zájem škodit dobrému obchodnímu partnerovi, anebo se poškorpily a naopak tam bude snaha: tak, hochu, teď ti to vrátím i s úroky. My nevidíme do tohoto pozadí. Čili opět – tato situace zajistí nezávislé objektivní vyšetřování celé této kauzy? Podle mě to není možné. A ať ta kauza nakonec dopadne jakkoliv, tak zůstane strašná pachuť. Jediná pachuť by nezůstala, kdyby pan Vít Bárta teď odešel z politiky, opustil Poslaneckou sněmovnu, stal se soukromou osobou bezvýznamnou v podstatě pro osud vlády Petra Nečase, a pak bychom mohli možná trochu předpokládat, že vyšetřování poběží nezávisle. Protože ať prokáže panu Bártovi, že dával úplatek, nebo ho očistí, tak v tom případě, kdyby byl soukromou osobou nemající vazbu na politiku, tak by to bylo v podstatě pro představitele naší vlády úplně jedno.

Já chci věřit tomu, že pan Bárta je nevinný. Chci věřit tomu, že je velký dobroděj, mecenáš, který rozdává peníze všem potřebným poslancům z jeho klubu. Možná by rozdával i poslancům z jiných poslaneckých klubů,

kdyby byli sociálně potřební. Chci tomu věřit. Ale skutečně je možné toto objektivně prokázat, toto jeho mecenášství a dobrodějnost, v situaci, kdy na jeho osudu závisí osud celé vlády?

Čili, dámy a pánové, já osobně zvednu ruku pro vydání pana Bárty, ale nezvedá se mi ta ruka lehko, protože si myslím, že pokud by pan Bárta to myslel vážně, tak by skutečně odešel z politiky. A pokud by se očistil, tak by se pokusil do ní znovu vrátit.

V situaci, kdy on je majitelem strany, která drží vládu při životě, není možné očekávat objektivní vyšetřování. Já se dokonce bojím, že pan Bárta, byť by byl nevinný, v což pevně věřím a doufám a přeji mu to, tak byť by byl nevinný, tak se stane předmětem vydírání ze strany jeho koaličních partnerů, kteří ovládají na jedné straně státní zastupitelství a na druhé straně Policii České republiky. Ať se mu to líbí, nebo nelíbí, ať si to přízná pan Bárta nebo nepřízná, tak tomuto podezření, že bude vystaven takovému svěřáku a bude mu možná naznačováno, že udělá-li to či ono, pak to vyšetřování může dopadnout v jeho prospěch, hází velmi nepříznivé světlo i na celou stranu Věci veřejné, protože vaše rozhodování pak nemůže být bráno jako rozhodování svobodných lidí, ale jako rozhodování lidí, kteří jsou vydírání prostřednictvím orgánů činných v trestním řízení. Proto by poslance měla chránit jeho imunita. A pokud ho nechrání, tak by měl opustit tento zákonodárný sbor. Protože jinak není svobodný, jinak zde nemůže rozhodovat a hlasovat podle svého svědomí a vědomí, ale podle toho, jak ho za krk chytne který poručík, podporučík, kapitán či vrchní či nižší či střední státní zástupce.

Dámy a pánové, je v zájmu vlády Petra Nečase a v zájmu premiéra, aby čelil tomuto podezření, že on není ten loutkář, který hraje velmi podivnou hru s panem Bártou, hru na kočku a myš, kde ho vždycky trochu přidusí, když začnou Věci veřejné zlobit, anebo naopak pustí, když budou hodné. Tak to přece není ani v zájmu premiéra, aby měl tuto nálepku. Ono to může ale fungovat v určitém čase totiž i opačně, tzn. může se situace pozměnit a naopak pan Bárta z osoby vydírané se může stát vyděračem a naopak zase začít vydírat premiéra a vládu charakteru – když mě předhodíte nezávislému soudu, tak položíme vládu. Takže obě tyto varianty jsou v určitém čase možné a reálné. A dokonce se mohou v určitém čase a v určité časové posloupnosti i střídát.

Čili, dámy a pánové, není to tedy banální rozhodnutí o tom, že vydáme jednoho poslance nějakému trestnímu stíhání, a buď ho očistí a zjistí, že byl dobrodinec rozdávající peníze z lásky k bližním, nebo naopak zjistí, že to byl korupčník, který si jenom dělal z lidí legraci, a maska boje proti korupci bylo jenom šikovné klišé na ohloupnutí voličů, na omámení voličů, aby mu skočili na ten lep. To se nějakým způsobem bude řešit. Ale obávám se, že ať to dopadne, jak to dopadne, nikdo z nás nebude vědět, čím vydírání víc

zabralo. Jestli víc zabralo vydírání pana Bárty vůči vládě a skrytá hrozba, že ji potopí, pokud bude obviněn a následně souzen, anebo ten druhý opak, jestli bude vydírán vládou Petra Nečase a určitými silami kolem ní, aby skákal tak, jak pan premiér píská.

Čili, dámy a pánové, věřím tomu, že poslance vydáme, ale nevěřím tomu, že pokud pan Bárta zůstane v této Poslanecké sněmovně, že proces s ním bude spravedlivý a objektivní. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je dále přihlášen do rozpravy pan poslanec Grebeníček. Prosím.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, není to již v České republice ani ojedinělé a není to ani neobvyklé, že některý člen vlády nebo Poslanecké sněmovny, ať už současný nebo bývalý, je podezříván a leckdy přímo veřejně usvědčen z obcházení nebo přímého porušování platných předpisů a zákonů. Není to ani zdaleka tak neobvyklé, ba spíše se už bohužel stalo pravidlem, že s každou nově přichozí vládou, s každým novým volebním obdobím se v souvislosti s jednáním některých členů exekutivy, ale i zákonodárného sboru objevují podezření z přestupků, ale dokonce ze spáchání trestných činů s korupčním podtextem. Jsou vyslovována podezření a podávána trestní oznámení na osoby veřejně činné, které usilovaly nebo usilují získat sobě, své klientelistické skupině, svým kmotrům nebo vlivným lobby hmotný nebo jiný prospěch na úkor ostatních občanů, na úkor veřejného zájmu.

Mandátový a imunitní výbor Poslanecké sněmovny tentokrát doporučuje Poslanecké sněmovně vydat v jednom z případů, které takovéto podezření vzbudily, bývalého člena vlády a předsedu poslaneckého klubu Věcí veřejných Víta Bárty a jeho kolegu Jaroslava Škárku k trestnímu stíhání pro podezření z uplácení či braní úplatků. Má jít po nedořešených nebo pod koberec zametáných kauzách typu Čunek, Wolf, Vondra a Drobil o průlom? Pak by to mohla být pro občany, aniž bych jakkoliv chtěl předjímat, co se skutečně stalo, ebo predikovat výsledek šetření, dobrá zpráva.

Případů, kdy dochází k podivnému klientelistickému a korupčnímu dojení veřejných rozpočtů, kdy veřejné prostředky a zakázky jsou přidělovány sporným nebo neprůhledným a mnohdy zcela nepochopitelným způsobem, je, jak je veřejně známo, bezpočet. Také situace, kdy do veřejných funkcí a do správních a dozorčích rad podniků se státní účastí se dostávají něčí klienti, a to i lidé zkompromitovaní, všeho schopní, často i osoby bez odborných předpokladů, bez manažerských kvalit, je dnes víc než dost. Pokud přišli někteří poslanci zvolení za Věci

veřejné s tím, že jim nynější předseda poslaneckého klubu Vít Bárta jako jednotlivcům dával v hotovosti velké prostředky, a pokud víme, že i jeden z poslanců Věcí veřejných sponzoroval svou stranu i za cenu půjček a nakládal v této souvislosti s miliony korun v hotovosti, pak požadavek policie na vyšetření některých souvislostí a podezření z korupce je docela logický. Máme-li však dnes rozhodovat o vydání dvou poslanců Věcí veřejných v souvislosti s podezřením z korupčního jednání, pak je nutné, aby naše jednání bylo pro veřejnost srozumitelné a aby bylo věrohodné.

Úvah o práci, či naopak o nečinnosti policie, státního zastupitelství a soudů na politickou objednávku už bylo za poslední léta víc než dost. Očekávám proto jak od zástupců Věcí veřejných, tak i od dalších členů koalice včetně premiéra, že se nás i veřejnost pokusí dnes přesvědčit, že nejde o zástupné divadlo a pouhou frašku.

Jsem přesvědčen a chtěl bych na to všechny přítomné upozornit, že při dnešním jednání o kauze možného uplácení na straně Věcí veřejné existuje jedno vážné riziko, a to riziko, že Poslanecká sněmovna se znovu a ještě více zkompromituje v očích veřejnosti, pokud jednání o vydání proběhne právě jako fraška. Mám zde na mysli onu situaci, kdy Sněmovna svým jednáním o vydání poslanců Bárty a Škárky prokáže, že tu nejde o boj s klientelismem, o řádné vyšetřování podezření z korupce a korupčního jednání, ale o pouhé vyřizování si účtů mezi odštěpeneckou skupinou poslanců strany Víta Bárty, reprezentovanou Kristýnou Kočí v pozadí s křídlem Občanské demokratické strany kolem Petra Tluchoře, a zbytkem Bártovy strany, který se semkl kolem samotného Víta Bárty, Karolíny Peake a Radka Johna. V dnešním jednání o tom, zda podpoříme vydání dvou členů Poslanecké sněmovny ke stíhání, bychom proto napříč politickým spektrem měli reflektovat skutečnost, že obdobně je nutné postupovat také v kauzách Vondra, Drobil a dalších podobných.

Podezření z korupce členů vlády a parlamentu není jistě ničím neobvyklým ve škále toho, čím se v minulosti zabývaly nebo měly zabývat orgány činné v trestním řízení v souvislosti s jednáním některých členů české vlády České republiky a zákonodárných sborů. V něčem ale to, o čem máme nyní rozhodovat, vybočuje z dosud obvyklých afér a nejružnějších korupčních podezření. Proto mohu s plnou odpovědností tvrdit, že izolovat kauzu Věci veřejné od jiných je nesmírně nebezpečné a že z důvodu důvěryhodnosti Poslanecké sněmovny je minimálně stejně, ne-li ještě více opodstatněné nastolit řešení kauz Drobil a Vondra.

Poslanecká sněmovna a orgány činné v trestním řízení jsou totiž nyní konfrontovány s případem, který přece jen překračuje rámec toho, o čem by v minulosti musela nebo měla Sněmovna rozhodovat. Jde to, že v trestním stíhání kauzy Bárta má být prokazováno korupční jednání spojené nikoli s bezprostředně konkrétním rozhodováním veřejné správy nebo výko-

nem konkrétního rozhodnutí, ale s udržení loajality, poslušnosti a omerty v politické straně a v jejím poslaneckém klubu. Zatímco například z těch či oněch důvodů bylo kýmsi rozhodnuto, že nebude stíhán bývalý ministr životního prostředí poslanec a místopředseda Občanské demokratické strany Pavel Drobil pro podezření z krytí korupce nebo korupčního jednání, máme rozhodnout, že bude ke stíhání vydán poslanec, který rozdával svým stranickým kolegům své vlastní peníze. Příklad Drobil, jakkoli nepředjímám možný výsledek šetření, je pro veřejnost srozumitelný a tato veřejnost logicky spatřuje v nestíhání a nestíhatelnosti bývalého ministra Drobila příklad toho, že papaláši jsou nad zákonem. Zato kauza, ze které bohatý zakladatel obchodní politické strany přímo půjčuje nebo poskytuje své peníze svým poslaneckým kolegům, nebo kdy miliardář obdarovaný státem poskytuje část ze svých výnosů Občanské demokratické straně, TOP 09 a Věcem veřejným, je zatím legislativně nedostatečně postižena.

Musím se ptát, proč se nám na pořad jednání dostává přednostně žádost na vydání poslance Barty, a nikoliv žádost o vydání poslance Drobila. Z tohoto pohledu bude postup orgánů činných v trestním řízení i celé justice jistě velmi komplikovaný a stále zde bude a zůstane jistá pochybnost, nakolik jde o vyřizování vnitrostranických účtů, o spory a politické hry Věcí veřejných a Občanské demokratické strany při dělení ve volbách dobyté moci a vlivu na stát.

Jestliže kauza Drobil je z pohledu platného právního řádu řešitelná a zákony zde mluví jasně, v kauze Barta, Kočí a Škárka může justice s určitou pravděpodobností dojít také zatím jen k tomu, že se veřejnost ujistí o mezeře v platném právním řádu. O tom, že politika je špinavá, zkorumpovaná a někteří poslanci nenasytní a nemravní, aniž by to bylo legislativou pojmenováno a právně postižitelné. Právem se na nás mohou občané obracet a ptát se: Vydáváte ke stíhání jednoho z rychlokvašených papalášů, který si zaplatil vznik strany a odměňoval věrnost svých poslanců půjčkami nebo dary a kterému se zdálo, že mu stromy rostou do nebe. Proč ale nevydáte k trestnímu stíhání ty ministry a poslance, kteří jsou podezřelí z nesporných a v právním řádu přesně definovaných skutků? Občané se na nás mohou plným právem obracet a ptát, proč se hraje divadlo kolem nemravného dinosaurího chování papalášů z Věcí veřejných a proč se nedělá nic pro to, aby bylo řádně vyšetřováno a soudem posouzeno to, co ke škodě státního rozpočtu a právního řádu dělají jejich zavedení a na klasickou politickou korupci navyklí koaliční partneři.

Je-li řeč o šanci policie a dalších orgánů právní ochrany šetřit postupy Víta Barty, Jaroslava Škárky, Kristýny Kočí, Karolíny Peake, Michala Babáka a dalších v souvislosti s půjčkami a financováním poslanců a strany Věcí veřejných, pak začínáme od písmene "z". Nutně bychom ale měli, a veřejnost to od justice i od parlamentu očekává, dojít také k písme-

nu "a", kterým by v řádném právním státě vše mělo vlastně začít. Mravní bídou a rozvratem, podivným financováním poslanců obchodní strany Věcí veřejných v České republice abeceda korupce a klientelismu přece nezačíná.

Živě si vzpomínám na čtyři miliardy, které souvisely s výkonem funkce ministra financí jistého pana Kočárnicka. Proto jsem-li ochoten dát prostor policii, státnímu zastupitelství a příslušnému soudu, aby bylo posouzeno jednání Víta Barty a Jaroslava Škárky, jsem české veřejnosti povinen také tím, že budu veřejně žádat a podporovat důsledné šetření těch kauz, které předcházely. Ano, z doby ne tak dávno lze připomenout podezření z korupce spojené s někdejší předsedou KDU-ČSL a místopředsedou vlády Mirka Topolánka Jiřím Čunkem. Podezření, že jde o korupci, bylo tehdy jednoznačně formulováno. Dodnes se veřejnost dohaduje a představitelé policie a justice mohou hádat o to, kdo a proč bránil vyšetřování a k jakému výsledku by se došlo v případě, že kdyby s podezřelou osobou nebo za podezřelou osobou nestála a nepadala vládní koalice ODS, lidovců a Bursíkovy Strany zelených.

Tehdejší a bohužel i současný ministr zahraničí Karel Schwarzenberg, který tenkrát vyjádřil veřejně v tisku, že vlastně v Čechách podvádějí a šidí stát všichni, a který se rozhodl Jiřího Čunka hájit, by nám mohl jistě i dnes poradit, jak se to dělá, když člen vlády namísto respektu k platným zákonům a namísto podpory řádného vyšetřování si najme soukromou zahraniční agenturu, aby stimulovala nalezení práva namísto zákonných orgánů právní ochrany. Nebo by si snad někde jinde než v mafiánském státě mohl dovolit člen vlády veřejně předvádět, že policie, státní zastupitelství a justice nejsou k ničemu a že nalézat právo může z vlastního papalášského rozhodnutí ten, kdo má miliony, aby si zaplatil cizí detektivní agenturu? Anebo za jedno odpoledne v zámku Hluboká shrábl šest krát deset milionů? Anebo svérázným způsobem dostal dotaci pěti milionů, kterou nedokáže pak vykázat, jak ji zúročil?

Z doby nedávno také víme o podezření z lobbingu ve prospěch zahraniční firmy v případě mnohamiliardových nákupů obrněných transportérů Pandur. Ano, mluvím zde o kauze Alexandra Vondry, kterého z takového důrazného lobbingu nařkl veřejně i samotný premiér Mirek Topolánek. Je to náhoda, že se experti a armádní kruhy vybavují o tom, že kolik předražených transportérů republika k obraně nepotřebuje a že k okupačním misím nejsou nejvhodnější? Šlo přitom tenkrát ze strany Alexandra Vondry o nezištnou intervenci ve prospěch konkrétní zbrojařské firmy, nebo se za tím skrývalo cosi jiného? Proč se lobbista veřejně do zápisu jednání vlády nepřihlásil jako osoba ve střetu zájmů?

Víme také, že tentýž Alexandr Vondra, člen vlády a místopředseda vládní strany, nese minimálně politickou odpovědnost za to, že pod záminkou

organizace tzv. evropského předsednictví ohromné prostředky ze státního rozpočtu dílem byly utraceny za cenově velmi zvláštní služby a dílem projekty i volně na podivné účty do zahraničí. Nebyla to přítom Policie České republiky a nebylo to ani české státní zastupitelství a další příslušné orgány, kdo tyto peníze vystopoval. A dodnes se nejen veřejnost, ale i my zde na půdě Poslanecké sněmovny můžeme jen dohadovat, proč rakouská policie je v hledání zašantročených peněz z českého státního rozpočtu tak efektivní a proč orgány právní ochrany České republiky a vláda České republiky si nevědí s politickou a trestněprávní rovinou zmíněné kauzy rady.

Ano, už jsem to zmínil, zcela nedávno jsme mohli zaznamenat a užaslá veřejnost spolu s námi, že se navzájem obviňují státní zastupitelství a policie a nemohou se dohodnout, kdo vlastně zastavil šetření kauzy exministra životního prostředí a místopředsedy vládní strany Pavla Drobila.

Máme-li dnes rozhodovat o vydání poslanců Věcí veřejných, včetně exministra, v souvislosti s podezřením z korupčního jednání, pak znovu podtrhuji: aby naše jednání bylo pro veřejnost srozumitelné a nebylo vykládáno jako hra, musíme dát odpověď na tři otázky.

Za první. Jsme pro to, aby kauzu Víta Bárty, Jaroslava Škárky a Kristýny Kočí a dalších šetřila policie a posoudil ji nezávislý soud?

Za druhé. Jsme pro to, aby kauzy exministra a místopředsedy Občanské demokratické strany Drobila na Ministerstvu životního prostředí řádně šetřila policie a posoudil nezávislý soud?

A za třetí. Jsme pro to, aby kauzy možného střetu zájmů, podezření z korupce, porušování zákonů při nakládání s prostředky státu v případě ministra Alexandra Vondry prošetřila policie a právo v této věci našel nezávislý soud?

Mám za to, dámy a pánové, že v těchto třech záležitostech nežádám až tak mnoho, že představují pro každého ze zde přítomných, komu jde o skutečný boj proti korupci a klientelismu, první krok v úsilí o získání důvěry veřejnosti. Tomu, o co mi jde, jistě mnozí rozumíte. Mezi prvními mi jistě rozumí i předseda strany Věci veřejné. Byl to totiž právě on, kdo se na nás nedávno obrátil dopisem s jasnou výzvou. Cituji z dopisu kolegy Radka Johna: "Obracím se na vás bez ohledu na to, na jaké straně politického spektra právě stojíte, protože předpokládám, že dnes jde všem poslancům o budoucí slušnější pověst obou komor Parlamentu České republiky. Pokud jste vy či vaši spolupracovníci čelili korupční nabídce či klientelistickým návrhům, oznamte prosím tuto informaci veřejně. Jen zveřejněním a jasným distancem je možné učinit jasnou přítrž této politováníhodné praxi a vyslat veřejnosti signál, že korupční chování je na půdě českého zákonodárného sboru zapovězeno."

Mohu všechny zde přítomné ujistit, že výzvu kolegy Johna jsem bez

výhrad přijal. Ujistil jsem jej obratem, že si může ověřit, že jsem v minulosti vždy na půdě parlamentu i mimo něj důrazně vystupoval vůči vládní nebo jiné prokorupční a klientelistické praxi, proti rozkrádání a tunelování veřejného majetku a proti zametání korupčních kauz. Sděлил jsem předsedovy strany Věci veřejné, že skutečně účinná a rozumná, třeba jen dílčí opatření proti hospodářské, ale i politické korupci a klientelismu jsem vždy v minulosti podporoval, byť tyto návrhy narážely na odpor vládnoucích koalic a zájmových koalic napříč politickým spektrem. Také nyní na půdě Sněmovny veřejně prohlašuji: pokud jde v případě Radka Johna o nový, upřímně míněný projev sebereflexe a o rozhodnutí do budoucna se postavit nikoli jen mediálně nebo výběrově, ale skutečně poctivě a efektivně ke korupčním a klientelistickým aférám Věcí veřejných a dalších stran, členů vlády i parlamentu čelem, pak to jednoznačně vítám.

Dámy a pánové, jsou legislativní kroky, kdy nejen moje maličkost, ale všichni zde přítomní jistě vědí, jak klíčový je zejména institut majetkového přiznání a prokazování legality nabytí velkých příjmů. Zde by nebyl problém při upřímně míněném protikorupčním postoji, pokud jej zastáváte, např. hlasy klubů České strany sociálně demokratické, Komunistické strany Čech a Moravy a Věcí veřejných proti prokorupčně orientované Občanské demokratické straně a TOP 09 takový účinný zákon prosadit. A mohu zde prezentovat i další obecně známou pravdu, že mínění veřejnosti o Sněmovně a Senátu je dlouhodobě nevalné a že v posledním roce se ostří veřejné kritiky právem vyhocuje a mění v obecně převažující znechucení a odpor vůči těm, kdo kážou občanům vodu a sami pijí víno.

Jednáme-li dnes o vydání poslanců ke stíhání a potažmo o podivném chování uvnitř strany Věci veřejné, o sponzorování jejich poslanců Vítem Bartou a obecně o přesunech peněz v této straně, pak nezůstávejme u podružností. Jednáme-li o případném kupování si poslanecké loajality a o nepřijatelném klientelismu a podezření na kupčení s funkcemi ve straně i ve státě, pak vezměme předsedu Věcí veřejných, který i mne vyzval k odporu proti korupci a klientelismu, za slovo. A to nejen ve všech rezortech, které Věci veřejné kontrolují, ale v celém kabinetu a pochopitelně i v parlamentu.

Ano, dámy a pánové, je třeba zásadním způsobem změnit situaci, kdy ve vládě, v parlamentu nebo i na dalších místech setrvávají osoby klientelismem a korupčními handly zcela zkompromitované. Proto každou upřímně míněnou snahu o efektivní legislativní opatření proti klientelismu a korupci, včetně postižení nové skutkové podstaty korupce politické strany a korupce poslanců politické strany, jednoznačně podpořím. Očekávám ale také, pokud k tomu v nejbližší době dojde, že ta část strany Věci veřejné, která se rozejde s politickou korupcí a odmítne dosavadní klientelistickou praxi, naopak podpoří potřebná opatření i legislativní úpravy,

navrhne-li je opozice. Rovněž očekávám, že nikdo z nás nebude překážet tomu, aby všechny orgány činné v trestním řízení konaly řádně své povinnosti a nepodléhaly vládním, politickým, klientelistickým a jiným tlakům na zametání korupčních a dalších kriminálních kauz.

Pokud z důvodů veřejnosti neznámých dosud Věci veřejné spíše řečnily a neprosazovaly ve vládě efektivní protikorupční opatření a pokud poskytovaly a poskytují fíkový list politického krytí takovým zkompromitovaným osobám, jako je např. ministr obrany Alexandr Vondra, tak jako jeden z prvních kroků boje proti klientelismu a politické korupci přivítám po dnešním hlasování o požadovaném vydání poslanců ke stíhání také požadavek Věcí veřejných na odchod Alexandra Vondry ze všech veřejných funkcí a řádné prošetření lobbistických a politických kauz spojených s jeho jménem, ve kterých stát utrpěl stamilionové, či dokonce miliardové škody.

Dámy a pánové, troufám si zcela na závěr tvrdit, že problémem současné politikou i jinou korupcí a klientelismem prosáklé veřejné moci ve státě je především to, že se většina závažných kauz nedostane ani do stadia řádného šetření, natož aby je mohl posoudit soud. Je nutné to zásadním způsobem změnit, jinak se nepohneme z místa. Proto se budu při hlasování principiálně držet doporučení, které vydal mandátový a imunitní výbor.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost. (Potlesk z řad KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní se s přednostním právem hlásí místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek, po něm bude hovořit kolega Petrůň. (K řečníšti přichází poslanec Petrůň.) S přednostním právem nyní pan místopředseda Zaorálek, pan kolega Petrůň je přihlášen poté.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dovolte mi kolegové, já bych si dovolil jenom dvě snad srozumitelné myšlenky, a doufám, že budou stát za vyslechnutí, tady k této záležitosti.

Ta první – mně připadá, že je vlastně trochu smutné, že po těch dvaceti letech od listopadových událostí mi připadá někdy, že se pořád nacházíme na rozcestí mezi Východem a Západem. Protože když to hodně zjednoduším, tak západní parlamentarismus je založen na myšlence nezávislého poslance, který většinou podle ústavy není nikým dopředu zlobbován ani placen a je skutečně osobně zvolen do parlamentu, aby hájil zájmy občanů. Když se ale, kolegové, podíváte třeba někde na Východ, bohužel často do zemí bývalého Sovětského svazu, tak je zajímavé, pokud se vám podaří mluvit s těmi poslanci jinak než oficiálně, že zjistíte, že placení poslanců těmi vůdci tzv. politických stran je poměrně docela běžnou praxí. Tam to nic moc originálního ani pro ně překvapivého není a skoro by se divili, že

my tady něco takového vůbec řešíme jako problém. Je to opravdu tak, že v řadě těch zemí, které také nemají demokracii dlouho, politické strany vypadají jako takové zvláštní gangy, uskupení vedené skutečně nějakým guru, nějakým vůdcem, šéfem nějaké mafie, který má slušné peníze a který si ty poslance opravdu platí. Takže mně připadá, že tohle, co se tady událo – já se bojím, že to, co tady říkal David Rath, že musíme předpokládat, a je to asi správné, že tam byly i dobré úmysly a citlivé srdce, já si bohužel myslím, že to moc pravděpodobné není, a myslím si, že to je skutečně vážná věc a že my máme všechny důvody pro to, abychom dnes hlasovali, aby tato věc šla před řádný soud, aby to bylo posouzeno. V tom si myslím, že je to poměrně jednoduché. (V sále je silný hluk.)

Na druhé straně ale se přiznám, že nejsem už takový optimista kolem toho, co se v naší justici s touto kauzou udá. O tom už tady mluvil David Rath a já to nechci opakovat, jenom k tomu přidám něco, co mi připadá dnes naprosto aktuální, čerstvé a v této kauze skutečně podstatné. Já jsem si přečetl v novinách, v médiích, že premiér Petr Nečas se rozhodl zastavit reformu státního zastupitelství. Tu reformu, kterou vyhlásil v březnu poměrně velkolepě současný ministr spravedlnosti s tím, že vláda vstupuje do kola boje s korupcí za nezávislé státní zástupce, kteří musí mít více jistoty, nezávislosti na politice, a proto provedeme zásadní změny, které dokonce, říkal ministr Pospíšil –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane místopředsedo, já ještě jednou požádám Sněmovnu, aby věnovala pozornost tomu, komu bylo uděleno slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Takže pan ministr Pospíšil řekl už v tom březnu, že snad v září by mohlo být hotovo a mohlo by to začít platit. Takto se v březnu odstartoval boj za nezávislé, sebejisté státní zástupce, který by pravděpodobně byl doprovoben i novými výběrovými řízeními, u kterých by se mohlo stát, že by ti současní státní zástupci na vysokých funkcích se mohli ukázat být nekompetentní, a dokonce by se mohlo ukázat, že jsou za ně poměrně daleko kvalitnější náhrady, a tyto nové typy výběru, zvolení nových funkcionářů by mohlo vést skutečně k tomu, že bychom tu mohli mít jisté, sebejisté státní zastupitelství. No, jak jsme dnes slyšeli, opakují, nebo jak jsem se dnes dozvěděl, tak tato reforma se odkládá.

Mně připadá, že to je docela zásadní zpráva, pokud nás zajímají jakékoliv kauzy, nejenom tady tahle. Protože já nemám moc pocit, že by v této zemi fungovala policie. Nový ministr vnitra ani nový policejní prezident mě velmi nepřesvědčují. A jestli jsem někdy měl dojem, že se někde něco děje, tak to bylo Nejvyšší státní zastupitelství. Ano, tam se dá doložit, že došlo ke

konkrétním krokům. Tam to vypadalo, že se to myslí vážně. Takže možná právě proto, že Nejvyšší státní zastupitelství to začalo brát příliš vážně, tak dnes přichází rozhodnutí, že reforma státního zastupitelství se odkládá, aby nebylo možné provést personální změny tak, aby se tam dostali skutečně ti schopní a nezávislí, kteří nebudou mít třeba zájem nerozkrývat ty kauzy, které tady stále jsou jako dědictví doby premiéra Mirka Topolánka, vlastně posledních let, kde myslím, že je celá řada věcí, kde by občané velice ocenili, kdybychom se jimi a kdyby se jimi justice v České republice dokázala zabývat. Nebudu teď vzpomínat Aleše Řebíčka a další veřejné zakázky, o kterých by se tady dalo dlouze mluvit. A mluvil tady o nich i předřečník.

Takže já si myslím, všichni, kdo budou zvedat ruku v dobré víře, by si měli zároveň uvědomit, že to, co udělal premiér, když zastavil reformu státního zastupitelství, výrazně snižuje šance na to, aby v této zemi fungovala justice nezávislá na politice a aby tu skutečně platilo padni komu padni. A aby v případě poslance, který se svým politickým uskupením drží vládu, se skutečně dostalo spravedlivého soudu. Takže já zvednu ruku, myslím, že skoro nemohu jinak, ale dopředu říkám, že to, co se děje v justici, mě naplňuje velkou nedůvěrou a obavami.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo přednostní vystoupení místopředsedy Sněmovny. Nyní pan kolega Miroslav Petráň je přihlášen. Prosím.

Poslanec Miroslav Petráň: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, pokud bych dnes hlasoval pro vydání, budu hlasovat proti svému svědomí a možná i proti zdravému rozumu. Jedna z definic poslanecké imunity totiž říká, že je to ochrana poslance po dobu jeho mandátu proti možnému zneužití policie či justice v případě politických intrik. Domnívám se, že v tomto případě došlo k naplnění této definice. Víím, že někteří z vás vnitřně cítí stejně jako já, že by mohlo dojít k porušení demokratických principů. Řečeno s Janem Werichem – je mi smutno z vědění.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan ministr Josef Dobeš. Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážená paní předsedající, dámy pánové. Já tady od začátku sedím a poslouchám to a mám pocit, že je tady zvláštní nálada, možná pachůť. Uvedu to na vystoupení pana poslance Ratha. Ideální téma pro exhibici. Věhlasný řečník. A pak vcelku nezajímavý, už vůbec ne vtipný projev, který není vůbec oceněn potleskem.

Když nad tím přemýšlím, tak je to o nějaké rozpačitosti nás všech. A já vám řeknu svoji rozpačitost, kterou v sobě mám a kterou už jsem řekl i v médiích. Uklidním pana Tejce, že jsem nečerpal ze spisů, že žádná kolegyně mě neinformovala, ale zkrátka seznam vyslechnutých utekl z žádosti o vydání. Takže já jsem se dozvěděl, že jsem nebyl v seznamu vyslechnutých. Je to zvláštní, možná nejsem důležitý svědek.

S Vítem Bárrou bojujeme několik let jak ve firmě, tak v politice. U všech situací, co byly, jsem byl. Byl jsem policií vyslechnut. Vy jste moji výpověď neměli. Tak já si dovolím ji tady říct.

Škoda, že kolega Škárka tady není. (Hlas: Je.) Protože já jsem u policie sdělil: Josef Dobeš v roce 2004 a v roce 2005 půjčil Jaroslavu Škárkovi peníze, dokonce na tu první půjčku jsem měl podepsaný papír. Papír jsem po mnoha letech vyhodil. Druhou půjčku jsem mu dal už bez papíru. Vždy každý měsíc po pěti tisících mi ji Jaroslav Škárka vracel. To nevím...

V roce 2006 můj kolega tehdy v politice na Praze 1, v komunální politice, když Věci veřejné měly našlápnuto možná vyhrát na Praze 1, tak mně pyšně sděloval, že mu Vít Bárta půjčil peníze, že se připravuje na starostu a nakoupil si oblečení. I toto jsem řekl u policie. I toto jste nedostali v imunitním a mandátovém výboru.

Je to pro mě těžké. Už jenom ta pochybnost, když dostal tu poslední půjčku, jak on tvrdí úplatek, tak hned ten den si z ní vzal pět tisíc. To je zvláštní situace, brát úplatek a hned si z toho vytáhnout pět tisíc. Já, který Jaroslava Škárku znám, víím, že si šel hned koupit cigarety a podobné věci.

Toto jsou pochybnosti, které mám. Jestliže jsem toto řekl před policií, je pro mě velká pochybnost, že jste se to vy nedozvěděli, když jste v mandátovém a imunitním výboru rozhodovali. Stejně tak nebyli vyslechnuti dva moji kolegové, kteří u všeho toho dění v poslední době byli. Je to Karolína Peake a Michal Babák.

Pro mě je dalším problémem, že v té trojici když už obviněných není kolegyně Kočí, protože kolegyně Kočí byla dle mého soudu tím strůjcem, který to celé zosnoval. Já si velice vážím gesta – já tady mám kolegu Škárku – já si velice vážím gesta, toho, který udělal Vít Bárta. On, i když jsou tyto pochybnosti, tak je to frajer, že požádal o vydání. Já se přiznám a rovnou to tady řeknu, že přes tyto pochybnosti já nebudu hlasovat pro jeho vydání.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministru Dobešovi. Pan poslanec Jaroslav Škárka se hlásí o slovo.

Poslanec Jaroslav Škárka: Hezké odpoledne, dámy a pánové. Já tady nebudu reagovat na lži pana Dobeše. Já jenom vyzývám Sněmovnu, nebo prosím Sněmovnu, aby nás oba vydala.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím o další přihlášku do všeobecné rozpravy. Není-li žádná, všeobecnou rozpravu končím. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Do ní se hlásí jako první předseda mandátového a imunitního výboru pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych nyní ocitoval přesně usnesení číslo 69 mandátového a imunitního výboru, o kterém budeme hlasovat. Svým hlasováním budeme rozhodovat o vyslovení souhlasu s trestním stíháním obou poslanců. Pak samozřejmě pan zpravodaj v rámci návrhu procedury upřesní, zda dohromady, zvláště. Nicméně přestože máte toto usnesení, o kterém budeme hlasovat, rozdáno na lavice, já bych pro jistotu, tak aby ta procedura zpochybněna nebyla, celé usnesení ocitoval, a poprosím tedy o trpělivost a pokusím se tu věc skutečně ocitovat přesně.

“Mandátový a imunitní výbor po úvodním slově předsedy výboru poslance Jeronýma Tejce, zpravodajské zprávě poslance Jana Chvojky a poslankyně Jany Kaslové a po rozpravě

I. navrhuje Poslanecké sněmovně, aby v souladu s ustanovením § 12 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, rozhodla o návrhu usnesení Poslanecké sněmovny:

Poslanecká sněmovna podle čl. 27 odst. 4 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, a § 12 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, vyslovuje souhlas

1. s trestním stíháním poslance Víta Bárty, narozeného 5. 12. 1973, pro zločin podplácení dle ustanovení § 332 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, kterého se úmyslně dopustil, že dne 29. 3. 2011, přibližně v 16.15 hod., předal v restauraci Austria, Štefánikova 18/25, Praha 5 - Smíchov, Kristýně Kočí, narozené 20. 1. 1985, poslankyni Parlamentu ČR, která v té době zastávala funkci předsedkyně poslaneckého klubu politické strany Věci veřejné a zároveň byla členkou vyjednávacího týmu VV v koaliční vládě, úplatek ve výši 500 000,- Kč, a to tak, že do jejích materiálů, které měla připravené na koaliční jednání tzv. K9, vložil obálku označenou „KK“, v níž byla výše uvedená finanční částka v pětitisícikorunových bankovkách, za což od ní požadoval, aby budovala dobré jméno jeho osoby nejen ve straně Věci veřejné, ale i pro veřejnost, prosazovala jeho zájmy, dále aby vedla jako předsedkyně poslaneckého klubu Věcí veřejných klub tak, aby k němu byl loajální, neboť dle jeho názoru dovolila, aby došlo k rozkolu v klubu, čímž si chtěl zajistit její loajalitu a takto si ji zavázat a ovlivnit z toho důvodu, aby přestala kriticky vystupovat k jeho osobě, přičemž Kristýna Kočí obálku s finanční hotovostí převzala, úplatek však nepřijala, ale učinila kroky k zadokumentování trestné činnosti Víta Bárty, tedy Vít

Bárta jinému v souvislosti s obstaráním věcí obecného zájmu poskytl úplatek v úmyslu opatřit jinému značný prospěch,

2. s trestním stíháním poslance Víta Bárty, narozeného 5. 12. 1973 pro přečin podplácení dle ustanovení § 332 odst. 1 trestního zákoníku a s trestním stíháním poslance Jaroslava Škárky, narozeného 24. 11. 1970, pro přečin přijetí úplatku dle ustanovení § 331 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se úmyslně dopustili tím, že dne 29. 3. 2011, přibližně v době od 19.30 do 19.45 hod., předal Vít Bárta, poslanec Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, čelný představitel politické strany VV a tehdy ministr dopravy ČR, ve svém bytě Jaroslavu Škárkovi, poslanci Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, v té době i výkonnému místopředsedovi politické strany VV a zároveň členovi Rady VV za Plzeňský kraj, úplatek ve výši 170 000,- Kč, a to tak, že mu předal obálku označenou písmeny „JŠ“ s pětitisícikorunovými bankovkami za to, že bude usilovat o zrušení klubu politické strany VV v Plzni a založení nového klubu VV v Plzni, či vytvoření dalšího klubu VV v Plzni, a dále, že bude usilovat o začlenění bývalého primátora Plzně Pavla Rödla, někdejšího člena ODS, do struktury VV, přičemž Jaroslav Škárka uvedené finanční prostředky přijal s vědomím, že se jedná o úplatek, neboť do bytu Víta Bárty se dostavil z důvodu, aby si tento úplatek za to, že splní jeho pokyny, převzal, a tyto finanční prostředky následně částečně použil pro svou potřebu, kdy k oznámení tohoto protiprávního jednání nepřistoupil bezprostředně po přijetí předmětného úplatku, ale až v návaznosti na poznatky o hrozbě medializace předmětného jednání. Tedy Jaroslav Škárka sám v souvislosti s obstaráním věcí obecného zájmu pro sebe přijal úplatek a Vít Bárta jinému v souvislosti s obstaráním věcí obecného zájmu poskytl úplatek.”

Usnesení má také část, kde pověřuje mne, abych tuto usnesení předložil Poslanecké sněmovně.

Já se omlouvám, že jsem tak dlouho četl a citoval celé usnesení, o kterém budeme hlasovat, nicméně s ohledem na ústavu a také zákon je nutné, abychom rozhodli přesně o tom, v jakém rozsahu bude Sněmovna rozhodovat o zbavení imunity poslanců, protože rozhodujeme o konkrétní věci, nerozhodujeme o zbavení imunity jako celku, ale pouze v této konkrétní věci. Proto se tedy ještě jednou omlouvám, vážené kolegyně a kolegové, za zdržení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Tejcovi. Zeptám se v podrobné rozpravě, zda ještě někdo chce vystoupit. S přednostním právem avizuje své vystoupení předseda poslaneckého klubu Věcí veřejných Vít Bárta. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Dámy a pánové, dobré odpoledne. Velmi se

omlouvám za nestandardní vstup nyní do této fáze debaty, ale málem jsem se zapomněl zúčastnit předchozího kolečka. Zapomněl bych se vyjádřit sám k sobě, tak se omlouvám.

Já mám potřebu zaprvé říci to, že vás žádám všechny o to, abyste hlasovali pro mé vydání. Není to žádný kinoteátr, ale myslím to vážně, protože opravdu jen a jen mé vydání může zbavit pochybnosti všech o tom, jaká byla realita.

Jaká byla realita toho, jaké jsou motivace Kristýny Kočí, Stanislava Humla a Jaroslava Škárky a jaké jsou důvody toho, proč obrátili půjčku v úplatek, proč si Stanislav Huml též požádal o finanční pomoc, kterou následně nevyužil. Proč Kristýna Kočí odevzdala peníze do úschovy notáři místo toho, aby je odnesla na policii. Proč více než osm dnů trvalo, než bylo podáno první a druhé trestní oznámení. Proč po více než osmi dnech bylo podáváno trestní oznámení s tím, že Kristýna Kočí předtím nechce svolání poslaneckého klubu. Proč bylo tak důležité, aby nejdříve ve čtvrtek vyšla Mladá fronta a teprve ve čtvrtek odpoledne zasedal poslanecký klub Věcí veřejných. Proč Kristýna Kočí vyprávěla panu Víchovi o tom, že má 120 milionů na založení nové strany a proč bylo zapotřebí vládnout bez Věcí veřejných jen s přeběhlíky. Proč? by se dalo ještě mnohokrát zeptat. Jaké byly motivace, proč jsou rozpory.

A já přiznávám, že jsem byl velmi zaskočen tím, že policie požádala o mé vydání, že též nepožádala o vydání Kristýny Kočí. Byl jsem zaskočen, že – tak, jak jste tady slyšeli – ministr Dobeš není uveden v seznamu těch, kteří vypovídali na policii. Proč v mé žádosti o vydání není jediné slovíčko o tom, že jsou svědci na to, že to, co jsem předal, je půjčka, a nikoliv úplatek.

Dalo by se tady dlouho debatovat, dalo by se tady dlouho prezentovat, ale já jsem od mnohých z vás slyšel, že vy nejste soudci, a já tomu plně rozumím. Naopak z lidského hlediska velmi děkuji napříč politickým spektrem řadě z vás, kteří za mnou přišli a řekli, co si opravdu o této věci myslí. Vážím si toho a i ty z vás, kteří za mnou přišli, prosím, abyste hlasovali pro mé vydání.

Mám potřebu vám nicméně říci to, co jsem řekl i mandátovému a imunitnímu výboru. Kriminalizace, očernění, politický proces, snaha o přeběhlictví a přeběhlíci není teorie, ale bohužel praxe politické scény, která je systémovým problémem, který by bylo dobré ošetřit, aby se do budoucna, v následujících volebních obdobích, neopakoval. Nemám právo se k takovéto systémové věci vyjadřovat, neboť jsem bohužel účastníkem neveselého zájezdu. Jediné, co pro nápravu mohu učinit, je se vši pokorou, jak jsem na začátku slíbil, býti k dispozici orgánům činným v trestním řízení a hájit svou čest. A ze své pozice maximálně podporovat ty, kteří dále budou bojovat za slevy na českých silnicích, dál bojovat za účinné reklamace

na českých silnicích a železnicích, dál bojovat za lepší politiku, kterou Věci veřejné slíbily, když vstupovaly na politickou scénu.

Prosím o mé vydání, prosím o to, aby systémově tato Poslanecká sněmovna přemýšlela nad tím, aby podobný politický proces se zde nemohl opakovat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk ze středu sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se, zda někdo další chce vystoupit v rámci podrobné rozpravy. Pokud tomu tak není, končím podrobnou rozpravu. Zeptám se pana zpravodaje na jeho návrh, jak budeme teď postupovat v hlasování. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Dámy a pánové, já bych chtěl poděkovat předsedovi mandátového a imunitního výboru, že převážně práci udělal za mne a přečetl tady usnesení, které vám bylo rozdáno na vaše lavice. Já bych si dovolil o návrhu usnesení hlasovat jako o celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je nějaká námitka proti tomu, abychom hlasovali jako o celku o návrhu usnesení, které nám bylo předloženo mandátovým a imunitním výborem? Nese číslo 69 a je z 21. schůze ze dne 25. srpna 2011. Je nějaká námitka proti tomu? Není.

Budeme tedy hlasovat o návrhu usnesení, které máme všichni v písemné podobě, které zde přečetl také předseda mandátového a imunitního výboru v podrobné rozpravě. Přivolám naše kolegy a zahájíme hlasování. Hlasování ponese pořadové číslo devět.

Mám zde žádost o odhlášení. Prosím tedy, abyste se všichni znovu přihlásili svými kartami.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 9. Táží se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, jak nám bylo předloženo mandátovým a imunitním výborem a nese pořadové číslo 69. Kdo je pro návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 9, přítomno 181, pro 177, proti 3. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas, bylo tedy schváleno. Tím končí projednávání bodu číslo 1.

Já opět přeruším tuto 21. schůzi Sněmovny. Přerušuji ji do pátku 2. září do 9 hodin ráno.

Nyní třináctiminutová přestávka do 16.40 minut. Budeme pokračovat 22. schůzí Poslanecké sněmovny.

(Schůze byla přerušena v 16.27 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
2. září 2011 v 9.00 hodin
Přítomno: 171 poslanců

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 21. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám. Prosím, abyste se přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešní jednání požádali tito poslanci: Adam Vojtěch ze zdravotních důvodů, Vlasta Bohdalová od 11 hodin ze zdravotních důvodů, Jan Husák z pracovních důvodů, Petr Jalowiczor ze zdravotních důvodů, Václav Klučka ze zdravotních důvodů, Patricie Kotalíková z pracovních důvodů, Jaroslav Krupka z osobních důvodů, Josef Novotný ml. z důvodu zahraniční cesty, Ivan Ohlídal z rodinných důvodů, Miroslav Opálka ze zdravotních důvodů, Jiří Paroubek bez udání důvodu, Jiří Šlégr bez udání důvodu, Milan Štoviček z rodinných důvodů, Tomáš Úlehla z pracovních důvodů, Jaroslava Wenigerová ze zdravotních důvodů.

Z členů vlády se omluvil ministr Ivan Fuksa od 11 hodin z pracovních důvodů, ministr Tomáš Chalupa od 10.30 do 12.30 z pracovních důvodů, ministr Kamil Jankovský z osobních důvodů, ministr Jan Kubice do 12 hodin z pracovních důvodů, ministr Martin Kocourek od 10.30 z pracovních důvodů, ministr Karel Schwarzenberg z důvodu zahraniční cesty a ministr Alexandr Vondra z pracovních důvodů.

Nyní se ptám, jestli si někdo přeje vystoupit k pořadu schůze. Prosím, paní vicepremiérka Karolína Peake.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Dobrý den, dámy a pánové, vážená paní předsedající. Ráda bych požádala o předřazení tisku 297 jako první bod dnešní schůze.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pokud se nikdo další nehlásí k pořadu schůze, je zde návrh na předřazení sněmovního tisku 297, bod č. 12 – vládní návrh, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník.

Nechám hlasovat o předřazení tohoto bodu jako první bod dnešní schůze.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 10 z přihlášených 131 pro 77, proti 29. Tento návrh byl

přijat a bod č. 12, sněmovní tisk 297, byl zařazen jako první bod jednání dnešní schůze.

Přistoupíme k projednávání bodu

12.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb.,
trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb.,
a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 297/ - druhé čtení**

Předložený návrh z pověření vlády uvede ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím, pane ministře, můžete se ujmout slova.

Poslanec Radim Vysloužil má náhradní kartu č. 12.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych velmi stručně představil tuto vládní novelu trestního zákoníku, protože se jedná již o druhé čtení a již v prvním čtení jsme vedli velmi podrobnou debatu o tomto návrhu novely a dále pak byla vedena podrobná debata na příslušném ústavněprávním výboru. (V sále je rušno.)

Pouze tedy řeknu, že tato novela má dva hlavní významy. Za prvé provádí implementaci některých evropských nařízení a směrnic, které se dotýkají trestné činnosti v oblasti životního prostředí, boje proti rasismu, xenofobii a terorismu, kdy tam doplňujeme a zpřesňujeme některé skutkové podstaty.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane ministře, omlouvám se, že vás přerušuji. Dámy a pánové, důrazně vás žádám o klid, abyste věnovali pozornost projednávanému bodu.

Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně.

Doplňujeme a zpřesňujeme některé skutkové podstaty. Za druhé tato novela naplňuje vládní prohlášení, vládní strategii boje proti korupci, kdy zpřisňujeme postihy osob, které se dopustí korupce, jde-li o úřední osoby.

Návrh byl projednán ústavněprávním výborem, který přijal k návrhu pozitivní stanovisko, s tím, že Ministerstvo spravedlnosti souhlasí s pozměňovacími návrhy, jak byly na ústavněprávním výboru doplněny.

Co je důležité a co zde chci zdůraznit, neboť možná o tom povedeme

rozpravu, je to, že Ministerstvo spravedlnosti plně podporuje návrh koaličních poslanců, který zde byl rozdán a který má v zásadě doplnit skutkovou podstatu v § 351 trestního zákona. Jedná se o skutkovou podstatu, která upravuje trestnou činnost spojenou s přípravou a průběhem voleb či referenda. Koaliční poslanci navrhují a ministerstvo se k tomu hlásí, protože ten návrh připravovalo, doporučujeme doplnit do jednání, která jsou trestná a jsou spojena s průběhem přípravy a pak samotným průběhem voleb a referenda, explicitně jednání, které se v uvozovkách mediálně pracovně nazývá kupčením s hlasy. V zákoně by bylo explicitně trestné to, pokud někdo poskytuje někomu majetkovou nebo jinou výhodu, a tím se snaží ovlivnit jeho vůli v rámci svobodných voleb.

Návrh byl písemně rozdán, přesné znění máte tedy na svých lavicích a můžete se s ním seznámit.

Upozorňuji, že v návrhu konstatujeme drobné legislativně technické změny. Návrh byl oficiálně předložen paní vicepremiérkou Peake, ministrem Pospíšilem a poslancem Farským s tím, že doporučujeme určité technické změny, a to takové, že v návěť textu pozměňovacího návrhu by došlo k drobné úpravě v tom smyslu, že místo slov "vkládají slova" bude nově uvedeno "vkládá nová alinea, která zní". Nově bude tedy návěť znít: V § 351 se za slova "v referendu nut" vkládá nová alinea, která zní – jak už bylo v návrhu rozdáno, začíná slovy "Kdo jinému nebo pro jiného" atd. Cílem tedy není nic jiného než to, co bylo navrženo v poslaneckém návrhu jako pokračování věty, uvést jako samostatnou větu oné skutkové podstaty.

S touto změnou souvisí to, že dojde u pozměňovacího návrhu v části I k přečíslování jednotlivých bodů. Nic se tedy nemění na obsahu, pouze doplněním části věty se vytváří samostatná věta této skutkové podstaty.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 297/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec Stanislav Křeček.

Než dojde k pultíku, ještě oznamuji, že poslanec Michal Babák má náhradní kartu č. 10, předseda klubu ČSSD pan poslanec Sobotka má náhradní kartu č. 20.

Prosím, aby se slova ujal pan poslanec Křeček. Dámy a pánové, ještě jednou prosím o klid, abychom mohli slyšet, co vůbec projednáváme.

Poslanec Stanislav Křeček: Dobré jitro, dámy a pánové. Musím přiznat, že jsem ve velikých rozpacích. My jsme trestní zákon připravovali mnoho měsíců. Byl přijat velkým fórem poslanců a vydávali jsme to za

jeden z úspěchů minulého volebního období. Teď samozřejmě musíme ten trestní zákon měnit na základě směrnice Evropské unie, to je asi pochopitelné, asi se s tím budeme setkávat velmi často, ale nyní tady to předřazení tohoto návrhu zákona nebo tohoto bodu jednání je proto, abychom mohli nově zasáhnout do trestního zákona ve věci, která se týká ústavního práva, to znamená volebního práva občanů. A má to být mezi druhým a třetím čtením. Bylo to rozdáno na stoly, nevím, kdo z vás se s tím seznámil, jak hluboce takto zasahovat do trestního zákona. Já před tím, dámy a pánové, velmi varuji. Já samozřejmě nevyklučuji, že máme chránit volební právo, ale přijmout úpravu trestního práva takovou, že bude postižen ten, kdo vyplatil peníze tomu, kdo hlasuje v rozporu se svou vůlí? A co když přijme peníze a bude hlasovat v souladu se svou vůlí, takový člověk nebude postižen?

Dámy a pánové, já se obávám, že by se celá záležitost měla znovu projednat v ústavněprávním výboru, aby skutečně na to byl získán nějaký širší konsenzus, protože takovýmto způsobem zasahovat do ústavního práva považuji za velmi nešťastné.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám v tuto chvíli jednu písemnou přihlášku – pan poslanec Antonín Sed'a. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené poslankyně a poslanci, dovoluji mi stručně zdůvodnit svůj pozměňující návrh k trestnímu zákoníku.

Bývalý trestní zákon obsahoval zvláštní ustanovení o účinné lítosti u trestného činu úplatkářství. Současná úprava účinné lítosti upravená v § 33 trestního zákoníku se na podplácení ani nepřímé úplatkářství však nevztahuje, to znamená, že žádná z okolností podle § 33 při spáchání tohoto trestného činu nevede k zániku trestnosti u těchto činů. Paragraf 46 trestního zákoníku obsahuje ustanovení o upuštění od potrestání za předpokladu, že spáchal přečin, jehož spáchání lituje, a projevuje účinnou snahu po nápravě. Pro pachatele trestného činu je tato úprava nejistá, protože nemůže předem odhadnout, zda bude jeho čin posuzován jako přečin podle prvního odstavce ustanovení § 332, nebo zda bude považován za závažnější trestný čin podle odstavce druhého. Proto v případě oznámení podplácení nemusí být zohledněno upuštění od potrestání tohoto trestného činu, a tedy pachatelé nebudou mít důvod tento čin oznámit.

Paragraf 41 trestního zákoníku umožňuje soudům aplikovat polehčující okolnosti u všech trestných činů, podplácení však žádné zvláštní polehčující okolnosti upravené nemá. Zejména střeoevropské státy navázaly na německou a rakouskou trestněprávní tradici upravující okolnos-

ti, že pachatel aktivně a dobrovolně oznámí podplácení úřadům jako jednu z okolností, která má za následek zánik jeho trestnosti nebo aspoň možnost upuštění od potrestání. Z tohoto důvodu je navrhován výše uvedený pozměňující návrh. I podle vyjádření Parlamentního institutu se jeví bývalé vypuštění a bývalého § 163 trestního zákona jako nesystematické.

Děkuji za podporu mého pozměňujícího návrhu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak. Končím tedy obecnou rozpravu.

Nezaznamenala jsem, pane zpravodaji, že by zde padl nějaký návrh v obecné rozpravě, ještě se ujišťuji – není to tak. Já tedy zahajuji podrobnou rozpravu, do které se přihlásili pan poslanec Antonín Sedľa a poté pan poslanec Václav Votava. Takže předávám slovo panu poslanci Sedlovi. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedľa: Děkuji. Já se chci pouze přihlásit k pozměňujícímu návrhu k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., a zákon č. 142/1961 Sb., o trestním řízení soudním, sněmovní tisk 297, který vám byl rozdán na lavice. Jedná se prosím o verzi, kde je v záhlaví napsáno: Platný 2. 9. 2011 a týká se nového § 333a. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Václav Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, dovolil bych si načíst pozměňovací návrh k zákonu č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb.:

Za § 274 se doplňuje § 274a, který včetně nadpisu zní: “§ 274a Řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění. Kdo řídí motorové vozidlo, ačkoliv není držitelem příslušného řidičského oprávnění podle jiného právního předpisu, bude potrestán trestem odnětí svobody až na jeden rok nebo peněžitým trestem nebo zákazem činnosti.”

Já bych chtěl odkázat na své vystoupení v prvním čtení, kde jsem avizoval, že budu podávat tento pozměňovací návrh. Zdůvodňoval jsem jej a chci říci, že tento paragraf – řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění – byl i v minulém trestním zákoníku, bohužel poté v novém kodexu vypadl z trestního zákoníku.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. V tuto chvíli již

nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, jestli se hlásí někdo další do podrobné rozpravy. Prosím, pan ministr.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, paní předsedající. Abych učinil zadost jednacímu řádu, tak nyní v podrobné rozpravě oficiálně načítám návrh, který byl rozdán poslancům na lavice. Je to návrh paní poslankyně Peake, poslance Pospíšila, pana poslance Farského – týká se, jak jsem již naznačil, změny v § 351 trestního zákona. Cílem je postihnout podle našeho názoru protiprávní a nemorální jednání, tzv. kupčení s hlasy během průběhu voleb a referenda.

Jak jsem již naznačil, proti písemnému rozdanému materiálu dojde k drobné změně, která se netýká obsahu, ale týká se pouze samotné, řekněme, uvozovací věty – já to ještě zopakuji –, kdy v § 351 se za slova “v referendu nutí” nebudou vkládat nová slova, ale přímo se tam vkládá nová alinea, která změní přesně, jak říká návrh: “Kdo jinému nebo pro jiného v souvislosti s výkonem volebního práva nebo hlasovacího práva v referendu poskytne, nabídne nebo slíbí finanční, majetkový nebo jiný obdobný prospěch, aby volil nebo hlasoval v rozporu s nezávislým vyjádřením své vůle.” Toto bude samostatná věta.

Já zde nechci podrobně tento návrh odůvodňovat. Myslím si, že aktuální problémy spojené s průběhem komunálních voleb v některých obcích jasně ukazují, že trestní právo musí myslet na jednání, které se mediálně nazývá kupčení s hlasy. Experti, se kterými jsme celou věc velmi podrobně debatovali, se neshodli na tom, zda podle současného § 351 je možné toto jednání postihnout.

A protože pro trestní právo platí, že v nejasnostech musí být vykládáno ve prospěch pachatele, není tedy možné extenzivním nějakým analogickým výkladem vyložit, že kupčení s hlasy je trestné podle současného znění paragrafu. Jediným správným přístupem zákonodárce, pokud si myslí, že toto jednání má být postihnutelné, je doplnění a zpřesnění skutkové podstaty. Proto tedy tento náš návrh koaličních poslanců, který zde předkládáme a který byl připraven legislativou Ministerstva spravedlnosti a připravoval jej profesor Šámal jako autor trestního zákoníku. Byla tedy maximální snaha tu věc odborně vydiskutovat. Není to návrh šitý horkou jehlou.

Ještě mám žádost. Žádám o zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením obecně u tohoto návrhu na 48 hodin. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Hlásí se prosím někdo další do podrobné rozpravy? Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu.

Přeje si mít pan ministr nebo zpravodaj ještě závěrečné slovo? Není tomu tak. Já tedy přivolám kolegy z předsálí.

Padl zde návrh na zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin.
O tomto zahajují hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty? Kdo je proti?
Hlasování číslo 11. Z přihlášených 166 pro 95, proti 62. Tento návrh byl přijat. Lhůta byla zkrácena na 48 hodin.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Dámy a pánové, nyní přerušuji 21. schůzi do úterý do 14. hodiny. Vyhláším desetiminutovou pauzu a budeme pokračovat ve schůzi 22. a budeme pokračovat třetími čteními.

(Schůze přerušena v 9.23 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
6. září 2011 ve 14.00 hodin
Přítomno: 179 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, dovoluji mi, abych zahájila další jednací den 21. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás srdečně vítám a prosím, abyste se nejprve přihlásili svými identifikačními kartami, a prosím zároveň, abyste mi oznámili, kdo vlastníte kartu náhradní.

Nejprve vás seznámím s omluvami.

Paní poslankyně Strnadlová má náhradní kartu číslo 9.

Omluvy z dnešního jednání jsou tyto: Z poslanců se omlouvají: Vojtěch Adam – zdravotní důvody, Zdeněk Boháč – pracovní důvody, Vlasta Bohdalová a Jaroslav Foldyna – zdravotní důvody, Stanislav Huml – rodinné důvody, Petr Jalowiczor – zdravotní důvody, Kateřina Klasnová do 20 hodin – pracovní důvody, Václav Klučka – zdravotní důvody, Kristýna Kočí – osobní důvody, Patricie Kotalíková – pracovní důvody, Jiří Krátký se omlouvá, Václav Kubata – zahraniční cesta, Ivan Ohlídal – rodinné důvody, Miroslav Opálka – zdravotní důvody, Jiří Skalický – osobní důvody, Ladislav Skopal – zahraniční cesta, Ivana Weberová – osobní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Pavel Dobeš na zahraniční cestě, Kamil Jankovský – osobní důvody, Jan Kubice – pracovní důvody. To byly omluvy.

Nyní bych vám podala informaci o dalším postupu při projednávání zbývajících bodů 21. schůze. Dnešní grémium, které se sešlo v dopoledních hodinách, navrhuje takto pokračování 21. schůze: přefadit bod číslo 9 schváleného pořadu, jedná se o sněmovní tisk 300/3, tedy třetí čtení, za bod 14 schváleného pořadu schůze. Jinými slovy, aby tento bod, bod číslo 9, se stal posledním bodem projednávaným v rámci 21. schůze. O tom budeme hlasovat za chvíli.

Budeme hlasovat také o tom, že dnes, v úterý, bude moci Sněmovna hlasovat též o zákonech ve třetím čtení, a také o tom, že třetí čtení proběhne i mimo vyčleněnou dobu stanovenou jednacím řádem, tedy ta doba je od 9 do 14 hodin.

Vracím se ale nejprve k tomu hlasování, které je před námi. Nejprve budeme hlasovat o návrhu z grémia, tedy o tom, že bod číslo 9 bude zařazen jako poslední bod 21., tedy řádné schůze Poslanecké sněmovny.

Doufám, že jsou všichni přítomni. Přivolávala jsem naše kolegy do jednacího sálu a o tomto návrhu budeme moci tedy hlasovat.

Zahajují hlasování pořadové číslo 12. Táži se, kdo souhlasí s tím, aby bod číslo 9 byl přeřazen na závěr 21. schůze. Kdo je proti?

Hlasování číslo 12. Přítomno 136, pro 118, proti 3. Tento návrh jsme tedy schválili.

Nyní budeme hlasovat o tom, že Poslanecká sněmovna může hlasovat o návrzích zákonů ve třetím čtení také dnes, to jest v úterý.

Zahajuji hlasování číslo 13. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby třetí čtení probíhala i dnes, to jest v úterý. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 13. Přítomno 142, pro 79, proti 39. Tento návrh jsme schválili.

Nyní je před námi hlasování o tom, že třetí čtení proběhnou i mimo vyčleněnou dobu jednacího řádu, tedy mezi 9. až 14. hodinou.

Zahajuji hlasování číslo 14. Táže se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 14. Přítomno 148, pro 80, proti 52. Návrh byl přijat.

To je všechno z mé strany, co jsem měla jako oznámení pro vás a návrhy k hlasování, ty, které vyplynuly z dnešního ranního grémia.

O slovo se hlásí předseda poslaneckého klubu Občanské demokratické strany pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, pane kolego.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne. Tak pro jistotu, kdyby se nám rozprava protáhla, navrhuji, aby Poslanecká sněmovna jednala meritorně i procedurálně hlasovala o všech návrzích dnes po 19. i po 21. hodině, případně i zítra po nula nula hodin. A toto navrhuji jménem tří poslaneckých klubů. Děkuji. (Potlesk z lavic nalevo.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Před tímto hlasováním oznamuji, že náhradní kartu číslo 12 má pan poslanec Igor Svoják. Říkám to dobře, pane kolego – 12? (Ano.) Pan kolega Radim Fiala má náhradní kartu číslo 22.

Zahajuji hlasování číslo 15. Rozhodneme o návrhu pana poslance Zbyňka Stanjury, tedy o tom, že budeme hlasovat dnes po 19., 21. i zítra po 24. hodině. Kdo je pro tento návrh? A proti?

Hlasování číslo 15. Přítomno 157, pro 88, proti 58. Návrh byl přijat.

Takže to je vše, co jsme měli vyřešit v úvodu dnešní schůze. Než přistoupíme k projednávání návrhů zákonů, které nám vrátil Senát nebo zamítl Senát, navrhuji na žádost předsedy Senátu umožnit vystoupení těmto senátorkám a senátorům: Aleně Gajdůškové, Aleně Palečkové, Soně

Paukrtové, Miroslavu Antlovi, Jiřímu Bisovi, Jiřímu Dienstbierovi, Pavlu Eybertovi, Janu Hajdovi, Karlu Korytářovi, Jiřímu Lajtochovi, Miloši Malému, Miroslavu Nenutilovi, Jiřímu Oberfalzerovi, Josefu Řihákovvi, Petru Víchovi, Miloši Vystřčilovi a Janu Žaloudíkovi v Poslanecké sněmovně.

Informace k pozměňovacím návrhům Senátu vám byly rozdány do vaší pošty.

Ptám se, kdo souhlasí s vystoupením navrhovaných senátorek a senátorů, a zahajuji hlasování číslo 16. Kdo tedy je pro, aby mohli jmenované senátorky a senátoři vystoupit ve Sněmovně? Kdo je proti?

Hlasování číslo 16. Přítomno 159, pro 144, proti 1. Vystoupení jmenovaných senátorek a senátorů jsme schválili.

Můžeme se tedy věnovat vlastnímu programu schůze. Zahajuji projednávání bodu číslo dva. Je to

2.

Zákon, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 90/6/ - vrácený prezidentem republiky

Stanovisko prezidenta republiky s odůvodněním jeho nesouhlasu s tímto zákonem vám bylo rozdáno... (Odminka na zklidnění hluku v sále.)

Já počkám, až si všichni sednou do svých lavic, abychom mohli pokračovat v jednání.

Stanovisko prezidenta republiky s odůvodněním jeho nesouhlasu se zákonem bylo rozdáno jako sněmovní tisk 90/7.

Nejdříve se zeptám zástupce navrhovatelů pana poslance Pavla Drobila, zda se chce vyjádřit ke stanovisku prezidenta republiky. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Drobil: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, já se chci k tomuto stanovisku vyjádřit pouze v tom slova smyslu, že vás poprosím dnes, abyste tak jako v každém předcházejícím hlasování podpořili znění, které schválila Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se nyní zpravodajky výboru pro životní prostředí paní poslankyně Kateřiny Konečné,

zda se chce vyjádřit ke stanovisku prezidenta republiky. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, dovolte mi pouze, abych vám jako zpravodajka tohoto tisku v Poslanecké sněmovně připomněla, jak tento tisk probíhal Poslaneckou sněmovnou. Původně byl navržen v § 90, nakonec prošel řádně třemi čteními. Byl vrácený Senátem a nyní nám leží vrácený prezidentem a máme o něm rozhodnout. To je z pozice zpravodaje jako informace ode mne vše a hlásím se do obecné rozpravy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Otevíráme rozpravu. Paní poslankyně Konečná dostává slovo jako první, žádnou jinou přihlášku zatím nemám. Prosím. (Značný hluk v sále.)

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Dovolte mi tedy ještě jednou, vážené kolegyně a kolegové, zaujmout vaši pozornost věcí, kterou zde máme –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové! – Promiňte paní kolegyně. Schůze začala, jednání řádně probíhá. Projednáváme bod číslo 2. Kdo chce vystoupit k bodu číslo 2, požádá o to, aby mu bylo uděleno slovo, a toto slovo dostane a potom tady bude moci mluvit. Pokud nepožádá o slovo, prosím, aby šel ostatní věci vyřizovat mimo jednací síň. Prosím všechny pány poslance i pány ministry, aby respektovali to, že projednáváme tento bod. Děkuji.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Já věřím, že ten ruch v sále je způsoben pouze tím, že kolegové jsou velmi podrobně seznámeni se všemi argumenty, kterými tato novela zákona již prošla a které koneckonců vyslovil – a byly velmi vážné – také prezident republiky, když nám tento návrh zákona vrátil.

Jedna z psychologických pouček říká, že chytit po dítěti v pubertě, aby používalo rozum, je stejný nesmysl jako pokoušet se naučit psa fyziku. A mně v této chvíli, kolegyně a kolegové, připadá, že jsou někteří poslanci vládní koalice opět v pubertě. Jinak si totiž nelze vysvětlit, že opakovaně odmítají rozumné a logicky i odborně podložené argumenty o nesmyslnosti a neúčinnosti této navrhované novely zákona. Tedy vysvětlit to lze, ale pouze v případě, že připustíme, že skutečně jediným cílem této novely je vytvoření prostoru pro vydírání firem vládními úředníky a to je v situaci, která je v silném rozporu s opakovanými proklamacemi vlády, jak jsou její členové odhodláni bojovat s korupcí. Nevidím sice v této chvíli,

zda si nejmladší posila vládního týmu a jediná žena v týmu dělá poznámky, přesto si ale myslím, že by nová místopředsedkyně vlády měla být v případě této poslanecké iniciativy velmi pozorná. Sama skutečnost, že ji právě z pozice velké korupční rizikivosti kritizuje jak prezident republiky, tak také například průmyslová komora, hospodářská komora a mnoho zainteresovaných subjektů, kterých se dotkne, by pro ni měla být signálem, že skutečným účelem této novely nemusí být pouze ušlechtilé cíle.

Stanovisko pana prezidenta bylo výstižné a podle mého názoru naprosto srozumitelné. Jeho argumenty ještě posiluje skutečnost, že Poslanecká sněmovna začne na nejbližší řádné schůzi projednávat velkou novelu zákona o ovzduší. Komplikace, které způsobí tato poslanecká iniciativa, pokud ji dnes přijmeme, od poslanců Drobila, Lukší a poslankyně Kočí, při projednávání velké a opravdu potřebné novely zákona, jsou naprosto zbytečné. Práce, kterou si jako poslanci těmito komplikacemi přidáváme, nebude mít skutečně žádný, ale žádný pozitivní přínos pro občany České republiky. Místa emisní zóny nevzniknou, jak v posledních měsících opakovaně vyjádřilo více starostů velkých měst, protože vzniknout nemohou. Ona se z toho legislativního paskvilu dost těžko dají vytvořit. Vznikne pouze více práce pro úředníky Ministerstva životního prostředí, kteří budou připravovat vyhlášku, jejíž platnost bude mít život vpravdě jepičí. A dálnice bez poplatků pouze v době smogové situace? To je opravdu ukázkový příklad pseudořešení, tzv. pro média, bez reálných a hlavně pozitivních dopadů. A proto – já zde bohužel nevidím pana ministra dopravy, nicméně odpovídal mi ve své interpelaci právě na to, na co jsem se ho dnes chtěla zeptat před vámi všemi: kdy konečně zařadíme Ostravu mezi vyvolená města, za které Ministerstvo dopravy a jeho úředníci zřejmě považují pouze Prahu a Brno, a zrušíme zpoplatnění dálnice D1 přes město Ostravu po celý rok. Tím by totiž skutečně mohlo být pomoci řešení problému řešení smogových situací na Ostravsku a mohlo by to být řešení, které je jednoduché, nestojí státní rozpočet ani korunu, a možná tím dokážete, že vám na Ostravě záleží a že ji nepotřebujete pouze pro to, aby to bylo to černé srdce, které to kdysi bývalo, ale dneska ještě pořád, aby to byl region, který má podniky, které v této republice prostřednictvím daní a exportu a dalších věcí přinášejí nemalé zisky. Pokud nezrovnoprávníte občany Ostravy, občany Brna, Prahy a některých dalších obchvatů, které nejsou zpoplatněny, potom vám o životní prostředí na Ostravsku vůbec, ale vůbec nejde.

A pokud má pan ministr životního prostředí pocit, že má příliš mnoho úředníků na ministerstvu nebo že mají jeho úředníci málo práce, když jim ji přidává v podobě přípravy zcela zbytečných vyhlášek, protože dnes navržený zákon bude znamenat přípravu nových vyhlášek, které s

největší pravděpodobností dva měsíce poté, co vyjdou v platnost, zrušíme, protože budeme mít nový zákon o ovzduší a tento nový zákon tuto vyhlášku nebude moci akceptovat v této podobě, tak bude jistě nezbytné začít pečlivě sledovat nejenom rozpočet Ministerstva životního prostředí, ale především efektivitu práce lidí tohoto úřadu.

Vzhledem k tomu, že jsem k tomu návrhu zákona vystupovala v této Poslanecké sněmovně pětkrát, pětkrát jsem kladla předkladatelům panu kolegovi Drobilovi a Lukšovi, kteří bezpochyby teď, když mi nevěnují pozornost, se připravují na odpovědi na otázky, které jsem jim kladla, a otázky, na které jsem odpovědi nedostala. Já bych byla moc ráda, abychom si zde férově řekli, že vůbec tyto odpovědi znají a že nebyli pouze těmi, kteří ten zákon připodepsali, ale dodnes jej nepochopili. Děkuji. (Potlesk z levé strany sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Jsme v rozpravě v rámci třetího čtení. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do této rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím.

Článek 50 odst. 2 Ústavy České republiky stanoví, že pokud Poslanecká sněmovna setrvá na vráceném zákonu nadpoloviční většinou všech poslanců, zákon se vyhlásí, jinak platí, že zákon nebyl přijat. Pořebné kvorum, tedy kvorum 101, je již nastaveno.

Budeme hlasovat o následujícím návrhu usnesení: "Poslanecká sněmovna setrvává na zákonu, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 90/6."

Počkám malý okamžik, než všichni přijdou do jednacího sálu, a poté zahájím hlasování o tomto návrhu, s nímž jsem vás právě seznámila.

Zahájím hlasování číslo 17. Ne. Promiňte, prohlašuji toto hlasování za zmatečné, pan kolega Husák oznamuje, že nefunguje jeho hlasovací zařízení. Budto máte možnost, pane kolego, přihlásit se na některém jiném místě v Poslanecké sněmovně, pokud jste odhlášen na svém místě. Já vás všechny odhlásím. Prosím, abyste se znovu všichni přihlásili, zkontrolujeme, zda hlasovací zařízení je u všech poslanců v pořádku...

Vše v pořádku. Můžeme zahájit hlasování.

Zahájím hlasování číslo 18. Táže se, kdo je pro návrh usnesení, tedy Poslanecká sněmovna setrvává na zákonu. Kdo je proti touto návrhu?

Hlasování číslo 18, přítomno 170, pro 110, proti 26. Konstatuji, že usnesení bylo přijato a zákon bude vyhlášen.

Tím jsme projednali bod číslo 2 a můžeme se věnovat následujícímu bodu. Zahájím projednávání bodu číslo tři. Je to

3.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 325/4/

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, jsme obdrželi jako sněmovní tisk 325/5. Vítám mezi námi pana senátora Jana Žaloudíka.

Prosím nejprve, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu vyjádřil pan senátor, poté požádám o slovo pana ministra zdravotnictví. (V sále je silný hluk.)

Senátor Jan Žaloudík: Dobré odpoledne. Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, ve dvou senátních výborech a poté na 10. plenární schůzi Senátu byl v červenci tohoto roku projednán vámi doporučený návrh, označovaný jako novela zákona 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změnách a doplnění dalších více nebo méně souvisejících zákonů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane senátore. Ještě jednou požádám Poslaneckou sněmovnu, aby věnovala pozornost projednávanému bodu. Prosím.

Senátor Jan Žaloudík: Již v úvodu sdělím podstatnou skutečnost, že Senát většinou hlasů tento váš návrh zamítl a pověřil mě jako místopředsedu garančního senátního výboru pro zdravotnictví a sociální politiku, abych vás seznámil s důvody tohoto zamítavého stanoviska.

Zdůrazňuji, že Senát o tomto návrhu jednal velmi odpovědně a s vědomím zásadních dopadů, které může takto koncipovaná novela mít pro další chod našeho zdravotního systému, a to jak ve smyslu pozitivním, tak i negativním. Dokladem mimořádné pozornosti bylo nejen velmi zevrubné projednání ve dvou senátních výborech a 9 stran textu podrobného zpravodajského zdůvodnění, ale především pětihodinová diskuse o této novele na 10. plenárním zasedání Senátu s 18 diskusními příspěvky senátorů.

Shrnu hlavní námitky, které vedly k senátnímu zamítnutí návrhu novely. Týkaly se v obecné rovině především solidnosti, důvěryhodnosti a užitečnosti připravovaných změn, ovšem i faktické nekonzumovatelnosti a

možné zneužitelnosti některých navrhovaných ustanovení. Je třeba připomenout, že novela se týká ve skutečnosti zákonů šesti, má mnoho tematických rovin a představuje málo přehlednou změť opatření zásadních i velmi podružných, souvisejících spolu jen málo nebo vůbec.

Nelze nezmínit, že sám navrhovatel novely předložil nemalý soubor 47 pozměňovacích návrhů k pozměňovacím návrhům obsaženým v usnesení výboru pro zdravotnictví, označovaných jako komplexní pozměňovací návrh 352/2, a ten byl položen na stůl těsně před 2. čtením a neprošel jednáním garančního výboru.

Připomeňme, že vypuštěn byl např. dříve hájený návrh zpoplatnit amalgamové plomby, zařazen byl nově naopak třeba bod o neomezené době působení členů správních rad zdravotních pojišťoven. Tento postup není příkladem solidnosti přípravného procesu změn tak zásadních, které měla novela znamenat, které se však v návrhu nedůstojně mísí s návrhy účelovými nebo málo podstatnými. Například příloha zákona stanovující mezi jinými položkami i hrazení náplastí na kuří oka v jednom celku a kontrastu ke změnám lékové politiky. Strategie výběru a naceňování léků nebo fúzí zdravotních pojišťoven, nemluvě o další vážné části, tedy prolomení principu ekvity v systému veřejného zdravotnictví v České republice nadstandardem, který je rovněž začleněn do novely. Ostatně nedostatečná nepřipravená definice péče standardní a nadstandardní budí právem nejvyšší obavy z možné dezinterpretace nebo zneužití a trvalého ohrožení dosud odborně ekvinní medicíny v České republice. Některá ustanovení v tomto kontextu jsou v návrhu dokonce v praxi lékaře a vztahu lékař – pacient nereálná a zavádějící, a to jak pro pacienty, tak pro zdravotníky. Zde tedy viděli senátoři především problém ve faktické nekonzumatelnosti a zneužitelnosti navrhovaných změn.

Zákon nezakazuje oddělení role zdravotní pojišťovny a zdravotnického zařízení, což umožňuje zvýhodňování vlastních zdravotnických zařízení na úkor ostatních při úhradách zdravotní péče a tvorbu řetězců, o kterých tady byla jistě mnohokrát řeč. Zamezení střetu zájmů u členů statutárních orgánů a oddělení zdravotních pojišťoven od zdravotnických zařízení, resp. zamezení jejich vzájemnému ovládnutí stejnými ovládacími osobami, a to je naprosto klíčové pro udržitelný rozvoj systému veřejného zdravotního pojištění a jeho kultivaci. V novele by tyto nežádoucí vazby měly být znemožněny. Důvěru nebudí ani dodatečná snaha zapracovat do novely působení členů správních rad pojišťoven bez časového omezení.

Tyto a další některé návrhy spadají nepochybně do kategorie změn pro odbornou i laickou veřejnost nedůvěryhodných. Navrhovaná novela je zejména pro svou heterogenitu témat, nejasnost a zmatečnost nově zaváděných opatření jako celek jen málo přijatelná, ač některé její dílčí části by si v tematicky lépe strukturované podobě podporu asi zasloužily.

Skutečně přínosný a přijatelný návrh vyžaduje daleko transparentnější model schvalování obsahu jednotlivých novelizovaných zákonů podle samostatných tematických okruhů. Tedy o lékové politice, pravidlech pro regulační a jiné poplatky, definici rozsahu péče, hrazené z veřejného pojištění, podmínky pro fúze a fungování zdravotních pojišťoven. Pak by bylo možno lépe diferencovat nutné kroky korektivní a technické od nových principů, měnících zcela chod našeho zdravotnictví a ústavní jistoty občanů ČR. Takzvaný reformní balíky, míchající nesouvisející témata, se ani v minulosti evidentně neosvědčily, podlamují důvěru veřejnosti v legislativu a ve svých důsledcích potřebné změny jen komplikují a oddalují.

Tedy závěrem. Ze všech výše uvedených důvodů Senát předkládaný návrh novely zamítl jako pokus neúměrně hybridní a účelový, který vnese do zdravotnické legislativy více nezajištěných rizik než náprav, a to včetně kolizí s dosavadními pravidly na hranici ústavnosti. Obáváme se, že pokud sněmovní většina novelu i přes odmítnutí Senátem a po novém sněmovním zvážení prosadí, bude s její realizací více komplikací než prospěchu a naši občané z ní budou dlouhodobě smutní. Určitě nebude dobrou vizitkou ani pýchou vašich zákonodárných aktivit.

Ač nejsem prognostikem, při jisté předvídatosti se domnívám, že to může dopadnout i tak v dnešním hlasování, že tento zákon nakonec vámi potvrzen bude, a proto jsem si vzal černou kravatu a černý oděv, protože to pokládám za černý den našeho zdravotnictví.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu vyjádřil ministr zdravotnictví Leoš Heger. Prosím, pane ministře, o vaše slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení senátoři, vážený pane zpravodaji, dovoluji mi stručně uvést návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů. Tento návrh, jak zde již zaznělo, ke konci června Poslanecká sněmovna schválila. Dnes o něm budete znovu hlasovat, neboť Senát tento návrh zamítl.

Protože od posledního projednávání na půdě Poslanecké sněmovny uplynuly více než dva měsíce, dovoluji si jen ve stručnosti připomenout nejdůležitější cíle tohoto zákona.

Předně jde o vytvoření legálního prostoru pro poskytování zdravotní péče, na kterou si pojištěnec může připlatit za zákonem stanovených pravidel, nikoliv tedy připlatit, jak je dodnes v našem zdravotnictví zvykem, cestou šedé ekonomiky nebo nějakých klientelistických výhod. Návrh záko-

na však na druhé straně zajišťuje pojištěnci jeho nárok na zdravotní péči hrazenou z veřejného zdravotního pojištění a mechanismus této záruky má v sobě zakomponován.

Ten nejvíce iritující návrh, který se týká právě možnosti připlatit si legálně na zdravotní péči, je definován ve formě tzv. ekonomicky náročnější varianty zdravotní péče, která zajišťuje péči stejným zdravotnickým způsobem jako ta ekonomicky jednodušší nebo méně náročná varianta a zaručuje, a tomu je věnována v zákoně velká pozornost, aby efekt pro zdraví pacienta byl stejný, aby prostě v nadstandardu se nemohl ocitnout výkon, který by pacient potřeboval v jeho vysoké ceně, komplexnosti, náročnosti a nedostal by ho jenom proto, že si ho nemůže zaplatit. Toto zákon jednoznačně vylučuje a zaručuje, že kdo co bude potřebovat podle svého zdravotního stavu, tak dostane takzvaně zadarmo.

Velká péče byla věnována rovněž ústavnosti celého procesu, který ten ekonomicky náročnější nadstandard definuje ve vyhlášce, které se tradičně říká seznam výkonů s bodovými hodnotami. Já bych řekl, že dosud všechny výkony, které hradí všeobecné zdravotní pojištění, jsou v tomto seznamu výkonů s bodovými hodnotami definovány a dodnes nedošlo k nějakému ústavnímu zpochybňování této záležitosti, takže to, co bylo až dosud definováno, že pacient potřebuje, zůstává a k tomu se připojuje co si, co je možno nazvat jakýmsi luxusem, na který si pacient připlatí. Nezaplátí celý ten luxus, ale zaplatí pouze rozdíl mezi variantou základní a nárokovou, která je hrazena ze zdravotního pojištění, a variantou ekonomicky náročnější.

Chcete-li další příklad toho, že celá řada jednotlivostí, které se proplácejí nebo neproplácejí z veřejného zdravotního pojištění, je dosud definována vyhláškou, tak zde ho máte. Je to indikační seznam pro lázeňskou péči. Tam je definováno, co se nehradí vůbec, kde se hradí jenom péče s příplatkem a kde se hradí zcela komplexní léčba v lůžkách včetně pobytu. Znovu opakuji, je to dáno vyhláškou, čili žádné novum jsme do naší legislativy nepřinesli. I nadále je stejnou formou jako dosud ta základní nároková varianta zajištěna, zčásti v zákoně, zčásti vyhláškou.

A jeden paradox na toto téma musím dodat. To, co tady pan senátor Žaloudík tak trošku pejorativně nazval nedůstojné mísení s návrhy účelovými nebo málo podstatnými, a zmínil tady ve své černé kravaté kuří oka jako výraz určité pochybnosti našeho postupu a výraz určitého pohrdání tímto postupem, tak ta kuří oka prostě jsou, tak jak to dosud bylo legislativně podle pravidel, jsou součástí přílohy zákona, která je dána v příloze 1 až 3 pro různé okolnosti. Jestliže bude nadstandard požadován v další příloze zákona, velmi to zdravotnictví zkomplikuje, ale teoreticky je to samozřejmě možné. Bude-li se hovořit o tomto zákoně o Ústavním soudu (?), bude možno

tuto variantu zcela určitě jednou zvažovat jako alternativní. Ale nepochybuji o tom, že řada těch věcí, jako jsou ta kuří oka, v zákoně bude muset asi nadále zůstat.

Dovolte mi, abych zmínil ještě některé další aspekty zákona a jeho úpravy. Týká se to úpravy v oblasti lékové politiky. Je samozřejmé, že v této sféře je zákon velmi nepřehledný, už když ho čtete v současné podobě, protože léková politika je mimořádně složitá záležitost, která vyžaduje definování řady velmi složitých algoritmů a její změny jsou pochopitelně také velmi složité a mohou být srozumitelně pochopeny jenom v případě, že se člověk této problematice velmi profesionálně a dlouhodobě věnuje. Změny v lékové politice by měly vést k optimalizaci výdajů ze systému veřejného zdravotního pojištění, k úsporám, kde zmíním aukce, které bude moci Státní ústav pro kontrolu léčiv provádět, a zařazovat léky do jakéhosi pozitivního listu v případě generik. Zákon ošetřuje zrychlení vstupu generik do systému zdravotního pojištění a naopak zpřísňuje podmínky pro vstup drahých inovativních léčiv, které byly často ze strany lékařské veřejnosti a České lékařské komory kritizovány jako vstup, který je příliš benevolentní a náš systém extrémně prodražuje.

Vedle návrhu na úpravu legální spoluúčasti pacienta na ekonomicky náročnější varianty zdravotní péče a návrhu změn v lékové politice pak vládní návrh obsahuje ještě další změny, které nejsou nepodstatné, jako např. úprava v oblasti slučování zdravotních pojišťoven, zvýšení regulačního poplatku při hospitalizaci, prodloužení lhůty pro vybírání a vymáhání pojistného, pokut a penále.

Je nutno zmínit, že zákon zavádí snížení poplatků za recept v lékárně z položky na jednorázový poplatek za recept 30 korun.

Mohl bych mluvit o celé řadě aspektů toho zákona, ale jak zde již zmínil pan senátor Žaloudík, je jich velké množství a není možné je tady probírat všechny do detailu.

Závěrem bych rád vyjádřil přesvědčení, že i dnes tento návrh bez ohledu na negativní stanoviska, z nichž některá přispěla k zamítnutí tohoto návrhu Senátem, podpoříte, aby novela mohla začít platit, protože je více než potřebná z hlediska všech opatření v systému zdravotního pojištění.

Ještě si dovoluji zmínit na konec přece jenom jeden technický detail. V rozkladu, který jsme slyšeli ze Senátu, zákon opravdu nezakazuje oddělení rolí zdravotní pojišťovny a zdravotnického zařízení. Na druhou stranu ale není možné, aby pojišťovny zvýhodňovaly vlastní zdravotnická zařízení na úkor ostatních, protože toto řeší, tu nemožnost řeší zákony o zdravotních pojišťovnách, které v budoucnu rovněž budou novelizovány. Máme připraveny takové verze, kde tento zákaz trvá. Podobně se to týká střetu zájmů členů statutárních orgánů.

Děkuji vám za pozornost a ještě jednou prosím členy Poslanecké sněmovny o podporu našeho návrhu. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministroví. Zeptám se pana poslance Borise Šťastného, zda se chce vyjádřit jako zpravodaj k usnesení Senátu. Prosím, pane kolego.

Poslanec Boris Šťastný: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážený pane senátore, dámy a pánové, vzhledem k velmi obšírné debatě ve všech čteních v Poslanecké sněmovně, vzhledem k tomu, že výbor pro zdravotnictví věnoval tomuto návrhu nebývalou péči, podle mého názoru přelomově se jednomu návrhu zákona věnoval na celkem šesti slyšeních, nechci prolongovat tuto debatu s ohledem na to, že pan ministr řekl vše podstatné.

Za průlomovou v tomto zákoně především pokládám skutečnost, že poprvé v historii naší země budeme schopni definovat nárok pacienta. Přestože Listina základních práv a svobod v čl. 31 jasně říká, že každý má právo na ochranu zdraví a občané mají na základě veřejného pojištění právo na bezplatnou zdravotní péči a zdravotní podmínky za podmínek, které stanoví zákon, všichni dobře víme, že zákon žádným způsobem tyto podmínky dosud nestanovil a že takto nárok každého z nás na zdravotní péči, která by byla poskytována nebo měla být poskytována ze zdravotního pojištění, v rámci tohoto pojištění nikdy nebyla jasně definována. Tento zákon v tomto ohledu stanoví jasný průlom, jasně umožní definovat nárok pacienta, jasně také umožní možnost, aby pacient měl možnost si legálním způsobem připlatit za předpokladu, že bude existovat více variant zdravotní péče, které povedou ke stejnému terapeutickému účinku, a ministerstvo některé z takovýchto druhů péče označí jako péči "nad nárok", čili nadstandardní.

Z tohoto důvodu jsem přesvědčen, že tato první část zdravotnické reformy je natolik důležitá, že nemáme právo odmítnout její přijetí, a jako zpravodaj jasně doporučuji, aby Sněmovna setrvala na znění, ve kterém byl tento návrh přijat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji sněmovnímu zpravodaji panu poslanci Borisi Šťastnému. Otevírám rozpravu. Prvním přihlášeným do této rozpravy je pan poslanec David Rath. Prosím.

Poslanec David Rath: Paní předsedkyně, dámy a pánové, horní komora Senát řekl ne vládní novele, která přináší skutečně mnoho novinek, u kterých jsme si jisti, že neprospějí českému zdravotnictví. Buď to víme, a nebo máme vážné obavy, že tomu tak bude, protože nelze všechno do-

myslet. Tak jak tady zaznělo, totiž podstatná část z těch pozměňovacích návrhů se zjevila až zde v Poslanecké sněmovně. Čili jen připomenu: Ministerstvo poslalo návrh do vlády, vláda ho poslala do Poslanecké sněmovny, aby pak samo ministerstvo začalo přepracovávat a zpracovávat komplexní pozměňovací návrhy ke svému vládnímu návrhu. Je to velké množství buď větších, či menších úprav a změn, kde nikdo dnes stoprocentně nemůže říct, jaký veškerý dopad to bude mít na systém českého zdravotnictví. Jediné, co víme, že způsob přijetí byl chaotický, amatérský, naivní, neprofesionální. Divím se premiérovi, že se takto zesměšňuje, že si takto nechá zesměšňovat vlastní kabinet. Tedy zesměšňovat tím, že nejdřív na vládě něco hlasováním, dámy a pánové z vlády, přijmete, abyste pak za pár týdnů zjistili, že to asi má být úplně jinak, a honem rychle jste to dovařovali, jako když pejsek a kočička vaří dort, tak honem rychle tam naplácali, že jste zapomněli na to či na ono, a tohle vám najednou připadá špatně, když jste před pár týdny pro to sami zvedali ruku. Je zajímavé, že to nikomu z vás nepříjde divné. Premiérovi to nepříjde divné, že hlasoval ve vládě pro něco, co pak zde v Poslanecké sněmovně sám jeho ministr zdravotnictví nechal totálně předělat, a znova o tom premiér hlasoval. Mě by zajímalo, jestli vůbec tuší, o čem hlasoval. Já si myslím, že z větší části vůbec ne. Totéž ostatní ministři. Pan ministr financí Kalousek, který je zodpovědný za státní pokladnu, nejdřív hlasuje ve vládě pro něco, aby tady zase jako poslanec podporoval něco úplně jiného, co vlastně ani neprošlo gesčními výbory. Totéž ministr zdravotnictví. Tak co dělá ministr zdravotnictví na ministerstvu, když to poprvé vytvářel, předkládal jako vládní návrh, aby pak jako změnil názor nebo... Takže můžeme očekávat, že třeba zase za měsíc vláda přijde s tím, že to zase myslí úplně jinak, a zase dá novelu této novely.

Čili myslím si, že Senát dělá dobře, že tento chaos nechce do českého právního řádu a na české zdravotnictví pustit, protože je to příliš nebezpečný experiment. Toto není legrace, tady jde ve zdravotnictví o zdraví lidí, o životy lidí a nemůžeme to vést tímto chaotickým, neprofesionálním, naivním, amatérským, možná až hloupým způsobem. To je věc vlastního přijetí. Čili my o spouště ustanovení pořádně ani nevíme, co všechno mohou v praxi způsobit. U některých to naopak víme úplně jasně.

Například je tam ustanovení, že pacient má začít platit skoro dvojnásobek za pobyt v nemocnici. Když se ptáte proč, tak na to nedostanete relevantní odpověď. Vláda premiéra Topolánka na návrh ministra Julínka schválila šedesátikorunový poplatek za pobyt v nemocnici. Tehdy, před pár lety, jste tvrdili, že je to dostačující, že 60 korun je dobře nastavená cena. Hlasovali jste pro to všichni: pan tedy ministr Nečas, ministr Kalousek a další. Uplynulo pár let, za těch pár let inflace nebyla nijak mimořádná, čili s cenami vstupů se něco stalo, ale ne dramaticky, nejde o desítky procent,

jde spíše o jednotky procent. A přesto zase velmi obdobná vláda přichází najednou s návrhem, aby pacient platil ze 60 korun 100 korun. Čili obrovský skokový nárůst. Ptám se, proč. To jste to špatně spočítali před těmi asi třemi čtyřmi lety, kdy jste to zavedli? To byla chyba? To jste se mylili? Mýlil se pak ministr Kalousek, když tehdy hlasoval pro 60 korun? Mýlil se dnešní premiér Nečas, když to podporoval a hájil a říkali jste, že je to správná a korektně nastavená cena? Anebo jste se spletli a bylo to moc laciné? Teď najednou pacient má platit 100 korun a my se ptáme, co za to získá. Proč děláte tento názorový veletuč, když před pár lety stačilo 60 korun a dnes už 60 korun nestačí a lidé musí platit 100 korun. Podotýkám, že těchto 100 korun se nebude počítat do sociálního ochranného limitu a není to limitováno ani žádnou částkou celoročně. Teoreticky, když ten člověk bude ležet tři měsíce v nemocnici, tak za každý den zaplatí 100 korun, tedy 3 000 měsíčně, což pro řadu lidí není zanedbatelná částka. Přesto neznáme žádný sociální limit nebo sociální pardon z tohoto placení. Prostě to musí zaplatit každý, ať má třeba důchod 6 000 a musí s ním vyjít, nebo má příjem ještě nižší, pak bude toto muset zaplatit. Bez pardonu. A dnes už víme, že mnohé nemocnice nezaplacené částky od těch lidí začínají vymáhat v exekuci. Takže na takového člověka, který na to nebude mít, pošlete exekutora. Třeba ho necháte vystěhovat z jeho bytu kvůli tomu, že nezaplatil v nemocnici hospitalizační taxu 100 korun.

Zajímavé je taky, většinou aspoň vláda si hraje na to, když lidem něco zdražuje, že jim jakoby za to něco dává, nějakou jinou lepší kvalitu. Tady tato vláda Petra Nečase si ani na nic nehraje ani nic nepředstírá. Prostě přichází a říká: Paciente, zaplatíš místo 60 korun stovku, bez pardonu, a nedostaneš za to nic navíc, nic lepšího, žádnou lepší stravu, žádné lepší služby. Prostě máš jenom zaplatit a mlč.

Zvláštní přístup. Já myslím, že je dobře, aby toto lidé věděli, protože pravděpodobně poslanci vládní koalice jsou skálopevně přesvědčeni, že z těch 60 na 100 korun to zachrání české zdravotnictví. Můžu vás ubezpečit a rád se s vámi všemi vsadím, s panem ministrem Kalouskem třeba o jeho byt, jestli se nebojí se vsadit, že to zdravotnictví nepomůže. On bude samozřejmě zbaběle mlčet, protože v žádném případě nebude riskovat ztrátu svého bytu na Petřínách v sázce, protože dobře ví, že zvýšení ze 60 korun na 100 korun problémy českého zdravotnictví prostě nevyřeší. A nejlepší situací českého zdravotnictví ani o tisícinu milimetru. Ani o tisícinu milimetru. To vědí všichni. Ví to pan ministr Heger, ví to pan premiér, ví to pan ministr financí, ví to pan Schwarzenberg. Všichni to vědí. Ale přesto pro to budete hlasovat. Když se ptáme proč, prostě proto. Prostě pro to zvednete ruku, aby lidi platili víc.

Takže to je jedna věc. Je nepříjemná, je zatěžující. Lidem, kteří to budou muset platit, to samozřejmě sníží životní standard, protože o to přijdou

jejich rodinné rozpočty. Ale není to samozřejmě ta věc nejkřivější, byť se stala jakýmsi symbolem, nálepkou, známkou té reformy současné Nečasovy vlády. Tak jak pro vládu Mirka Topolánka byly nálepkou všechny poplatky, tak teď tento hospitalizační poplatek, jeho zdražení je v podstatě jasným signálem toho, oč v reformě jde, tedy – paciete, plať víc. Zaplať víc a nedostaneš za to nic! Téhle vládě jsi totiž úplně jedno. Téhle vládě je úplně jedno, jestli budeš mít problémy, jestli na tebe pošlou exekutory. Pány ze současné vlády to nezajímá. Nemáš na to? Skonči klidně pod mostem. Nám, tedy vládě, je to přece jedno. To je přístup současné vládní koalice.

Dobře, každý máme nějaký pohled na svět a vám to asi připadá jako správné, dobré a chvályhodné. Doufám, že někteří z vás budou konfrontováni sami s těmito svými výmysly v situaci, až se dostanete do nějakých nesnází. Pak si možná na tato slova vzpomenete. Bohužel pozdě.

Co je ještě nebezpečnější, je část, kdy začínáme rozdělovat péči na péči málo nákladnou a ekonomicky náročnou. To jsou slova z této vládní novely. Já bych tedy čekal, že tam najdeme dělení zdravotní péče na účinnou podle poznatků vědy a na tu, která ty důkazy nemá. Takové dělení já bych přivítal. To by bylo dobře, kdyby se takové dělení někde objevilo a našlo řekněme oporu v zákoně, tedy péče, pro kterou lékaři a vědci mají důkazy, že pomáhá, prodlužuje život, zachraňuje život, zásadně mění perspektivu pacientů, kvalitu života pacientů. Samozřejmě to bych v návrhu zákona uvítal. Já jsem to tam nikde takto stanoveno a popsáno prostě neviděl. A pak samozřejmě péči, kde takovéto důkazy chybějí, nejsou, lékaři je nemožou předložit, vědci je nemožou dát na stůl. To jsou věci, které také existují. A tam je samozřejmě na diskusi, co s nimi. Jestli je má veřejné pojištění hradit, má je hradit ve všech případech, má je hradit ve 100 %. To je naprosto legitimní a správná debata. To ovšem v tom zákoně také nenajdeme. Tam najdeme, když to zjednoduším, péče laciná pro těch 10 mil. obyvatel – a pak ta péče ekonomicky náročná, jak jste tam, pane ministře, napsal, péče ekonomicky náročná, na kterou si pacient má doplatit.

A dneska už přesně dochází na to, co jsem tady říkal při tom minulém projednávání. Třeba příklad s endoprotézou. Když si otevřete Mladou frontu, tak tam je přesně popsáno to, před čím jsem tady před několika měsíci varoval při projednávání tohoto zákona. Pan ministr říkal, že se to určitě této věci týkat nebude. Ejhle, už je o tom diskutováno! Už najednou jsou na stole vážně míněné návrhy, kde se říká: Pojištění bude hradit jen endoprotézu do 50 tis. Dobře, tak buď jsme v situaci, kdy všechny dražší endoprotézy nad 50 tis. jsou v podstatě k ničemu, resp. jsou úplně srovnatelné s těmi levnějšími, ale stojí dvojnásobek. Pak se ptám, proč je tedy páni docenti, profesori, aplikují, indikují, doporučují u některých

svých pacientů a jasně říkají, že u nich mají význam, mají smysl. Pak všichni tedy podle ministerstva asi lžou. Vymýšlejí si, tahají nás za nos a zbytečně pacientovi dají třeba endoprotézu za 110 tis., když to nemá žádný význam, když to nemá žádnou vyšší kvalitu. A nebo je to tak, jak jsem tady říkal a jak říkají mnozí ortopedi. Říkají: Jistěže jsou mezi těmi endoprotézami rozdíly – v životnosti, v kvalitě pohybů atd. Nejsem ortoped, jsem internista, takže v tomto mohu dávat informace jen relativně omezené a zprostředkované. Nicméně samozřejmě pokud se dostane na sál nějaký šestnácti- sedmnácti- osmnáctiletý hoch nebo děvče po nějakém vážném úrazu, tak podstatná část ortopedů sahá po těch nejdražších endoprotézách právě proto, že těmto mladým aktivním lidem chtějí dát to, co jim vydrží co nejdéle, aby nemuseli za pár let na reoperaci, aby to jejich tělo přijalo co nejlépe, aby jim to umožnilo co největší rozsah pohybů odpovídající téměř normálnímu kloubu. Samozřejmě že tato endoprotéza stojí nějakých třeba 100 až 120 tis. a nemá význam ji implantovat třeba u 70letého člověka, který neběhá, nejezdí na kole, neplave, nehraje fotbal, nelyžuje. Ale samozřejmě u těch mladších a aktivních odborníci-ortopedové, tvrdí, že to má svůj význam a že to, že indikují tyto drahé, ale velmi sofistikované endoprotézy, výrazně vylepší kvalitu života těch mladých lidí.

A teď mi řekněte, co nastane poté, co schválíme definitivně – tedy vy schválíte, ne my. Tady bych – zase novináři napíší: poslanci schválili. Ne poslanci, vládní koalice schválila, to je sakra rozdíl. Ještě tady nemáte 100 % hlasů v Poslanecké sněmovně. Až je budete mít, tak novináři zase můžou chytře psát, že poslanci schválili. Do té doby, dokud tady nebudete mít 100 %, tak to schválila vládní koalice.

Tedy vy tady proválcujete a protlačíte situaci, kdy jakýkoli mladší člověk, který bude potřebovat dražší náhradu kolenního nebo kyčelního kloubu, si bude muset platit. A platit nemalé finanční částky – desítky tisíc. Já už vidím, jak budou lékaři sdělovat rodinám: Milá rodino, váš osmnácti- sedmnácti- šestnáctiletý syn nebo dcera musí zaplatit 50 – 60 tis. po třeba vážné autonehodě. Já jsem zvědav, kde ty rodiny na to vezmou. To vám samozřejmě je taky fuk. Vám totiž o lidi a o jejich osudy vůbec nejde. Vy reformujete svoje představy, často scestné, často mylné. Reformujete nějaké inertní prostředí, kde nejsou jednotliví lidé a jednotlivé osudy, protože ty vás vlastně nezajímají, ty vás vlastně zdržují.

Ale to, že jsem měl před pár měsíci pravdu, když jsem upozorňoval na tento příběh třeba s tou endoprotézou, ono takhle jich můžeme vyjmenovat jistě desítky, možná stovky, teprve uvidíme, co všechno Ministerstvo zdravotnictví nasune do té tzv. nákladné péče, která není hrazena z veřejného pojištění, to teprve se dočkáme. Čili vy nám to ještě budete pouštět po kapkách příští měsíce a roky, kdy bude postupně vypadávat z toho hra-

zeného balíku to, co je dnes hrazeno a co si napříště bude muset zaplatit pacient sám.

Čili, dámy a pánové, my ještě ani nevíme, co se na nás valí a co se valí na pacienty. My to můžeme jenom odhadovat a to, že naše obavy a odhady jsou na místě, ukazuje, jak říkám, i dnešní článek v Mladé frontě DNES, který popisuje přesně to, čeho jsem se obával.

Nemá cenu probírat všechny aspekty desítek změn, které v zákoně jsou. To jsem říkal, to je samý chaos, nepřehledný nepořádek. Jenom poslední připomenutí: Zde, v tom neuvěřitelném chaosu v lékové politice, se zavede ještě další chaotický mechanismus. Já jsem nevěřil, že ten totální nepořádek v lékové politice, který tady zavedl pan Julínek se svým týmem, s panem Šnajdrem, který tady teď radši chybí, tak že může být ještě něco horšího, chaotičtějšího a rozpadlejšího. Musím říci, že současné vedení Ministerstva zdravotnictví a vláda, protože za to má odpovědnost celá vláda, přichází ještě s dalším poměrně chaotickým krokem. Co to lékové politice přinese, teprve uvidíme. Já se obávám, že nic dobrého a že to hlavně nepřinese nic dobrého pro pacienty. Na jednu stranu sice bohužel myšlenka elektronických aukcí s cílem ušetřit je možná správná myšlenka, ale jako řada věcí, když máte správnou myšlenku a špatně ji provedete, tak ten výsledek může být daleko horší, než když jste vůbec tu věc aplikovali. Tudíž ke stávajícímu chaotickému systému, kdy za stejnou látku chemicky platí pojišťovny úplně jiné ceny a nikoho to zjevně nevzrušuje, mimo mě, mě to teda dost štve, protože takový nepořádek prostě v jiných zemích nemají, ale nám, zjevně, ne nám, ale zase vládě je to zjevně jedno. Tak se tam zavádí mechanismus, který po mém soudu a podle všech předpokladů povede k dalšímu strmému nárůstu doplateků pacientů na jejich léky. Což je samozřejmě velmi nebezpečný mechanismus. Čili opět vláda navalí na nemocné lidi další stokoruny, tisícikoruny měsíčně, které budou muset zaplatit oproti současnému stavu. S tím samozřejmě nemůžeme souhlasit.

Z tohoto důvodu, dámy a pánové, si myslím, že Senát se zachoval zodpovědně. Senátu na rozdíl od naší vlády leží na srdci osud nemocných lidí, dostupnost zdravotní péče, kvalita zdravotní péče a nejde jim jenom o to, vytahat z pacientů co nejvíce peněz, které samozřejmě skončí většinou často na velmi pochybných adresách. Bohužel, to je princip vládní reformy.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je přihlášena paní poslankyně Soňa Marková. Prosím.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně, vládo, kolegové, kolegyně. Anton Pavlovič Čechov říkal: Kratkost

sistra talanta. Protože jednacím jazykem této sněmovny je čeština, tak přeložím: krátkost je sestra talentu.

Dovolte mi tedy, abych řekla dva hlavní důvody, proč poslanecký klub KSČM podpoří zamítnutí tohoto zákona Senátem. Za prvé je to neodůvodněné navyšování spoluúčasti pacientů bez sociálních kompenzací pro ty, kteří již dnes mají problém s přístupem k potřebné kvalitní zdravotní péči. A za druhé je to zavádění dvojí péče. Pro bohaté a pro ty, kteří nebudou mít dostatek finančních prostředků a budou ohroženi tzv. řízenou péčí. Tedy že o jejich potřebné péči a potřebách nebude rozhodovat lékař, ale jejich zdravotní stav.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni. Hlásí se prosím někdo dále do rozpravy? Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí usnesení bude zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy 101 poslance. Kворum je nastaveno a já ještě okamžik počkám na všechny naše kolegyně a kolegy, aby stihli přijít do jednacího sálu.

Mezitím přečtu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 325/4.

Domnívám se, že všichni stihli již přijít do jednací síně, a proto zahajuji hlasování pořadové číslo 19. Táže se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 19. Přítomno 177, pro 103, proti 68. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat. (Potlesk z pravé části jednacího sálu.)

Tím jsme skončili projednávání bodu číslo 3. Děkuji panu senátorovi Žaloudíkovi, děkuji též panu ministři. Skončilo projednávání sněmovního tisku 325/4.

Zahajuji projednávání bodu číslo

4.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č.483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 27/4/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 27/5.

Vítám mezi námi pana senátora Tomáše Töpfera a prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil. Prosím, pane senátore.

Senátor Tomáš Töpfer: Děkuji. Vážený pane premiére, vážená paní předsedkyně, vážení páni ministři, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji si vám zdůvodnit, proč svým 318. usnesením Senát vrací Poslanecké sněmovně zákon o České televizi.

Senát na své 11. schůzi konané 4. srpna přijal věcné řešení pro zajištění financování Státního fondu kinematografie a Státního fondu kultury, které bylo obsahem novely ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. Využil však příležitost navrhnout v novele některé úpravy, jejichž cílem je zpřesnit výkon povinností stanovených novelou a také umožnit dokončení přechodu na digitální pozemské vysílání v souladu se záměrem obsaženým v zákoně č. 304/2007 Sb., to je na digitalizační zákon.

Senátem navržené pozměňovací návrhy mají většinou legislativně technickou povahu. Pro snadnou a nedvojznačnou implementaci navrhované novely je zapotřebí stanovit jasné datum ukončení analogového vysílání, což činí již sněmovní verze 11. 11. 2011, ale také umožnit doběh tohoto procesu v souladu s technickým plánem přechodu. Jde o dokrývání signálu v některých odlehlejších a morfologicky komplikovanějších regionech, například Šumpersko a Zlínsko, a také o naplnění digitalizačním zákonem požadovaného půlročního souběhu analogového a digitálního vysílání před úplným vypnutím analogu na daném území.

Na datum ukončení analogového vysílání se váží některé důležité skutečnosti a náběh nové zákonné úpravy, například v reklamě na ČT nebo u přidělování nových licencí pro digitální vysílání.

Dodržení technického plánu přechodu naopak vyžaduje doběh financování nákladů spojených s dokrýváním signálu v některých územích, to je zvláštní účet Českého telekomunikačního úřadu, a financování informační kampaně, kterou je Národní koordinační skupina pro přechod na digitální vysílání povinna informovat občany o nadcházejícím vypnutí analogového signálu v daném území ze zvláštního digitalizačního účtu. (V sále je obrovský hluk.)

Všechno máte před sebou v tisku 27. Já bych se jenom rád zmínil o tom

nejpodstatnějším bodu, to jest bodu 12, kdy Senát navrhl zrušit výběr koncesionářských poplatků, a prošlo to i třetím čtením zde ve Sněmovně, z přijímačů upravených k trvalému užívání pro jiné účely.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane senátore. Prosim o klid v jednacím sále.

Senátor Tomáš Töpfer: Bohužel většina senátorů vzala v úvahu obavy České televize z nekontrolovatelného výpadku příjmů. Česká televize uváděla ve svém odhadu až 500 mil. korun. Proto jsme při projednávání této novely tento bod vyškrtli a vracíme vám to právě v tomto znění, to znamená, že koncesionářské poplatky se budou vybírat tak, jak se doposud vybíraly, aby Česká televize k tomuto výpadku nemusela přistoupit.

Já vám děkuji za pozornost. Jinak vše zůstává tak, jak je. To bylo nejpodstatnější. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi Tomáši Töpferovi. Zeptám se pana zpravodaje výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, pana poslance Waltera Bartoše, zda se chce vyjádřit k návrhu Senátu. (Poslanec hovoří mimo mikrofon.) Zpravodaj volebního výboru – mě pan kolega Bartoš upozorňuje. Dobrá.

Poslanec Walter Bartoš: Vážená paní předsedající, paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, nechci mluvit dlouho. Pan senátor Töpfer všechno krásně zdůvodnil. Já se chci také přimluvit za to, a bychom podpořili senátní verzi. Ta se zdá preciznější a lepší než ta, kterou Sněmovna schválila, takže bych vás požádal, abyste podpořili verzi, kterou zde obhájil ve zlepšené podobě pan kolega Töpfer.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Bartošovi. Otevírám rozpravu. Ptám se, zda se někdo hlásí do rozpravy v tomto bodě. Pan kolega Skokan. Prosim.

Poslanec Petr Skokan: Milé kolegyně, vážení kolegové, pro mě tímto nastává docela slavnostní okamžik, kdy se nám sice zákon vrátil ze Senátu, ale v podstatě senátní úprava, kterou tento zákon zaznamenal, není proti smyslu toho, co jsme tady schválili v Poslanecké sněmovně. Dříve, než jsme se ovšem k tomu schválení dostali, tak to byla docela dlouhá a trnitá cesta, po které jsme šli všichni, kteří jsme se na tom podíleli. A já bych chtěl všem kolegům a kolegyním poděkovat za spolupráci při přípravě tohoto zákona. Chtěl bych poděkovat za rozum, který byl použit nejenom mezi poslanci a poslankyněmi Sněmovny, ale také soukromých firem, především

televizí, které musely udělat vlastně určitý ústupek a určitý ústupek musela udělat i Česká televize jako veřejnoprávní médium.

S výsledkem jsem velmi spokojen a věřím, že spokojeni budou především diváci, kteří sledují Českou televizi, neboť po těchto úpravách, které sice znamenají vypnutí analogového vysílání a plný přechod na digitální vysílání, a specifikují tedy poslední nuance tohoto přechodu, tak především přichází období, kdy si koncesionáři, kteří platí nemalé koncesionářské poplatky za sledování veřejnoprávní televize, budou moci oddechnout a přestanou být obtěžováni velkým množstvím reklamy, které se tak jako tak na ně z ostatních sdělovacích prostředků hrne. (V stále je stále velký hluk.)

Takže ve výsledku a v součtu se můžeme dočkat toho, že reklama se na České televizi bude objevovat víceméně sporadicky především na kanálech ČT4 a ČT2 a prostředky z takto získané reklamy budou využity především na podporu sportu, a také se podařilo přesvědčit při těchto jednáních při přípravě zákona soukromé televizní stanice, aby přispívaly na fond kinematografie, takže si myslím, že i pan ministr kultury, respektive filmaři mohou být spokojeni a doufám, že si na své tedy přišli i původní navrhovatelé pánové Töpfer a Oberfalzer.

Takže bych chtěl ještě jednou poděkovat za tu přípravu. Chtěl bych poděkovat za diváky České televize, kteří se tedy dočkají menšího obtěžování. A byl bych rád, kdybychom i při přípravě jiných zákonů postupovali takovýmto konsenzuálním způsobem.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Skokanovi. Hlásí se dále někdo do rozpravy? Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 27/4, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 27/5."

Domnívám se, že jsou všichni již v jednacím sále.

Zahajují hlasování pořadové číslo 20. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 20 přítomno 177, pro 137, proti 24. Konstatuji tedy, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

Děkuji panu senátorovi Tomáši Töpferovi. Tím končí projednávání bodu 4, sněmovního tisku 27/4.

Budeme se věnovat bodu následujícímu. Zahajuji projednávání bodu

5.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č.202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 138/4/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 138/5. Vítám mezi námi senátorku Soňu Paukrtovou a prosím, aby za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vystoupil nejprve ministr financí Miroslav Kalousek. (Ministr Kalousek byl připraven u řečnického pultu.) Pane ministře, prosím vás nyní o slovo za navrhovatele. Paní senátorka dostane slovo posléze. Byl jste správně.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já se velmi omlouvám. Já jsem pokládal za automatické, že dáma má přednost.

Dobré odpoledne, dámy a pánové, já si dovoluji jenom stručně zrekapitulovat genezi tohoto návrhu. Začnu větou, že pokud by se pan prezident nerozhodl těsně před koncem minulého období vetovat návrh poslance novely zákona, která tady byla schválena v minulém Sněmovně, tak tento návrh tady neležel. To, co jsme chtěli řešit, řešíme novelou zákona o dani z příjmů, která zavádí úplně nový institut loterijní daně místo povinných odvodů na dobročinnou činnost a úplně novým loterijním zákonem, který je těsně před předložením do legislativního procesu. (V sále je hluk.)

Vzhledem k tomu, že pan prezident se rozhodl tak, jak se rozhodl, tak vláda bezprostředně již 18. srpna schválila, to znamená 14 dní po svém ustanovení, novelu, která v podstatě kopírovala poslance návrh, který předložila skupina poslanců v Poslanecké sněmovně a který neměl jinou ambici než zásadním způsobem posílit pravomoci obcí při regulaci loterijních a jiných her. To znamená poprvé se zavádí možnost obci závaznou vyhláškou upravit místa, kde je možné provozovat loterijní byznys, či dokonce obci je dána pravomoc na svém území loterijní byznys zcela zakázat.

Tato poměrně velmi jednoduchá novela, která již v srpnu byla postoupena do Poslanecké sněmovny, se stala předmětem živých politických diskusí, stala se předmětem diskusí zejména v Poslanecké sněmovně a v

rozpočtovém výboru a Sněmovna se rozhodla, že má mnohem větší ambici, než měla vláda, když v podstatě jenom se snažila návrh, který pan prezident se rozhodl nepodepsat, uvést znovu v život. Byl schválen komplexní pozměňovací návrh po dlouhých jednáních ve Sněmovně, ke kterému jako ministr financí, a říkal jsem to i v Senátu, můžu mít a mám některé rozpaky nad některými ustanoveními, ale logicky si kladu otázku, zda takto schválený návrh současnou situaci zlepšuje, nebo zhoršuje ve prospěch regulace loterijních her. Na tuto otázku je úplně jasná odpověď: situaci zlepšuje. A kdo odmítá pro to zvednout ruku, tak to může činit v dobrém úmyslu, ale v zásadě se nesnaží o nic jiného, než aby byl zachován status quo. Dovolil jsem si to říct senátorům KDU-ČSL, kteří z důvodu, který sice nepadl ve Sněmovně, a já ho tady nechci znova zvedat, ale přesto měli důvod, pro který řekli, že nebudou pro tento návrh hlasovat. Říkal jsem jim: Ujišťuji vás, že všichni představitelé loterijních společností od kurzových sázek až po terminály a hrací automaty teď klečí na kolenou a modlí se za vás k panence Marii, aby se vám to povedlo vyřadit. Protože, když se vám to povede zamáznout, pak zachováte status quo. A to si přejí všichni provozovatelé her napříč jednotlivými typy her. Je to tedy nepochybně pokrok k lepšímu.

Neměl jsem a vláda rovněž neměla ambici v loterijním zákoně jakkoliv měnit současný systém odvodů, neboť to patří jako neoddelitelná součást do zákonů týkajících se jednotného inkasního místa, konkrétně tedy do novely zákona o dani z příjmů, která je součástí této předlohy.

V novele zákona o dani z příjmů se ruší daňové osvobození pro provozovatele loterijních her, stávají se řádnými plátcí korporátní daně a vedle této korporátní daně budou ještě povinni zaplatit tzv. loterijní daň, pokud se rozhodnete to schválit, samozřejmě, kterou si lze technicky, pro zjednodušení říkám, představit jako bývalou daň z obrátu, kdo si ji pamatuje, a ta bude odečitatelná od základu loterijní daně a spravována bude ve stejném režimu jako daň z příjmu. Tím se ty odvody na dobročinnou činnost stanou řádnými příjmy státního rozpočtu, a o tom, co se s těmi penězi bude dělat, už nebude rozhodovat loterijní byznys, ale bude o tom rozhodovat Poslanecká sněmovna při sestavování státního rozpočtu. Což je nepochybně správné.

Já pevně doufám, že se podaří projednat zákony týkající se jednotného inkasního místa natolik svižně, aby tato loterijní daň platila už od 1. 1. 2012, protože tak také její účinnost navrhujeme. Nicméně chápu, že rozpočtový výbor do této novely upravil povinné odvody jako pojistku pro případ, že by se někde ten legislativní proces zdrhl. Koaliční strany udělají všechno pro to, aby se nezdrhl, aby skutečně loterijní daň platila od 1. 1. 2012. V takovém případě logicky se úprava odvodů, která je v této předloze, stane mrtvým ustanovením v právním řádu, nebude nikdy

aplikována a časem ji v nějaké novele z loterijního zákona vypustíme. Takže v okamžiku, kdy loterijní společnosti přestanou být osvobozeny od placení korporátní daně, tak tato ustanovení budou prostě mrtvá. Nebudou tam sice ničemu vadit, ale nebudou aplikována a jako taková budou časem z právního řádu odstraněna. Pokud by se ten legislativní proces zadrhl v Senátu, tady a kdekoliv, tak máme pojistku pro rok 2012, kdy to sice nebude ideální, ale přesto to bude lepší.

Z toho důvodu já podporuji stanovisko Sněmovny. Děkuji Senátu za jeho postoj i návrh, protože tam se o tom vedla diskuse zhruba ve stejném duchu, v jakém se nese mé vystoupení. Není to úplně ideální, ale je to výrazné zlepšení stávajícího stavu, a je tedy těžko pochopitelné, proč to nechci mít lepší jenom proto, že si myslím, že to není ideální, a raději to chci mít špatné. To je úvaha, které nerozumím. Drtivá většina Senátu se k této úvaze přiklonila a já prosím Poslaneckou sněmovnu, aby uvažovala stejným způsobem.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji ministru financí Miroslavu Kalouskovi. Zeptám se nyní dvou zpravodajů rozpočtového výboru, zda se chtějí vyjádřit k usnesení Senátu. Nejprve pana poslance Pavla Svobody. Prosím, má slovo, poté pana poslance Jana Farského. Pan kolega Pavel Svoboda, prosím.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já se k tomu usnesení vyjádřím pouze v tom smyslu, že pozměňovací návrhy, které byly Senátem předloženy, lze stručně rozdělit v podstatě do dvou skupin, a to do jedné skupiny, kterou lze nazvat jako věcnou, co se týče návrhů a pozměňovacích návrhů, a do druhé skupiny legislativně technického charakteru. Myslím si, že tyto pozměňovací návrhy Senátu původní návrh Poslanecké sněmovny precizují, a doporučuji, abychom podpořili variantu Senátu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pana poslance Farského žádám o slovo, ale vidím, že nehodlá v tuto chvíli vystoupit, proto otevírám rozpravu a v ní dostane slovo jako první paní senátorka Soňa Paukrtová, dále je přihlášen pan poslanec Josef Novotný ze strany Věci veřejné. Nyní má slovo paní senátorka Paukrtová.

Senátorka Soňa Paukrtová: Dobrý den, vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové. Dovolte mi, abych vás seznámila se stanoviskem Senátu k zákonu o loterijních a jiných podobných hrách.

Senát ho projednal a vrátil Poslanecké sněmovně s pozměňovacími návrhy

28. července. Musím říci, že debata, která se vedla napřed ve výborech Senátu i později na plénu Senátu, byla velmi konsenzuální, protože Senát se rozhodl, že se přiklání k větší ambici Poslanecké sněmovny. A pokud se týče pozměňovacích návrhů, nikterak nezasahoval do nastavených parametrů. Pouze se snažil o to, aby zákon byl lépe aplikovatelný a byly odstraněny legislativně technické i věcné problémy.

Čili Senát, všechny tři výbory Senátu, jak garanční, výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu, tak ústavněprávní výbor, tak výbor pro veřejnou správu a životní prostředí přijaly shodně stejný soubor pozměňovacích návrhů a shodně tak schválil i Senát, i když nezastírám, že na plénu Senátu byly předloženy i jiné pozměňovací návrhy.

Už tady bylo řečeno panem ministrem Kalouskem, že Senát se na tom shodl napříč politickým spektrem. Takže z 63 přítomných senátorů bylo 60 pro a 3 se zdrželi anebo byli proti.

Takže ty pozměňovací návrhy lze rozdělit do dvou skupin: jedny jsou věcné, jedny jsou legislativně technické. My jsme reagovali i na požadavek Poslanecké sněmovny o určité legislativně technické úpravy. Vy máte k dispozici popis těch pozměňovacích návrhů, takže já zde nebudu opakovat to, s čím jste se jistě seznámili.

Jenom bych vás chtěla velmi poprosit, abyste přijali ve znění, které vám postoupil Senát, protože ten zákon jsme se snažili vylepšit a napříč politickým spektrem vám toto doporučujeme. Snažili jsme se, aby zákon, byť bude platit třeba poměrně krátkou dobu, byl aplikovatelný a ponechával obcím ty pravomoci, které nastavila Poslanecká sněmovna.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní senátorce Paukrtové. Prosím o slovo pana poslance Josefa Novotného staršího. Prosím.

Poslanec Josef Novotný st.: Dobré odpoledne, paní předsedkyně, vážená vládo, vážená kolegyně bývalá, senátorko Paukrtová.

Já se pokusím ve svém vystoupení neopakovat věci, které jsem už několikrát k hazardu řekl, ale budu se vám snažit sdělit nové, velmi závažné skutečnosti.

Rozvoj nových technických her v současné době a internetového sázení je provázen prudkým poklesem daní. Nám se podařilo tlakem zejména na odboru loterií v roce 2006-8 dosáhnout toho, že se zdanění začalo zvyšovat. Různé výjimky, které tam byly, nebo úlevy, se potlačily a v roce 2008 hazard přinášel pro veřejné rozpočty formou různých těch náhražek zdanění téměř osm miliard korun. Ten pokles, o kterém mluvím, znamená, že v současné době, v letošním roce, to může být něco málo přes šest, ne-

bo dokonce pod šest miliard. To při nepoklesnutí nebo naopak rozvoji nárůstu některých her.

Tohle je velice alarmující situace a já musím říct jednu závažnou věc. V novele, která je předkládaná, ani v té senátní verzi bohužel ani Senát nereagoval na nálezy Ústavního soudu, který řekl, že výherní hrací přístroje a interaktivní videoterminály jsou prakticky totéž a měly by být řízeny stejným zákonem. A v zákoně o loteriích už je termín pro přechodné období jeden rok a my stanovíme zákonem tři roky, odteď tři a půl roku nejméně. Čili čtyři roky, to je víc než volební období stávajících zastupitelstev.

Co je podstatné a chci vám zde sdělit jako novinku: V České republice v současné době hrozí arbitráže v celkovém objemu zhruba 15 miliard korun za dosavadní povolovací proces podle stávajícího zákona. Díky nálezu Ústavního soudu tyto arbitráže mají velkou šanci na zrealizování a v současné době jenom jedna firma, Casino Kartáč, akciová společnost, uplatňuje celkově arbitráže ve výši 3,75 miliardy korun. Věci se blíží do vyčerpání nějakých lhůt pro dohodovací řízení s Ministerstvem financí k soudu a některé ty žaloby už jsou u soudu.

Prosím vás, to je naprosto závažná záležitost, kam to ti lokajové hazardu dovedli, a co v současné době musíme řešit. A my na to nereagujeme ani v jedné verzi předkládaného zákona se o tom nemluví. Na stav vyvedení horšího než kasinového hazardu mimo kasina doplácí provozovatelé výherních hracích přístrojů a zejména kasina, když se podíváte na útlum jejich podnikání, na poškození jejich podnikání. A pokud to vezmu jenom ryze podnikatelsky z hlediska zákonných norem, tak skutečně došlo k velkým pochybením, kterých se dopustilo Ministerstvo financí, ti, kteří ten proces spustili. To byl pan Hušák, Moravský, Šolc na Ministerstvu financí, různí ti kmotři z plzeňských práv, jejichž posudky byly spouštěcím mechanismem k povolení zejména nových technických her, ale samozřejmě také ministr Sobotka, Tlustý a Kalousek. To jsou ti, kteří nad tím kralovali celé ty roky, a měl by se najít podíl viny těchto lidí.

Řeknu, proč Věci veřejné nepodporují tuto normu, a zvláště po těch zjištěních, která teď máme, a právních posudcích, které jsme si nechali udělat, skutečně ten náš nesouhlas je naprosto kategorický a musím říct, že tato norma porušuje, že hlasují naši partneři s levicí, porušuje to koaliční smlouvu.

Za prvé. Tím, že kašleme na Ústavní soud, tak skutečně popliváváme základy naší ústavnosti. Za druhé. Tím, že nereagujeme v zákonné normě, která je schvalována, na nálezy Ústavního soudu, tak zvyšujeme ty arbitráže, vlastně prolougujeme ten současný nepravý stav, za který budeme platit.

Novela, která zde byla panem ministrem představena, tu nenapsali poslanci, tu napsaly loterijní firmy. Proces nebyl řádný, byl naprosto neřádný,

nehodný této Sněmovny. Představte si, že se nesešel podvýbor pro loterie a měl zde rok a půl tři loterijní normy města Prahy a vládní návrh a ani jednou se nesešel. Nebyl svolán. Záměrně, prosím vás, protože všechny ty věci se musely upéct, konzultovat s loterijními firmami a předložit tak, jak byly předloženy. Takže tato novela skutečně není v zájmu lidí, v zájmu potlačení hazardu, usměrnění hazardu. Je v zájmu loterijních firem, které si tady tuto věc objednaly.

Novela v podstatě vůbec nereaguje na to, že všechny ty nové technické hry, které jsou na výjimku povolovány, by se pod paragrafem 2 písmeno j) daly schovat do stávajícího zákona. To je to, co nám vyčítá Ústavní soud, to, co bude předmětem těch arbitráží, protože všechny tyto hry, které jsou povolovány, ať jsou to IVT, hrací přístroje, ať jsou to maxpowery, triple playery a další tyto švindly, jsou v podstatě výherní hrací přístroje a soud to uznal, takže je potřeba na to reagovat.

Novela, kterou máte na lavici, tisk 138, říká o tom, že ruší podporu malých firem sjednocením odvodu na VPÚ, na veřejně prospěšné účely. Tím jen zvyšujeme korupci. Asi jste včera zaznamenali v novinách, že 3,7 miliardy bylo za loňský rok vyvedeno kdovíkam. Tak to je přesně tento problém, který my zde ještě navyšujeme, že tyto peníze chceme zvýšit. A v podstatě konstatuji, že Ministerstvo financí naprosto ignoruje § 43 odstavec 3, kdy odjímání licencí pro firmy, které nepoužijí výtěžek správným způsobem, kdy porušují jakoukoliv podmínku, která je pro provozování určena, tak by jí měla být odejmuta licence. (V sále panuje hluk.)

Co se děje v českých poměrech? Každý rok v tuto dobu konstatujeme po zveřejnění zpráv o únicích různých těch finančních prostředků v desítkách milionů korun na pochybné firmařské (?) aktivity v Kostarice nebo vymyšlené sociální záměry na Jižním Městě atd., tak my vždycky konstatujeme: no to je pěkný binec. A co dělá ministr financí, který nemá peníze v kase? Co dělá odbor loterií? Vykáže 76 tisíc kontrol - a výsledek je nula. Na nic nepřišel. A každý rok ví, že peníze někde mizí, že se nic neděje. Co dělají orgány v trestním řízení? No vůbec nic. Bylo by úplně jednoduché firmám, které sypou tyto peníze do černých děr, podle stávajícího zákona vyměřit flastr ve formě zrušení licence a byl by hned pořádek. Všechno by šlo potom na jasné charitativní akce. A třetina z těch 3,7 miliard za ty roky by nemizela v žumpách, jak se to děje doteď. Ale to je zřejmě Ministerstvu financí úplně jedno.

Novela ztrácí smysl, jak už tady pan ministr zmínil, v tom, že pokud bude nové zdanění, tak tady to sjednocení a tím, čím se předkladatelé prší, že to je vlastně to, čeho dosáhli, tak vlastně nemá žádný význam, protože zdanění bude nastaveno úplně jinak.

To, že reguluje herny podobně jako kasina, je podle mě další chyba, která naprosto znerovnoprávňuje kasina, která právě budou předmětem

těch arbitráží na trhu, která mají jiné náklady jak stavební, tak provozní.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče. Dámy a pánové, slovo bylo uděleno panu poslanci Novotnému. Prosím, a byste to respektovali.

Poslanec Josef Novotný st.: Děkuji, paní předsedkyně.

Novela naprosto arogantně zachovává limitaci správního poplatku. Já potřebuji z tohoto místa oznámit všem realitním kancelářím, developerským firmám atd., ať si také požádají na zastropování správních poplatků nějakou částkou. Přece není možné, aby platily více než 10 milionů korun, když loterijní firmy mají tento strop. Takže všechny malé firmy daní deseti procenty, protože podle výkladu Ministerstva financí správní poplatek má charakter daně, nicméně jak dosáhnou částky 100 milionů obratu, tak už se to procento snaží snížit a ty největší společnosti, které jsou pod ochrannou rukou pana ministra a předkladatelů této normy, už je to třeba 1 až 2 %, protože jejich obrat je miliarda a strop 10 milionů znamená 1 %. Čili takhle se snižují daně. Velké loterijní společnosti mají zdanění nižší a norma, která je předložena, toto zachovává nadále.

Co je podstatné, a nechal jsem si to na konec, že novela nedává šanci obcím hazard regulovat. To, že mají odteď čtyři roky, to je naprosto směšné. To, že budou muset postupovat podle návodu Chrástavy, aby si vysoudily analogii ústavního rozsudku a dosáhly toho, že se zrovnoprávní ve vyhlášce zakázané výherní hrací přístroje nebo IVP z VHP rychleji, to je přece k smíchu. Jak takovouhle věc může prosazovat zejména skupina starostů, kteří podporují stranu TOP 09? Jak mohou v době, kdy volají po změně rozpočtového určení daní ve prospěch menších obcí nebo menších měst, zároveň tolerovat, že se zachovávají daňové úlevy pro hazard a že se tyto věci neřeší? Ani možnost obcím hazard regulovat.

Pak bych chtěl říct, že my jenom nechceme bořit, to znamená – avizují – že ani jeden z těchto návrhů Věci veřejné nepodpoří, ale chceme dát návrh řešení. Pokud Sněmovna tuto normu odmítne jako naprosto nadbytečnou, nebezpečnou a ve světle těch arbitráží škodící našim rozpočtům a budoucím škodám, které vzniknou z arbitráží, tak chceme do připravované novely loterijního zákona – v rámci změny rozpočtových pravidel – tam chceme zamontovat nejdůležitější věci, jako umožnění obcím hazard regulovat podle nálezů Ústavního soudu a další. Takže takto bychom mohli to, co je v té novele dobré, opět nechat, aby platilo od 1. 1. příštího roku.

Dále chci říct, že Věci veřejné budou v rámci koaličních jednání trvat na tom, aby nová forma zdanění byla nastavena tak, aby v součtu přinesla veřejným rozpočtům nejméně 10 miliard korun. To je částka, která vychází

z těch osmi, které už byly v roce 2008, a k tomu připočtené výjimky tehdy platné. Čili není to nic nového, je to částka, která není problémem Věci veřejných, je to velký kompromis. My jsme chtěli 13 miliard plus 5, nicméně je to kompromis, který jsme ochotni přinést, a v tom nastavení té loterijní daně by se měla zohlednit nebezpečnost těch her, zejména zdanění toho horšího než kasinového hazardu, interaktivních videoterminálů a samozřejmě také výnosovost her ostatních, aby ta procenta byla nastavena vhodně.

Dále bychom chtěli, abychom v rámci protikorupčního boje vyšetřili ten povolovací proces, o kterém jsem už tady mluvil, a aby okamžitě Ministerstvo financí začalo konat v odebrání licencí po té hrůze, kdy včera zase noviny přinesly, jak se to tady vede, jak zase peníze někde mizí. A už je to poněkolkáté – hahaha, jedeme dál. Pozitíří se už zase bude psát úplně o něčem jiném a další rok to bude zase stejné. Ministerstvo financí v tom nic nedělá, trestuhodně někoho chrání při liti peněz do černé díry.

Chtěl bych osobně – premiéra tady nevidím – ale jeho garanci, že požadavky, které Věci veřejné tady přes mé vystoupení vznášejí, budou vyslyšeny. Já totiž slovům ministra Kalouska nevěřím, jeho slibům, protože ministr Kalousek je lhář. Lhal mi v Senátu, když jsme s hazardem bojovali, že nikdy nepovolí internetový hazard, takže toto je první lež, kterou tady veřejně prezentuji. To, že lhal podruhé, když zdůvodňoval nějaké evropské souvislosti a další věci, to je další záležitost, která se mi nelíbí a která není pravda. Myslím si, že ještě na jaře nám lhal potřetí, když říkal, že norma bude řádně projednávána, a teď jsme zase ve stresu, že do konce roku musíme cosi formou mimořádných schůzí projednat, takto závažnou věc, když rok a půl nejsme schopni vůbec svolat ani podvýbor pro loterie.

A co je poslední, a to se mi nelíbilo vůbec, protože když jsem posledně vystupoval k loteriím, tak neměl žádné věcné argumenty, aby vyvrátil to, co jsem tady řekl, tak řekl lež, že jsem se hlásil do TOP 09 jako lídr za Vysočinu, a protože jsem neuspěl, přes jeho mrtvolu jedině bych byl nominován, tak že proto jsem našťvaný na něj a na hazard. Prosím vás, není to pravda, nikdy jsem se nehlásil do TOP 09 jako lídr. Pan ministr s tím vystoupil až po skončené rozpravě, nemohl jsem na to reagovat. Je to lež. A já jsem v té době už dávno vedl s ministrem financí válku kolem hazardu. Neumím si představit, že bych se hlásil do strany, kterou on zajišťoval, její financování. To je nesmysl.

Takže to, co tady teď budeme řešit, skutečně jsou hrozící arbitráže. Pokud to schválíme v této podobě, tak je to výsměch právu, který v současné době – zákonu, který v současné době platí, i nálezů Ústavního soudu. A pokud tuto normu neschválíme a urychleně začneme jednat k nápravě, tak můžeme snížit škody, které hrozí až 15 miliardami korun. Proto apeluji na vás, máte osobní zodpovědnost za to, že teď s hazardem konečně něco uděláme

a že v krátké době zjednáme nápravu stavu, který zde léta dělaly politické strany, chlívěk, který byl evidentně spojený s financováním politických stran a s tím, že hazard tým, jak daňové náhražky mohl směřovat kam chtěl, tak skutečně udělal chlívěk, který v současné době hrozí, že výnosy z hazardu, které představují už jenom 6 miliard, dopady hazardu jsou 30 až 40 miliard a díky neschopnosti Ministerstva financí nemáme ani studii o dopadech hazardu na veřejné rozpočty, takže tyto peníze směšné, které jsou a které nejsou cílem Věcí veřejných – cílem Věcí veřejných je potlačení hazardu a jeho dopadu na společnost. A že tyto peníze nebudou stačit ani na arbitráže v následujících letech. Tak si tuhle závažnou věc, prosím vás, uvědomte.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní faktická poznámka pan poslanec Pavel Svoboda. Faktická poznámka má přednost před normální. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji. Dámy a pánové, já chci reagovat tady na vyjádření kolegy Novotného, že k loterijním zákonům se nesešel podvýbor pro loterie, daně a cla. 4. 11. 2010 se tento výbor sešel ve vší parádě, byli přizváni všichni reprezentanti navrhovatelů zákona, které jsme tady ve Sněmovně probrali. To, že pan Novotný, přestože byl pozvaný, se neúčastnil, neznamená, že tady bude lhát a že bude prohlašovat věci, které nejsou pravdou. Já si myslím, že jestliže chce někdo kohokoliv obviňovat ze lži, tak si musí nejdřív zamést před svým prahem. Děkuji. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Pan ministr financí Kalousek má slovo nyní. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Neobávejte se, paní předsedkyně, nebudu reagovat na pochvalná slova koaličního partnera, nebudu se pitvat v tom, zda jsem, či nejsem lhář, patří to zřejmě ke vřelým koaličním vztahům, stále více a více se protepluji. Nicméně jakkoliv pan poslanec Novotný nemusí věřit mým slovům, tak si může ověřit v psaných dokumentech následující fakta. U vládního návrhu stanovisko kterékoliv koaliční strany, tedy i Věcí veřejných, formuluje postoj ministrů příslušné strany na vládě. Ten postoj byl sdělen a vyjádřen hlasováním.

Je navíc objektivním faktem, že na žádost ministrů za Věci veřejné byl změněn výpočet loterijní daně tak, že snižuje ministrem financí navržené inkaso. V rámci koaličního kompromisu vláda tomuto požadavku vyhověla a tento aritmetický výpočet mohu kdykoli dokázat.

Vláda jednohlasně a jednomyslně schválila novelu zákona o dani z příjmu všemi hlasy ministrů za Věci veřejné. Je mi velmi líto. Teď to musím říct nejen jako ministr financí, ale jako první místopředseda koaliční strany TOP 09. Koaliční stanovisko u vládního návrhu formulují ministři ve vládě, nikoli řadový poslanec v Poslanecké sněmovně. Nicméně názory pana poslance Novotného respektuji, jakkoli s nimi nesouhlasím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je přihlášen poslanec Michal Babák.

Poslanec Michal Babák: Dobrý den, dámy a pánové. Chci jen poupravit prostřednictvím předsedající pana ministra financí. Ano, naši ministři částečně snížili odvod té obrátové daně, nicméně celkově je potřeba to vnímat tak, že na vládě to nastavili tak, že budou odvody minimálně 20 %. To znamená u kasin zvyšují z 10 na 20 %, u číselných her možná v tuto chvíli se zdá, že snižují, nicméně ten odvod může být po vyjednání klidně 30 až 40 %, protože pan ministr pravděpodobně chyběl na vládě, nicméně tam se hovoří o minimálním odvodu 20 %. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní ještě pan poslanec Josef Novotný starší.

Poslanec Josef Novotný st.: Nebudu se vyjadřovat k zmatkům, které byly ve vládě, když tam nebyl přítomný ministr financí. Byl tam nějaký náhradník, když TOP 09 trucovala a neúčastnila se. Přitom byly předkládány tyto normy. Hledal si pseudoprobém pana Bátoru.

Chci říci, že tak jak jsem se díval na vládní návrh, tak je tam jedna věc, která je šíleně nemravná. Představte si, že limitace správních poplatků, o které jsem mluvil, v tom návrhu je nadále. To považuji za naprostou neuvěřitelnost.

Nicméně si myslím, mluvil jsem o tom před chvílí, že je potřeba samozřejmě posoudit u jednotlivých loterií jejich nebezpečnost a jejich výnosovost. Bude tam velká diferenciacce, která je potřeba samozřejmě dohodnout. Ale prosím vás, k tomu potřebujeme podklady. My jsme je nedostali. Doteď jsme nedostali podklady pro přípravu rozhodnutí vlády. Je tam jedna věta, že to bude nastaveno tak nějak na současné zdanění. Tato jedna věta nám vůbec neumožňuje posoudit, jak nová daňová úprava dopadne a jestli to bude dokonce nebo nebude opět méně.

Zatím to bylo 17 novel loterijního zákona. Vždycky z poslanecké kuchyně. A bylo to 17 : 0 ve prospěch hazardu. Já doufám, že 18. norma neprojde a ta 19. norma, tzn. nová forma zdanění, bude konečně už ve prospěch společnosti, a doufám, že ministr financí na dopis, který dostal

od místopředsedkyně vlády Karoliny Peake, bude reagovat a urychleně dodá podklady, ze kterých vycházel při jeho návrhu na stanovení 10, 20 a 50 pro jednotlivé hry.

O tomto je potřeba diskutovat. Ale o čem se nemůžeme bavit, je, že zdanění musí být skutečně 10 miliard, jinak jsme směšní. Mluvíme zejména k vládní koalici. My řežeme do živého, DPH, všechny sociální škrtky, a my hazard necháváme rok a půl být. Hazard je podnikání, které profituje na krizi. Ministr Kalousek řekl, že v době krize je potřeba zdanit víc obory, kterých se krize nedotkne. Hazard ukazuje, že se ho nedotkne. A k čemu dochází? Z osmi miliard jsme na šesti. Je to úplně opačně. Prosim vás, probudte se. Probudte se, nebo budeme úplně směšní.

A já, pokud tam nebude premiérem garantované zapojení peněz z vyššího hazardu do rozpočtu příštího roku, rozpočet na příští rok jako koaliční poslanec nepodpořím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Hlásí se někdo další do rozpravy? Pan ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Myslím, že mluvíme o jiných tématech než o tom, o kterém teď hlasujeme. Jen opravdu stručnou poznámku.

Ne že by mi váš zápal nebyl sympatický, pane poslanče, ale skutečně jste si to měl vyřídit se svými ministry. Jejich vystupování ve vládě nekopíruje vaše názory. Existuje o tom zvukový záznam. Byl tam můj náměstek, přesně mě informoval o tom, jak to probíhalo, a zvukový záznam z vlády existuje. Pan poslanec Babák ho nepřevypráví. To byla opravdu bezzubá snaha. (Smích, potlesk.)

Druhá věc. Mně neumožňuje do návrhu státního rozpočtu zařadit jakýkoli příjem, který nemá legislativní podklad. Rozpočet musí být sestaven na řádu platné legislativy. Nicméně spolu s vámi, pane poslanče, se budu usilovně snažit, aby to od 1. 1. 2012 skutečně platilo. Je to mým zájem a o tuto částku v příštím roce bude snížen deficit, což je samozřejmě také prospěšné.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Vít Bárta se hlásí. Pan poslanec Pavel Kováčik s faktickou. Faktická poznámka nejprve, promiňte pane poslanče Bárto, nyní faktická poznámka pana poslance Kováčika.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji, paní předsedkyně. Myslím si, že je nedůstojné této sněmovní síň, abychom sledovali potvrzení onoho zlatého pravidla stupně nepřátelství. To znáte. Nepřítel – úhlavní nepřítel – koaliční partner.

Chci říci, že pokud jsou nějaké nevyřízené vztahy ve vládní koalici, abyste s nimi nezdržovali jednání Poslanecké sněmovny. Ráno na poradě jsme se dohodli, že by eventuálně dnešní den byl posledním jednáním dnem těchto dvou běžících schůzí, a proto dávám námět. Nestálo by za to svolat si na tyto hádky K9 a teď už hlasovat? Děkuji. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan poslanec Vít Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já musím říci, že se stále jako nováček učím, jak to v politice má být. Uznávám, že zvenku je atmosféra trochu jiná než zevnitř. Přesto z jedné strany jsem mnohokrát říkal, že má opozice pravdu v tom, že je zapotřebí o všech návrzích řádně a s pokorou vést debatu, hlasovat o nich, jednat, a teď z opozičních lavic slyším o tom, že místo toho, abychom se tady o tom bavili, aby proběhla řádná diskuse, tak že tady tím nemáme zdržovat a že si to máme vyřídit na K9.

Mě velmi mrzí a souhlasím v tomto směru s opozicí, že toto je velmi citlivé téma, dotýkající se fungování koalice. A samozřejmě mě velmi mrzí, že toto téma je předmětem debaty, kde dochází k určité koaliční disharmonii. Nicméně je zapotřebí připomenout právě to, že Farského novela – pardon, pane poslanče, že tomu tak říkám – je novela, která byla prohlasována právě za účasti hlasů sociální demokracie, komunistů a opozice. Právě bez Věcí veřejných. Jinými slovy řečeno, o to více je správné napříč Poslaneckou sněmovnou o tomto tématu hovořit.

Nicméně já za poslanecký klub Věcí veřejných mám potřebu říci, že není naší ambicí tady vytvářet větší koaliční disharmonii, než je nezbytně nutné, ale s ohledem na řadu věcí, které se měly podle koaličních dohod stát, a přesto visí určité otazníčky nad tím, jestli se tak stane, nebo nestane, viz mezigenerační solidarita v důchodové reformě a podobné věci, tak právě proto se klub Věcí veřejných domnívá, že je správnou naopak koaliční – nebojím se říci jistotou, nebo chcete-li pojistkou, určitou velmi výhodnou hygienickou pojistkou to, jaksi poslat Farského novelu v tuto chvíli k ledu, právě s tím, aby byl vytvořen dostatečný prostor a motivace k tomu, aby byla přijata nová právní úprava.

A pokud tuto ne zrovna veselou debatu sledují televizní diváci a veřejnost na balkoně, tak obzvláště zde doporučuji sledovat individuální hlasování napříč Poslaneckou sněmovnou.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Nevidím žádnou přihlášku, rozpravu tedy končím.

Budeme hlasovat nejprve podle § 97 odst. 4 zákona o jednání řádu

Poslanecké sněmovny. K přijetí usnesení bude zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 138/4, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 138/5.

Přivolávala jsem naše kolegy. Prosím ještě o malou chvíli vaší trpělivosti, aby skutečně všichni mohli přijít k hlasování, ale domnívám se, že už budeme moci toto hlasování zahájit.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 21. Ptám se, kdo je pro návrh usnesení, jak jsem je právě přednesla. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 21, přítomno 179, pro 152, proti 18. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

Děkuji paní senátorce Paukrtové. Děkuji panu ministrovi. Tím jsme projednali bod číslo 6, sněmovní tisk 138/4.

Budeme se věnovat následujícímu bodu. Zahajuji projednávání bodu

6.
**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb.,
o rodině, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 205/4/ - vrácený Senátem**

(K mikrofonu přistupuje a o slovo se hlásí poslanec Bárta.) Pan poslanec Vít Bárta žádá o slovo.

Poslanec Vít Bárta: Dámy a pánové, jako předseda poslaneckého klubu Věcí veřejných žádám o patnáctiminutovou přestávku na klub Věcí veřejných.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vyhláшуji přestávku do 16.20 hodin.

(Jednání bylo přerušeno v 16.03 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.20 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Je 16.20, přestávka a přerušení skončilo. Nejdříve bych sdělil, že tady mám omluvu pana poslance Tancoše, který se omlouvá z jednání 6. 9. Budeme pokračovat dalším bodem schváleného programu 21. schůze. Ještě předtím přečtu omluvu paní poslankyně Dany Filipi, která se omlouvá dnes po 18. hodině.

A teď tedy prosím zase všechny do sálu a budeme jednat o bodu číslo 6. Je to návrh zákona, kterým se mění zákon 94 o rodině.

Vítám tady pana senátora Jiřího Dienstbiera. Tady se totiž opět jedná o zákon vrácený Senátem. Senát nám vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy, my máme usnesení 205/5. Já bych poprosil, aby se k usnesení Senátu a k těm pozměňovacím návrhům nejdříve vyslovil navrhovatel poslanec Pavel Staněk. Ano, je tady pan poslanec. Takže prosím, pane poslanče, dostanete slovo jako první. Já jenom trochu zagonguji, že začínáme jednat, aby to všichni věděli, a můžu vám dát slovo. Prosím. Jenom prosím všechny, aby se trochu ztišili, aby pan poslanec mohl mluvit. Prosím.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, pane předsedající, za udělené slovo. Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane senátore, dovoluji mi, abych ještě znovu, potřetí vystoupil, resp. počtvrté v tomto případě, se svým návrhem, který mění zákon o rodině. Kéž bych byl tak úspěšný jako ten předchozí návrh, který získal velkou podporu a byl přijat, přestože Senát se s ním neztotožnil.

Já bych si dovilil shrnout velmi krátce celou genezi, celý vývoj tohoto návrhu, který byl předložen už v prosinci loňského roku a který byl tady projednáván ve třech čteních a následně v Senátu a v tuto chvíli je nám Senátem vrácen k novému projednání. Návrh ve všech třech čteních znamenal velkou diskusi jak v té části, která byla exponovaná, to je ta část o střídavé péči, o společné péči, tak následně i v té druhé části, která se týká popření otcovství. Myslím si, že v tuto chvíli asi už není nikdo z nás zde ve Sněmovně, kdo by neměl k tomuto návrhu ucelený názor a kdo by zároveň už nevěděl, jak v tuto chvíli bude hlasovat a kterou verzi podpoří.

Věc byla projednávána 20. července v Senátu, kdy Senát po vyslechnutí mého návrhu, mé řeči, otevřel také diskusi. Stejně tak jako na půdě Poslanecké sněmovny se k tomuto návrhu velmi živě debatovalo, nakonec návrh Senátu je takový, že ta první část týkající se střídavé a společné péče by měla být vypuštěna a měl by být přijat tento návrh pouze v tom znění, které se týká návrhu na popření otcovství, resp. změny lhůty popření otcovství.

Já musím říci, že s takovým návrhem Senátu samozřejmě nemůžu souhlasit. Ten návrh byl podáván jako komplexní návrh a týkal se návrhu

zákona o rodině, týkal se rodinné péče, týkal se a má se týkat jak střídavé, tak společné péče, tak i zároveň popření otcovství. Nesouhlasím s tím, že byla Senátem vypracována určitá část návrhu a že Senát nám tento návrh v tomto znění chce předložit k projednání.

Jak jsem tady už říkal ve všech třech čteních, novela bohužel rozdělila členy Sněmovny, ale nejenom členy Sněmovny, ale zároveň celou veřejnost, na podporovatele a odpůrce. Rozdělila je zcela možná z přesvědčení, ale také z důvodu určitého nepochopení tohoto návrhu. Nedomnívám se, tak jak tady padalo z úst některých z vás, že by tento návrh jakkoli šel proti dětem, šel proti jejich výchově, anebo snad byl v rozporu s jejich zájmem.

Já jsem si dovolil předložit vám na lavice ještě před projednáním takový výťah, takovou drobnou materii, která se týká právě toho nejkontroverznějšího, z pohledu přijímání a z pohledu ujednocení názoru nejkontroverznějšího tématu, a to je ta střídavá péče. Tak jak jste měli možnost si možná už přečíst – doufám, že to v tuto chvíli byla aspoň většina z vás, že tomu byla věnována určitá pozornost – tak jsem se snažil v tom materiálu vypíchnout, vyznačit určité věci, které si myslím, že jasně podtrhují potřebu přijetí návrhu v mém původně navrhovaném znění.

Návrh, tak jak vám byl předložen, má tři základní teze. Střídavá péče bude pro dítě vhodná, to znamená nebude v rozporu s jeho zájmy, mají-li rodiče o výchovu zájem a zároveň jsou-li rodiče způsobilí děti nebo dítě vychovávat. Myslím si, že základní výtka, která k tomuto návrhu byla dávána, je právě to, že tento návrh není v souladu se zájmy dětí, je po přečtení, po jednoduchém přečtení těchto tří tezí, naprosto vyvrácena. Ten návrh naopak podporuje děti a jejich zájmy, protože zájmem všech našich dětí, a dětí nejen v České republice, ale určitě i jinde, je mít oba rodiče, a to i poté, co se bohužel rodiče, kteří byli dříve spojeni vazbou manželskou v jedné rodině, prostě rozvedou.

Podle mého názoru, ale nejen názoru mého, ale i názoru odborníků, střídavá péče jednoznačně podporuje růst dítěte i z pohledu vnímání obou rovin – otec i matka, muž a žena. Je to logickým pokračováním vztahu, kdy manželství je narušeno, kdy manželství nefunguje a rodina se rozpadá. Pokud rodič, to znamená ten druhý rodič, většinou to bývá otec, má o výchovu zájem, proč bychom mu nevyhověli, proč bychom na takový návrh nepřistoupili? V současné době se děje v soudní praxi zejména to, že přestože se třeba i rodiče dohodnou na střídavé péči, přestože o to mají zájem, jsou způsobilí a mají opravdu k tomu předpoklady, návrhu soud nevyhoví. Domnívám se, že přesně sem je cílena ta materie, sem je cílen ten návrh, abychom tuto zažitou a možná, myslím si, velmi špatně zažitou praxi změnili.

Dámy a pánové, mohl bych tady mluvit ještě další hodiny a hodiny, ale

domnívám se, že vše bylo řečeno z mé strany jak v prvním, tak ve druhém i třetím čtení. Koneckonců v té materii, která byla rozdána i dnes na lavice, jsou popsány výhody a zároveň i klady a pozitiva celého návrhu. Velmi bych se proto přimlouval, abychom skutečně zvažili celý návrh, celý komplexní návrh, který byl předkládán, to znamená materii týkající se jak střídavé a společné péče, tak i materii, která se týká popření otcovství, a tento návrh společnými silami přijali tady ve Sněmovně, protože mám za to, že tento návrh je opravdu, aspoň tak to cítím, potřebný a je veřejností očekáván.

Velmi se proto přimlouvám, abychom to veto, kterým Senát posílá v tuto chvíli do Sněmovny můj návrh, abychom sebrali sílu 101 hlasů a dokázali získat podporu vás všech. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nejdřív bych se zeptal, jestli se k pozměňovacím návrhům Senátu chtěl vyjádřit zpravodaj ústavněprávního výboru a také stálé komise Poslanecké sněmovny pro rodinu a rovné příležitosti Marek Benda. Chcete. Takže prosím.

Poslanec Marek Benda: Dobré odpoledne, vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové. Já nebudu samozřejmě sdělovat svoje stanovisko, ale jenom bych chtěl shrnout, že Senát nám návrh vrátil s pozměňovacími návrhy. Není to veto. Je to veto jenom na tu kontroverzní část, která zde byla projednávána, pana poslance Stařka. To znamená, pokud budeme pak v závěrečném hlasování hlasovat – kdo hlasuje pro Senát, upravuje pouze popírání otcovství, kdo hlasuje pro Poslaneckou sněmovnu, upravuje i popírání otcovství i jiné řešení střídavé péče tak, jak jsme je tady před časem schválili. Jenom aby nám toto bylo jasné.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. A teď můžeme otevřít rozpravu. V ní by jako první mohl vystoupit senátor Jiří Dienstbier. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jiří Dienstbier: Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, měli byste mít na stole písemné stanovisko s odůvodněním pozice Senátu. Nebudu se tady příliš vyjadřovat k popření otcovství, protože to není sporná část návrhu, na této věci byla shoda, a tedy bych se pokusil zdůvodnit, proč jsme v Senátu schválili pozměňovací návrhy týkající se právě střídavé výchovy.

Domnívám se, že není sporu v té věci, že nejlépe společná, případně alespoň střídavá péče je tím nejlepším způsobem výchovy, která může být dítěti poskytnuta. Vyžaduje to však samozřejmě, že rodiče dítěte jsou

schopti alespoň elementární dohody na tom, jak takový druh výchovy bude probíhat. Jistě není v zájmu dítěte, aby střídavá péče probíhala za asistence exekutorů, kteří budou vždy u předávání dítěte z péče jednoho rodiče do péče druhého. Zájem dítěte je v současném znění zákona tím ústředním hlediskem, podle kterého by se mělo posuzovat, jak rozhodnout o výchově dítěte. Na této věci nemění nic ani navrhovaná změna. Již dnes v případě, že soud dospěje po zvážení všech okolností k závěru, že právě střídavá výchova je tou nejlepší, už dnes podle stávajícího znění zákona by takovou výchovu měl nařídit.

Osobně se domnívám, že emoce, které jsou s návrhem zákona spojeny, jsou zbytečné, protože zas tak zásadní změna to není. V tomto bodě se totiž domnívám, že i v případě schválení nedojde k žádné zásadní změně v rozhodovací praxi soudu, protože, jak jsem už zmiňoval, zájem dítěte zůstává zachován i v navrhované změně. A pokud už dnes dospěje soud k závěru, že střídavá výchova je v zájmu dítěte, měl by ji nařídit. Pokud dospěje k tomu, že v zájmu dítěte není, neměl by ji nařídit ani podle současného znění, ani podle nově navrhovaného znění zákona. Nedomnívám se však, že je vhodné jakýkoli typ výchovy v zákoně upřednostňovat. Mělo by se přihlížet právě ke kritériu zájmu dítěte, které je v zákoně popsáno.

Z těchto důvodů Senát navrhl, aby projednávaný zákon byl změněn tak, že tam právě zůstane pouze část týkající se popření otcovství, a pozměňovací návrh Senátu vypouští část, která mění způsob rozhodování o výchově dítěte preferující právě tu střídavou formu.

Chtěl bych vás proto poprosit, abyste schválili zákon ve znění pozměňovacích návrhů Senátu. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. To bylo přání senátora Jiřího Dienstbiera a teď prosím je otevřena rozprava, takže se ptám, kdo dál se hlásí do rozpravy ke střídavé péči a dalším souvislostem. (Krátké odmlčení předsedajícího.) Já jsem zapomněl na techniku (s úsměvem), tady je plno přihlášených. (Veselí v sále.) Takže dobře, vezmeme to popořádku. Pan poslanec Jan Bureš. Výborně, můžeme začít.

Poslanec Jan Bureš: Vážený pane předsedající, děkuji, že jsem nebyl přehlédnut. Vážená vládo, pane senátore, kolegyně a kolegové, máme nyní na pořadu velmi ostře sledované a rozdělující téma. Asi nemá smysl tady uvádět obsah předložené novely. Tím jsme si prošli nejen zde ve Sněmovně, ale zásluhu na tom mají i naše média. Chtěl bych tu jen uvést několik polopravd, nepravd a mýtů, se kterými jsem se setkal, a to díky občanům, kteří mi, stejně jako vám, posílali své připomínky. Jistě je posílali. A tak mi dovoluňte ke každé krátký komentář.

Za první. Novela zjevně nehájí zájmy dítěte, ale pouze zájmy rodičů resp. jednoho. – No, v novele je přece jasně napsáno, že soud nařídí střídavou péči, a) jsou-li oba rodiče způsobilí dítě vychovávat, b) mají-li o výchovu zájem a c) je-li to v zájmu dítěte. Musí tedy být splněny všechny tři podmínky, přičemž ta třetí je výhradně na objektivním posouzení soudem.

Za druhé. Argument, že 90 % dětí je svěřeno nyní do péče matky, je pravdivý, ale dle výzkumů u různých soudů bylo zjištěno, že 5 až 8 otců z 10 o svěřeni dítěte do péče vůbec nežádá. – No, podle této novely se rodiči účast na střídavé péči nenavrhují. Nemá-li otec zájem, nemůže soud střídavou péči přece nařizovat.

Za třetí. Dítě ve střídavé péči rozhodně nezůstane žít v kompletní rodině, ale bude žít střídavě ve dvou neúplných rodinách. – No přece pro psychosociální vývoj dítěte je důležité, aby vidělo oba rodiče takřkajíc v každodenním životě. Odnáší si tyto vzory chování ze své rodiny do rodiny, kterou zakládá. Rodič přece nevychovává hlavně působením na dítě, ale svým jednáním, svým vzorem.

Argument číslo čtyři je také pěkný. Někteří zastánci novely z řad poslanců a senátorů argumentují i svými pozitivními zkušenostmi se střídavou péčí. – Ve všech případech bez výjimky to však bylo na základě dohody, tedy zcela jiný případ, než který přináší novela, tedy nařizování střídavé péče i bez dohody rodičů. Tady prosím pěkně se přihlašuji na jinou stranu. To je asi velký omyl. Já zrovna patřím do skupiny, která má zkušenost ze svého okolí, kde velmi dobře funguje střídavá péče, ačkoliv za ni otec musel velmi tvrdě bojovat proti vůli své bývalé partnerky. Jenom pro upřesnění, samozřejmě nejde o moji osobu.

Za páté. Údajně novela postupuje z opačného konce, tj. nařizováním střídavé péče, aniž by bylo nejdříve zajištěno důkladné prozkoumání stavu v rodině před rozvodem. – No, tak tohle je opravdu pěkná nepravda. Soud přece nemůže nařídit střídavou péči, pokud to není v zájmu dítěte. Navíc obě strany sporu mají možnost předložit soudu důkazy o tom, zda střídavá péče je, či není v zájmu dítěte, a soud může nařídit i vlastní šetření, což se téměř vždy děje.

Další, to je oblíbený argument prakticky proti čemukoliv – zoufalá pomalost českých soudů. – No, ten samý argument by přece platil proti jakékoli změně zákonů v této zemi. Navíc u nás v tomto případě máme funkční síť sociálních pracovníků, orgánů sociálněprávní ochrany dětí při obcích s rozšířenou působností, které mohou konat bez prodlení, zákonné pravomoci k tomu mají.

No a v poslední, možná i v neposlední řadě, je nutno uvést argument, že současný stav zákona soudům umožňuje zcela bez problémů stanovit střídavou péči, pokud je v daném případě vhodná. A pokud ji přes žádost

jednoho z rodičů soud zamítne, musí i odůvodnit, proč ji zamítl. – S tímto argumentem já naprosto souhlasím, ale nebudeme-li dávat soudům signál, že veřejnost, jejímiž jsme zástupci, vnímá tento fakt jako problém, nebude se v tomto ohledu na jejich rozhodování nic měnit. A to mi snad dáte za pravdu, je špatně.

Proto vás prosím, abyste podpořili verzi, která byla schválena touto ctihodnou Sněmovnou. Děkuji. (Potlesk z pravé části Sněmovny.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak teď bych požádal paní poslankyni Danu Váhalovou a pak bude Stanislav Křeček. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, pane senátore, vládo, jak vyplynulo z diskusí v Poslanecké sněmovně i v Senátu, sporný je především v článku I § 26 odst. 2: "Jsou-li oba rodiče způsobilí dítě vychovávat a mají-li o výchovu zájem, soud svěří dítě do střídavé výchovy obou rodičů, je-li to v zájmu dítěte."

Ve své podstatě se tento návrh snaží dát přednost střídavé péči před ostatními variantami. Přitom střídavá péče je českými soudy praktikována už několik let za předpokladu, že rodiče jsou schopni se domluvit.

Spor se vede o to, zda podmínkou pro rozhodnutí soudu má být dohoda, nebo rozhodnout i proti vůli jednoho z rodičů. Mám obavu, že tato novela směřuje k druhé variantě, a to není správné. Je nutné, aby se rodiče vzájemně respektovali. Aby byli schopni komunikace a byl vyloučen psychologický nátlak v tzv. zájmu dítěte ze strany jednoho rodiče, který může dítě trvale poškodit. Každý lidský osud je svým způsobem jedinečný. Soudy mají mít možnost zvažovat podle každého individuálního případu. Souhlasím s názorem, že dítě má právo na oba rodiče, ale má také právo na šťastné dětství. Je však nepřijatelné, aby se stalo prostředkem vyřizování si účtů rodičů či nátlakovým prostředkem.

Schválením této novely v původní podobě by se zmenšila svoboda soudu rozhodnout v každém jednotlivém případě z hlediska především bytostného zájmu dítěte. V této souvislosti podporuji stanovisko Senátu České republiky. Já bych ráda ještě na závěr podotkla, že například ve Velké Británii rozvedené páry praktikují střídavou péči, aniž by takovýto zákon měli. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím nyní pana poslance Stanislava Křečka a další bude Lenka Kohoutová. Prosím pana poslance Křečka.

Poslanec Stanislav Křeček: Dobré odpoledne, dámy a pánové.

Záležitost není černobílá, názory mohou být samozřejmě různé, zkušenosti různé. Výhodou tohoto návrhu je, že tady nikdo nelže, na rozdíl od předchozího návrhu tu nemáme, že by pan ministr lhal, ale mnozí se mýlí. To je jiná věc. Prostě názory mohou být různé.

Co je, prosím vás, ale u této věci zajímavé, je to, že je to doprovázeno od počátku do konce neuvěřitelným výrazovým zmatkem a že každý hovoříme o něčem jiném. Klasické je to u toho, že se zaměňuje střídavý pobyt a střídavá péče. To jsou dvě zcela odlišné kategorie. Ten pobyt samozřejmě může být, to je něco jiného, ale střídavá péče je také něco jiného. Existuje, prosím vás, jediný právní řád v Evropské unii, který by používal termín střídavá péče, alternating care, a to je Česká republika. Žádný jiný evropský stát tento termín prostě nepoužívá. Používá se termín společná péče, joint custody, nebo sdílená péče, ale to jsou přece věci úplně jiné. Toto nezaniká rozvodem, společná péče pokračuje dále. Pak se samozřejmě může střídavý pobyt u toho neb u toho, ale střídavá péče znamená přerušení té péče, že bez ohledu na názory těch dvou lidí se dítě svěruje tam, kde společná péče není vůbec zaručena, kdy sdílená péče zaručena není. Čili tohle to je od začátku, nikdo nemá nic proti tomu, že střídavý pobyt je pro ty děti výhodný. Ale jenom tam, když je zaručena stejná péče.

Devadesát procent se svěruje – no samozřejmě, prosím vás, v celé Evropě se 90 % svěruje do péče matky. Že potom funguje jako v Anglii střídavý pobyt, to je něco jiného, ale svěřeny jsou do péče matky ve všech evropských státech. Dokonce i rakouský právní řád za situace v minulém století, kde o žádném právu matky nebo právu žen vůbec nebylo řeči, kdy bylo stanoveno, že je jenom právo otce, otec odpovídal za rodinu, tak bylo jednoznačně stanoveno, že se matce musí ponechat v péči chlapec alespoň do čtyř let a dívka alespoň do sedmi let, prosím vás, za situace, kdy žádná ochrana nikdy nebyla.

Takže není to, prosím vás, tak jednoduché, jak se nám to zdá. Jsme skutečně určitou výjimkou v evropském právním řádu. Asi by chtělo, aby nový občanský zákoník tyto věci napravil, ale zvažujte hlasování podle svých zkušeností a podle svých poznatků. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další je paní poslankyně Kohoutová a pak Boris Šťastný.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážené kolegyně, kolegové, ráda bych do třetice vystoupila s podporou novely zákona, kterou podal kolega Pavel Staněk a která je nyní vrácena Senátem, tak jako mnoho jiných zákonů.

Novela zákona o rodině, o které dnes budeme rozhodovat, je o

problematice střídavé péče. Tato malá změna co do rozsahu, ale co do obsahu velká říká: Jsou-li oba rodiče způsobilí dítě vychovávat a mají-li o výchovu zájem, soud svěří dítě do střídavé péče obou rodičů, je-li to v zájmu dítěte. Neříkáme nic jiného, než že pokud budou oba rodiče způsobilí, pokud budou mít oba rodiče zájem vychovávat dítě a pokud to bude chtít i samotné dítě, soud tedy má rozhodnout dítě svěřit do střídavé péče rodičů, tedy obou rodičů. Staví-li se jeden rodič proti, je to důvod k nesvěření. Je-li v rodině prokázán patologický jev, samozřejmě není dítě svěřeno do střídavé péče. A je-li dítě proti, tak samozřejmě dítě opět není svěřeno do střídavé péče. To je zapotřebí si uvědomit. Čili argumenty o tom, že jeden rodič chce, druhý nechce, dítě chce, dítě nechce, to zde prostě není možné.

Čili diskuse typu – teď to znova zopakují – co když rodiče nechtějí a někdo jim nařídí nebo dítě nechce, patologie v rodině, toto není na místě řešit. Není pravdou, že takové dítě by mohlo být do střídavé péče svěřeno. Novela nikomu nenařizuje, že bude dítě muset být svěřeno do střídavé péče, pokud nechce. Pokud rodina neprojeví jako celek zájem, není možné dítě svěřit do střídavé péče. Opět si dovolím opakovat: Mají-li oba rodiče zájem a jsou k výchově způsobilí.

Když jsme zde jednali v prvním čtení, vystoupila jsem a říkala, že budu hodně podrobně diskutovat s panem poslancem Staňkem o tom, co je to zájem dítěte. Skutečně jsme toto důkladně probírali, a nejenom s panem poslancem Staňkem, ale i s dalšími lidmi a s odborníky v tomto směru kovanými, a tolik diskutovaný pojem zájem dítěte je velmi dobře obsažen v § 26 zákona o rodině, odst. 4. Čili zde nemusíme nic měnit, vše máme dobře v tomto ohledu nastaveno. Nemáme dobře nastavenou střídavou péči.

Hovoříme-li o tom, že dítě bude svěřeno do této péče, bude-li to v jeho zájmu, ještě krátce o tom, co je to střídavá péče, abychom si všichni dobře ještě jednou uvědomili. Je to péče obou rodičů, kdy však dítě žije střídavě u jednoho z nich po různě dlouhou dobu, kterou stanoví soud. V potaz se vždy berou doporučení psychologů, shoda či neshoda rodičů a názor dítěte, pokud je k tomu způsobilé. Skutečně základním předpokladem střídavé péče je schopnost a ochota se společně domlouvat ve věcech, které se dítěte týkají. Toto bych označila za základní kámen střídavé péče. Dalším předpokladem je přání dítěte žít s oběma rodiči, stejný nebo podobný přístup k výchově dítěte u obou rodičů a přiměřená blízkost bydlišť obou rodičů, aby dítě neměnilo školku, školu, kroužky a vazby na své přátele.

Jenom pro dokreslení situace: v současnosti se u nás soudci vyslovují pro střídavou péče zhruba v necelých třech procentech, na Slovensku je to zhruba v 16 % a v Belgii kolem 20 %.

Tato novela nejde nad rámec Úmluvy o právech dítěte, kterou jsem tady v prvním čtení citovala a není zapotřebí ji opakovat. Opět bych ráda

připomněla, že návrh kolegy Pavla Staňka rozhodně nejde proti Úmluvě o právech dítěte ani proti zájmům dětí.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď poprosím pana poslance Borise Šťastného. Prosím, máte slovo.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená Sněmovno, nechci dále rozměňovat tuto debatu argumenty, ale ježkovy oči přeče – já nerozumím tomu, my bychom do zákonů tady neměli dávat věci, že když se dva lidi domluví, tak ty zákony jsou víc a rozhoduje úředník. Prostě jednoduše řečeno navrhovatel, a tím pádem tato Sněmovna, navrhla, že když se táta s mámou domluví, tak se domluví a soud to prostě uzná, protože jsou ti lidé způsobilí k právním úkonům, záleží jim na jejich dětech a vědí, co dělají. A my se snažíme tady říkat, že nějaký úředník, soudce ví něco víc, než ví rodina. Já si myslím, že to je špatně, a proto já jednoznačně podpořím sněmovní verzi. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím paní poslankyni Janu Suchou.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, občas slyším: jsi na straně otců, nebo na straně matek. Já si dovoluji říci, a myslím si, že i za většinu poslaneckého klubu Věcí veřejných, že my jsme na straně dětí a jejich rodičů, nikoliv na straně otců nebo matek. Tento zákon nemá sloužit jako prostředek vydírání jedné či druhé strany. Tento zákon nemá ani soudům přikázat, co mají nebo nemají dělat. Tímto zákonem chceme po soudcích, aby více šetřili rodinnou situaci, aby více šetřili a zjistili si více informací, aby mohli co nejlépe rozhodnout, tak aby naše děti měly zachováno právo na oba rodiče a aby rodiče měli v podstatě rovné právo na přístup ke svému dítěti.

Setkávám se s velkým nepochopením tohoto návrhu zákona. Ráda bych uvedla, že v současné době je situace taková, že rodiče se dohodnou, praktikují střídavou péči, než přijde od soudu návrh na nařízení jednání, praktikují v pořádku, funguje to, děti jsou spokojené, pak dojde k soudnímu jednání a soudkyně se rozhodne přes to přese všechno, že dítě nedá do střídavé péče rodičů, ale dá do výchovy a výživy matce. Mluvím ze zkušenosti jako praktikující advokát v oblasti rodinného práva.

Tímto zákonem chceme zabránit libovůli soudců, ale nikoliv jim přikazovat, že nutně musí dát dítě do střídavé péče. Ten soudce bude pouze více hodnotit všechny okolnosti, zda jsou splněny podmínky pro to, aby dítě skutečně

ve střídavé péči být mohlo. To znamená, vezmeme-li si tříměsíční miminko, že předpokládám, že nebude v zájmu dítěte, aby dítě pendlovalo od matky k otci, ale prostě dítě bude u matky zvláště v době, kdy matka dítě kojí. To samé, pokud by rodiče byli od sebe vzdáleni 100 km, asi není v zájmu dítěte, aby dítě 100 km pendlovalo třeba každý týden. A právě proto tam zůstává ten zájem dítěte, aby soudce pořad měl možnost zvážit všechny okolnosti a správně se rozhodnout především k dobru pro dítě. Děkuji. (Potlesk poslanců VV.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě připomínám, že jsme stále v rozpravě. Je tady ale přihláška paní poslankyně Wenigerové. Tu registruji. Prosím, to je další přihlášený do rozpravy. Prosím. (V sále je hluk.) Prosím o klid. (Předsedající zvoní.)

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, v případě této novely jsem prošla cestou od stanoviska negativního ke stanovisku pozitivnímu. Co mě k tomu přivedlo? 21 tisíc dětí v dětských domovech, většina z nich má jednoho nebo oba rodiče. Několik tisíc dětí v kojeneckých ústavech. 90 % dětí při rozvodu je svěřováno matce a střídavá péče není doporučena či nařízena. 40 tisíc dětí u nás, to je oficiální číslo, neoficiální je větší, je dětí týraných. Jak bude fungovat tato společnost, jaké je klima v této společnosti, když říkáme, že rodina je základ, ale fakta jsou úplně jiná?

Proto podpořím tento zákon, protože zodpovědnost rodičů za to, jak své děti vypraví do světa, je neoddiskutovatelná, ale bohužel v mnoha případech, jak jsme zde uvedla na číslech, není naplňována. A tak jak je tato novela postavena, je i cestou k tomu, abychom mohli učinit něco pozitivního ve prospěch nikoliv rodičů, ale dětí.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě prosím. Samozřejmě, prosím, paní poslankyně, můžete.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Zaznělo tady mnoho slov o tom, jakým způsobem mají fungovat rodiče, jak selhává rodina, jak by řešením bylo přijetí této novely zákona. Já jsem přesvědčena, že to není správná cesta. Jsem přesvědčena o tom, že vlastně každá situace, kdy musí vztahy v rodině mezi rodiči a dětmi řešit soud, zasahovat do nich stát, je selhání rodičů. A pokud tady bylo řečeno, že střídavá péče je možná za předpokladu, že rodiče budou kooperovat, za předpokladu, že rodiče se dohodnou, tak jsme přesvědčena o tom, že toto ti rodiče mají udělat, aniž by do toho zasa-

hoval soud a aniž by vlastně své děti těmto experimentům vystavovali.

Střídavá péče. Já vím, že je na to mnoho rozdílných názorů, vím, že jsou zastánci, kteří budou říkat, že zájmy dětí, že budou moci děti být s oběma rodiči v pravidelných intervalech, převyšují negace, že dítě mnohdy střídá prostředí. Nicméně bych si vám dovolila přečíst stanovisko paní docentky Lenky Šulové, která dělala dlouhodobou studii na střídavou péči dětí v předškolním věku. V této studii uvádí: "Dítě, které vnímá své zázemí jako nejisté, přestává experimentovat, zkoumat, odpoutávat se, ale fixuje se v nejistém vztahu a zaměřuje se především na chování svých rodičů. Tedy rodiče, kteří střídavou péčí dítěti tento stabilní domov nabourávají, ohrožují nejen jeho socioemotivní vývoj, ale kromě jiného i jejich kognitivní dozrávání."

Já jsem přesvědčena, že tato forma péče o děti není vhodná a je mimořádně zatěžující. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dívám se, jestli ještě někdo. Ještě vidím pana poslance Béma po paní poslankyni. Prosím.

Poslanec Pavel Bém: Pane předsedající, nechtěl jsem vystupovat, protože chci šetřit čas, ale slova mé předřečnice mě k tomu vyprovokovala. Já jsem vystupoval ve všech čteních návrhu novely zákona o rodině a předkládal jsem odborné argumenty, ze kterých bylo patrné, proč z odborného hlediska návrh novely zákona o rodině je cestou správným směrem.

Jsem lékař, psychiatr, rodinný terapeut a bohužel člověk, který se také 25 let musí zabývat rodinným právem. Když říkám musí zabývat rodinným právem, tak to říkám proto, že bohužel kdykoliv do péče o rozhodování o péči o dítě vstoupí soud, tak už je něco špatně, tak je to zrcadlo skutečnosti, že se rodiče nedokáží dohodnout. Kdykoliv do rozhodování o dítěti a jeho budoucnosti vstoupí soud, nastává situace, kdy dítě je triangulováno, je vydíráno, stává se poslíčkem mezi otcem a matkou. Nastává situace, o které tak přesvědčivě hovořila paní poslankyně v příspěvku těsně přede mnou.

Ale paní poslankyně, pokud se na vás mohu obrátit prostřednictvím pana předsedajícího, toto, prosím pěkně, platí nikoliv o střídavé péči, ale i o té, kterou vy hájíte. Čili váš dopis, respektive dopis odbornice na rodinné právo, na rodinnou terapii nebo na rodinné systémy by zrovna tak mohl být přečten kýmkoliv, kdo zde u tohoto řečnického pultu zastával názor právě opačný a zastával názor, který je obsažen v novele zákona o rodině.

Na závěr z pohledu dvacetipětileté praxe rodinného terapeuta řeknu jenom jedno jedině. My se zde dramaticky zastrašujeme. My drakonizujeme tento návrh zákona. My za ním vidíme příběhy dětí, které vlastně nikdy ne-

nastanou, nebo možná nastanou, ale v té Gaussově křivce rozložení jsou extrémem. A jak víme, o extrémech je možné mluvit, ale nikdy není možné je brát jako statistický vzor. To jsou extrémní, kdy dítě chodí ve střídavé péči 14 dní do jedné školy a 14 dní do druhé školy. No přátelé, to je absurdní situace, která v reálném životě téměř nenastane. Takže věta na závěr. Kdyby všichni ti, kteří zastávali názor kritický k novele zákona o rodině, měli pravdu, tak já bych jim tady zatleskal. Ale v reálném životě, v reálné kazuistice, z reálných příběhů reálných lidí, reálných rodin a reálných dětí to prostě evidentně pravda není.

To, co řeší návrh zákona o rodině, prosím pěkně, je vlastně krůček, ne žádný velký skok, aby bylo jasné, krůček k jakémusi modelu, který je dnes v rodinném právu sdílen v té pokrokovější, nebo rozvinutější – já schválně nechci říci liberálnější, protože to není pravda – části Evropy. A ta čísla, která hovoří o tom, v jakých procentech čeští soudci rozhodují o střídavé péči ve srovnání s tím, jak je tomu jinde v Evropské unii nebo v okolní Evropě, tak to už je jednoznačným důkazem, že my neděláme žádný zásadní krok, přelomový krok, ale maličko se té rozumné, tolerantní Evropě blížíme. Naopak kritici, včetně tedy, bohužel, v tomto případě reprezentantů Senátu, dělají pravý opak. Ti se od této tolerantní Evropy vzdalují.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců koalice.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže teď se o slovo přihlásil senátor Jiří Dienstbier, prosím.

Senátor Jiří Dienstbier: Vážené paní poslankyně, páni poslanci, já bych rád stručně zareagoval na některé věci, které tady zazněly. Myslím si, že někteří si špatně přečetli text té navrhované novely, anebo naopak to původní znění, protože ty rozdíl, ty změny nejsou zas tak dramatické.

Zaznělo tady například, že je potřeba souhlasu. Podle té navrhované změny když je souhlas rodičů, tak že automaticky by soud takovou věc měl schválit. To je věc, která je platná už podle současného stavu a nic se na tom nemění a řeší to úplně jiné ustanovení zákona, konkrétně § 26 odst. 3 zákona o rodině, který říká, že rozhodnutí o úpravě výkonu rodičovské zodpovědnosti může být nahrazeno dohodou rodičů, která ke své platnosti potřebuje schválení soudu. To znamená je-li tady dohoda, tak jí soud zpravidla potvrdí, pokud nemá nějakou zásadní pochybnost. To je stav, který platí dnes.

Co se týká toho stávajícího nově navrhovaného znění v § 26 odst. 2, jsou tam prakticky stejné podmínky pro rozhodnutí o svěření do střídavé výchovy. V obou dvou případech je tou jednou podmínkou, že rodiče jsou způsobilí a mají o výchovu zájem. Nikde tam o dohodě není ani slovo. To

znamená, že už podle současného znění zákona je možné, aby soud svěřil dítě do střídavé výchovy i tam, kde s tím oba rodiče nesouhlasí. Nicméně takové rozhodnutí je na místě ve zcela mimořádných případech, kdy ten soud dospěje k závěru, že to je v zájmu dítěte a že ti rodiče následně alespoň elementárně budou schopni nějakým způsobem komunikovat a tu střídavou výchovu zajišťovat. Ale stejný text zůstává i novém znění zákona, čili na tom se nic nemění. Ale mění se to tak, že může soud takovou výchovu nařídít podle stávajícího nebo podle nového znění pouze v případě dohody. Může dokonce i v případě nedohody už dnes. A jak v tom současném znění, tak v nově navrhovaném znění zůstává podmínkou zájem dítěte. To je to základní kritérium, které, jak už tady v rozpravě také zaznělo, je popsáno už v současném zákoně v § 26 odst. 4 poměrně podrobně, i když asi ne vyčerpávajícím způsobem, protože ta kategorie je tak komplexní, že vždy je potřeba přihlídnout i ke všem okolnostem, které tady např. uvedeny v zákoně dnes ani nemusí být. Jediné, co se tam v podstatě mění ve vztahu ke střídavé výchově, je, že to stávající znění je, když jsou splněny ty podmínky, tak soud může nařídít, a vlastně je tady drobná formulační změna – soud nařídí, resp. soud svěří. Ten posun je nepatrný, jak už jsem říkal, na rozhodovací praxi podle mne případná změna nebude mít vůbec žádný dopad, protože když dnes soud dovodí, že je něco v zájmu dítěte, tak to samozřejmě dovodí i podle toho nového znění.

Ta očekávání, ty emoce, které jsou se zákonem spojeny, jsou naprosto nepřiměřené, naprosto nesmyslné, protože doopravdy nejde v tomto smyslu o zásadní změnu.

Jenom si myslím, že není dobře preferovat jeden konkrétní způsob výchovy. Jak už jsem i říkal, dokonce si myslím, že ta společná výchova je v zásadě lepší než ta střídavá, pokud jsou jí rodiče schopni.

To jenom k tomu, abych se pokusil reagovat na některé věci, které zazněly v diskusi a nemají oporu v tom znění jak původního, tak nově navrhovaného textu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, a to by vypadalo, že se rozprava chýlí k závěru, protože už nemám žádnou další přihlášku, takže ji pravděpodobně mohu ukončit. Slovo bych mohl dát ještě navrhovateli nebo zpravodaji Marku Bendovi. Samozřejmě vidím, že se o slovo hlásí pan poslanec Staněk, takže prosím.

Poslanec Pavel Staněk: Pane předsedající, děkuji za udělené slovo. Já bych chtěl shrnout toto martyrium novely, která, jak tady bylo řečeno, není možná obsahově příliš náročná, dlouhá, ale podle mého názoru je zásadní. Zásadní je v jedné věci, a to je to, že směřuje k tomu, co bychom

rádi, aby opravdu střídavé, případně společné péči, která je v tuto chvíli opomíjena právě u soudů, byla dána ve větší míře zelená.

Já přesně souhlasím s názorem poslance kolegy Pavla Béma, že tady příliš drakonizujeme, že tady příliš strašíme se vzájemně. Půl roku se přesvědčujeme vzájemně o tom, jestli tato novela je správná, nebo není, půl roku přesvědčuje veřejnost nás, jednotlivé poslance, jednotlivé senátory, o tom, jestli je, nebo není ta novela správná, a půl roku si tady tříbíme názor.

Za sebe jako navrhovatele – tato novela skutečně má směřovat, a doufám, že směřuje, ke zlepšení rozhodovací praxe soudů. Nikoliv že bude tato novela bez povšimnutí u soudů, že nebude mít vliv na rozhodovací praxi. Já věřím, že bude mít tato novela, už jenom tato diskuse, vliv na rozhodovací praxi soudů, protože zřejmě asi něco není v pořádku, když se tady dokážeme o tom poměrně dlouho bavit a vzájemně se přesvědčovat argumenty.

Já vás tedy, dámy a pánové, vlastně počtvrté žádám o to, abyste této novela dali zelenou, abyste tuto novelu podpořili ve znění, ve kterém jsem já ji předkládal v Poslanecké sněmovně, a abyste návrhu, který je nám zasílán Senátem, nevyhověli. Tudíž prosím ještě jednou o podporu mého návrhu.

Děkuji. (Potlesk poslanců koalice.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Marek Benda už nechce reagovat, takže v tom případě už se dáme do hlasování. Budeme tedy hlasovat podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Tedy nejdřív budeme hlasovat o znění přijatém Senátem. K přijetí usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Takže vám přednesu návrh.... Mám tady požadavek, že vás mám odhlásit, takže vás tedy odhlašuji a prosím, abyste se všichni znovu přihlásili. Tak, nové přihlášení.

Přednesu návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat v první fázi: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 205/4, ve znění přijatém Senátem, podle sněmovního tisku 205/5."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento text usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 22, přihlášeno 172, pro hlasovalo 85, proti hlasovalo 69, takže to bylo zamítnuto, to znění senátní, nepřijali jsme.

Ještě tady na mě někdo volá, nebo ne? Ale jo, volá, ano. (Posl. Teje žádá kontrolu hlasování.) Tak, dáme tedy prostor kontrole...

A budeme zřejmě pokračovat, protože jsme s návrhem zákona ve znění schváleném Senátem souhlas nevyšlo, a budeme tedy hlasovat podle § 97 odst. 5 jednacím řádu. Nyní je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance.

Přednesu tedy opět návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 205/4."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento text usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 23, přihlášeno je 172, pro hlasovalo 88, proti 51, takže i tento návrh usnesení byl zamítnut.

Návrh zákona jsme nepřijali a já tedy musím ukončit projednávání tohoto bodu bez nějakého výsledku. Končíme bod číslo 6.

A jdeme dál. Bod číslo

7.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 275/3/ - vrácený Senátem

Přátelé, Senát nám to vrátil s pozměňovacím návrhem. Usnesení máme jako tisk 275/4. Rád bych tady přivítal nějakého senátora, ale je možné, že tu žádný není. Není? (Není.) Všichni omluveni. Nevadí.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženému pozměňovacímu návrhu vyjádřil tedy ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím o klid a k tomu, co nám dal Senát, k tomu pozměňovacímu návrhu, prosím ministra Pospíšila, aby k tomu zaujal stanovisko. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já se velmi stručně vyjádřím k pozměňovacímu návrhu, který schválil Senát. Nejprve pouze pro ty, kteří nevědí přesně o obsahu novely, zopakují, že se jedná o novelu zákona o soudnictví, která reaguje

na tzv. kmetiněveskou výzvu, kdy snahou této novely je upravit způsob, jak potrestat a izolovat pachatele jinak závažné trestné činnosti, kterým je méně než 15 let. Dosud současné právo, právní řád znal pouze možnost takového kvazipachatele potrestat v uvozovkách nebo jim uložit tzv. ochranné opatření, ochrannou výchovu, přičemž tato ochranná výchova končila dosažením věku 18 let. Tedy i dětští vrazi po dosažení 18 let fakticky přestali být pod jakoukoliv kontrolou státu, a to i v případě, kdy páchali trestnou činnost například z důvodu nějaké duševní poruchy.

Naším cílem tedy bylo, aby takovýmto dětem, pachatelům jinak velmi závažné trestné činnosti, bylo možno uložit i jinou formu ochranného opatření, tzv. ochranné léčení, které na rozdíl od ochranné výchovy má tu změnu, že ochranné léčení může být uloženo i doživotně, resp. uloženo do doby, dokud trvá účel daného ochranného opatření. To znamená, pokud někdo spáchá brutální trestný čin z důvodu své duševní poruchy, bude léčen či případně izolován do doby, dokud trpí takovouto duševní poruchou.

Jsme přesvědčeni, že tato úprava je velmi důležitá z důvodu ochrany společnosti. Senát jako takový v zásadě právní úpravu podpořil. Doplnil pouze jednu věc, se kterou jako předkladatelé – Ministerstvo spravedlnosti, potažmo vláda – nemáme problém, když Senát pouze doplnil, že takovéto ochranné léčební může soud pro mládež uložit dítěti mladšímu 15 let – a teď je tam doplněno – na základě výsledku předchozího vyšetření duševního stavu dítěte. Jinými slovy Senát říká, že vždycky obligatorně musí být vyšetření duševního stavu dítěte, a pak soud může takovéto opatření uložit.

Chci konstatovat, že z pohledu soudní praxe je takovéto ustanovení v zásadě nadbytečné, protože ukládá-li se ochranné léčení dospělému, což je dnešní platná právní úprava, pak zákon, který explicitně nezmiňuje onu otázku právě vyšetření duševního stavu nebo obecně zdravotního stavu, přesto vždy nebo fakticky vždy soud rozhoduje na základě odborných posudků lékařského charakteru. Těžko lze uložit někomu ochranné léčení, a tím výrazně omezit jeho osobní svobodu bez toho, že zde je stanovisko expertů. Nicméně respektujeme, že v případě dětí je možné a asi vhodné, aby bylo explicitně v zákoně zmíněno, že tedy ochranné léčení je možno uložit pouze na základě předchozího vyšetření duševního stavu.

Jinými slovy, my tedy vyjadřujeme souhlas s návrhem Senátu. V každém případě však jsme připraveni a dále podporujeme i původní stanovisko Sněmovny, protože v případě nepřijetí senátního stanoviska sněmovní úprava je podle našeho názoru a podle toho, jak bude v praxi vykládána, stejně kvalitní. Tedy obě verze splňují tytéž účely, to znamená chránit společnost před pachateli závažné trestné činnosti, kteří nedosáhli věku 15 let.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď se zeptám paní poslankyně Jany Kaslové, jestli se chce vyjádřit. Prosím.

Poslankyně Jana Kaslová: Děkuji. Vážený pane předsedající, ráda bych pouze požádala kolegy v Poslanecké sněmovně, aby schválili senátní návrh, který pouze zpřesňuje původní návrh poslanecký. Jinak je to všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Slyšeli jsme doporučení, abychom schválili senátní návrh. Otevírám rozpravu. Připomínám, je to zákon o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy. Nemám tady, zdá se, žádné přihlášky do rozpravy, takže rozpravu můžeme ukončit.

Přistoupíme k hlasování. Tedy prosím rozprchlé kolegy, aby se vrátili do sněmovny, protože musíme hlasovat. Já vás odhlásím. Žádám, abyste se přihlásili. Prosím do sněmovny a přihlásit se! (Čeká se na příchod poslanců do jednacího sálu.) Doufám, že je nás dost a můžeme hlasovat. Budeme tedy hlasovat zase podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu. A první návrh usnesení, který budeme hlasovat, tedy znění Senátu, vám nyní přečtu. To je ten, ve kterém k souhlasu je zapotřebí nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 275/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 275/4."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento text, tedy znění senátní, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 24, přihlášeno je 158, pro hlasovalo 156, proti žádný. Takže konstatuji, že jsme s návrhem zákona ve znění schváleném Senátem vyslovili souhlas a přijali ho.

To je všechno. Děkuji. Bod číslo sedm je hotov.

Můžeme bod číslo osm, to je veterinární péče.

8.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 279/3/ - vrácený Senátem

Senát nám to vrátil zase s pozměňovacími návrhy. Máme usnesení 279/4. Vítám tady senátora Josefa Říháka.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k těm předloženým pozměňováním nejdříve vyjádřil ministr zemědělství Ivan Fuksa. Takže prosím, pane ministře, kdybyste vystoupil jako první. A prosím o klid.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, návrh zákon byl projednán na své schůzi 20. července roku 2011 v Senátu a vrátil jej Poslanecké sněmovně ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, které oproti schválenému zákonu Poslaneckou sněmovnou neumožní domácí porážky skotu mladšího 24 měsíců a upřesňují zmocňovací ustanovení k vydání prováděcího právního předpisu týkajícího se způsobilosti vyšetření na bovinní celaty v rámci prohlídky jatečných zvířat a masa.

Za předkladatele s tímto pozměňovacím návrhem nesouhlasíme.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď by se mohl k tomu vyjádřit zpravodaj zemědělského výboru Jiří Oliva. Tak prosím pana poslance.

Poslanec Jiří Oliva: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, pozměňovací návrhy Senátu vlastně skrečují možnost provádění domácích porážek u skotu mladšího 24 měsíců, to znamená zejména jalovic a telat – mimo jiné, ale tohle to je nejdůležitější věc. Domnívám se, že toto opatření, které umožňuje zejména menším zemědělcům provádět domácí porážky, bychom měli podpořit, protože tito zemědělci jsou již tak dost zkoušeni různými byrokratickými omezeními a neměli bychom dále jejich situaci komplikovat. Proto vás žádám, abyste podpořili návrh tohoto zákona ve znění, jak byl schválen Poslaneckou sněmovnou. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, slyšeli jsme tedy názor zpravodaje, který trvá na znění Poslanecké sněmovny.

Otevírám rozpravu, která se nám rozhoří, protože tady máme přihlášené

– pana poslance Pavla Holíka jako prvního. Takže prosím, pan poslanec Holík vystoupí v rozpravě jako první.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegové a kolegyně, dovoluji mi vystoupit ke sněmovnímu tisku 279/3, vrácenému Senátem, ve věci vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů, takzvaný veterinární zákon.

Nemohu souhlasit s umožněním domácích porážek skotu mladšího 24 měsíců, a proto podporuji návrh zákona ve znění, ve kterém byl postoupen Poslanecké sněmovně Senátem. Je nutné si uvědomit, že množství masa, které vznikne domácí porážkou skotu, nelze zkonsumovat jen v domácnostech příslušných chovatelů. Je potřeba zdůraznit, veterinárně neprohlédnuté maso tak nebude představovat zdravotní riziko jen pro úzký okruh konzumentů, ale pro celou spotřebitelskou veřejnost. Při neodborném zacházení bez zajištění veterinárně hygienického dozoru může totiž hovězí maso být zdrojem nebezpečných nákaz přenosných na člověka i zvířata. Z tohoto důvodu umožnění domácích porážek skotu představuje významné ohrožení dlouhodobě budovaného systému zdravotní nezávadnosti potravin živočišného původu.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji panu poslanci za jeho stanovisko k porážení skotu mladšího 24 měsíců. A teď prosím pana poslance Jiřího Zemánka, jaký je jeho názor. Prosím. Doufám, že podpoří.

Poslanec Jiří Zemánek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, tento diskutovaný návrh zákona, který Senát vrátil k projednávání do Sněmovny, má asi několik kontroverzních návrhů, s kterými průřezem Poslanecké sněmovny asi těžko mnohdy lze nalézt podporu pro tyto návrhy.

Můj kolega předřečník navrhoval diskutovat o právě navrhovaném institutu domácí porážky skotu mladšího 24 měsíců, to jest porážky tohoto skotu v hospodářství chovatele, pokud je získané maso včetně orgánů určeno pouze pro spotřebu v jeho domácnosti. Dovolím si pár statistických údajů, které vypovídají o nějakých objemech hovězího masa, které na území České republiky konzumujeme.

Odhadovaný objem hovězího masa, které je na území České republiky ilegálně uváděno do oběhu, se odhaduje asi na 500 tun. Odhadovaný objem hovězího masa, které na území České republiky pochází ze skotu poraženého takzvaně ve službě, to jest na schválených jatkách, se pohybuje v celkové hmotnosti 3 000 tun. Průměrná spotřeba hovězího masa

vztažená na jednoho obyvatele České republiky dosahuje přibližně deset kilogramů. A počítejme, že skot mladší 24 měsíců může dosahovat hmotnosti až 550 kilogramů.

Původ hovězího masa, které bude v případě přijetí výše uvedeného návrhu na území České republiky pocházet ze skotu poraženého v rámci domácích porážek nebude možné prokázat ani účinně kontrolovat.

Na základě vyhodnocení výše uvedeného návrhu zásadně nesouhlasím spolu s Českým svazem zpracovatelů masa a Potravinářskou komorou s umožněním domácích porážek skotu, a to i za doplňujících podmínek uvedených v návrhu novely veterinárního zákona, neboť je zřejmé, že objem masa pocházejícího z domácí porážky tohoto skotu mnohonásobně převyšuje objem jeho reálné spotřeby v domácnostech chovatelů. Lze tedy důvodně předpokládat, že významná část skotu, který je aktuálně na území České republiky porážen ve službě, by v případě přijetí výše uvedeného návrhu byla porážena právě v režimu domácích porážek, odkud by maso bylo v převažujícím rozsahu realizováno mimo domácnosti chovatelů, což by vedlo ke značnému zintenzivnění již existujícího nelegálního obchodu s masem.

Kromě zvýšeného rizika ohrožení zdraví lidí i zvířat plynoucího z nelegálního uvádění hovězího masa z domácích porážek do oběhu se domnívám, že by mohlo dojít a patrně došlo ke krácení příjmů státního rozpočtu České republiky způsobenému daňovými úniky při nelegálním uvádění hovězího masa z domácích porážek do oběhu a možná i zhoršení konkurenceschopnosti schválených jatek a masozpracovatelských provozů na trhu s hovězím masem v České republice.

Domnívám se, že je nutné odmítnout tvrzení Ministerstva zemědělství, že institut takzvané domácí porážky skotu mladšího 24 měsíců je prováděn za podmínek uvedených ve vládním návrhu veterinárního zákona v okolních zemích. Když se porovnájí legislativní požadavky pro provádění těchto domácích porážek v Německu a Rakousku s návrhem veterinárního zákona, § 21, lze konstatovat, že na rozdíl od citovaných zahraničních předpisů tuzemský legislativní návrh neobsahuje požadavek na povinné zajištění úřední veterinární prohlídky masa, případně též poraženého kusu ante mortem. V kombinaci této skutečnosti s absencí úředního veterinárního dozoru tak v případě schválení vládního návrhu novely veterinárního zákona v předpokládaném znění nepochybně dojde k významnému zvýšení rizika ohrožení zdraví lidí i zvířat.

Doporučuji hlasovat proti tomuto návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ano. A hlásí se pan poslanec Kováčik jako další do rozpravy.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, skutečnosti, které zde byly řečeny oběma předřečníky, jsou samozřejmě závažné skutečnosti a je třeba na ně brát zřetel. Já jsem byl jako garant tohoto zákona v poslaneckém klubu KSČM připraven jít na senátní znění, nicméně při bližším studiu mi bylo jasné, že to senátní znění neodráží zájmy skutečně všech skupin, které v celé té poměrně složité problematice figurují, a že vždycky se najde nějaká poměrně velká skupina – a v tomto případě jsou to zemědělci, jejichž zájmy by jako nebyly respektovány v onom senátním znění.

Musím říci, že jsme učinili určitou dohodu, že vypracujeme v zemědělském výboru takový návrh úpravy této problematiky, jak ve spolupráci se zemědělci, se zpracovateli, s Potravinářskou komorou, napříč všemi stranami v zemědělském výboru obsaženými, která bude více a lépe reflektovat celou šíři problémů všech dotčených skupin. Proto jsme se rozhodli, že na základě této dohody podpoříme sněmovní znění, nebude me podporovat znění, které přišlo ze Senátu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: To je poslední přihlášený. Pan poslanec Řihák – nebo se ještě hlásí pan... Já jsem viděl pana poslance Řiháka, on má samozřejmě právo vystoupit. Senátor – prosím, můžete, ano.

Poslanec Jiří Oliva: Pane předsedající, kolegyně a kolegové. Já si myslím, že bychom se tady neměli strašit hygienickými a veterinárními riziky. Jestliže si přečtete návrh, který vzešel z Poslanecké sněmovny, tak se tam dočtete, že domácí porážka podléhá povolení Státní veterinární správy. Státní veterinární správa kdykoliv může průběh, místo, kde se porážka provádí, zkontrolovat a kdykoliv také může toto povolení odejmout. Takže jediné riziko, které tady je, že o něco málo klesne obrát masokombinátům. To je všechno, děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ano, takže ještě pan senátor Řihák. Prosím.

Senátor Josef Řihák: Pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, pane ministře, vážená vládo. Já jsem měl připraveno poměrně dlouhé vystoupení, ale nechci vás obírat o čas, protože máte před sebou hodně práce. Proto zareaguji na pár věcí, které tady zazněly.

Senát vrátil veterinární zákon zpátky celkem s osmi pozměňujícími návrhy. Z toho čtyři pozměňující návrhy – s tím by zřejmě, jak jsem slyšel, ministerstvo nemělo problém. Jediný problém, který zřejmě je a diskutuje se tady, jsou tzv. domácí porážky. Proto mi dovoluji, abych krátce odůvodnil, proč vám Senát vrátil tento návrh zákona.

Pojem domácí porážky, ten se tady používá už léta. Domácí porážky se běžně v České republice dělaly. Problém byl v tom, nebo chcete-li, ta strana, která je chce nyní povolit, byl v tom, že domácí porážky se dělaly na jatkách, které byly k tomu schváleny, tzn. na zařízeních, která splňovala všechny hygienické a zdravotní předpisy. Byly zde přísné hygienické limity, které jsou dané i v tomto zákoně, např. co se týká provozní hygieny, osobní hygieny a dodržování legislativy. Poté přišel tento návrh, se kterým já osobně nemohu souhlasit z jednoho prostého důvodu. Každý, kdo jsme šli do politiky a jsme již ve Sněmovně, v Senátu nebo na radnicích, máme nějakou profesi. Tady sedí spousta lékařů, právníků, učitelů a jiných profesí. Já nevím, jestli mám střet zájmů, ale já jsem veterinární hygienik a vím, že jestliže něčemu rozumím, tak si myslím, že rozumím veterinární hygieně. Sám jsem v Senátu navrhoval, abychom vyndali tento návrh Ministerstva zemědělství a dále nepovolovali porážky skotu. Musím vám krátce říci, proč.

Skot ve váze – nebo ve věku 24 měsíců je dospělý skot. To nejsou pouze krávy, jalovice, jsou to i býci. Takový dospělý skot – ve 24 měsících má býk kolem šesti, možná sedmi metráků, záleží, jaké je to plemeno. Nevím, kolik z vás se přišlo podívat někdy na jatka, jakým způsobem se toto zvíře poráží. Toto zvíře se poráží tak, že nejdříve ho musíte omráčit a potom ho usmrtné tím, že ho vykrvíte. Ve většině případů se omračuje tak jako prase při domácí porážce doma, tzn. pistolí s upoutaným projektilem. Pokud nětrefíte napoprvé, abyste toto zvíře omráčil a potom vlastně usmrtil tím vykrvením, tak já osobně na tom dvorku, kde to chcete povolit, bych stát nechtěl. To zvíře je nesmírně silné a nejenže to ohrozí tu osobu způsobitou, toho řezníka, chcete-li, který na to má zkoušky, na tom dvorku, protože normální zvíře, když se jateční zvíře – býk – poráží, tak je v kleci, je fixován, tak to ohrozí toho člověka. Ale může to ohrozit i tzv. welfare, tzn. týrání zvířat. A my máme poměrně dobrý evropský zákon na ochranu zvířat proti týrání. Jestliže zvíře neomráčíte dobrým způsobem, tak ho prostě vykrvujete, vy ho podříznete zaživa. A jestliže tady nebude úřední veterinář nebo nějaká kontrola, jako že se nepočítá v tomto zákoně s žádnou kontrolou, tak já jsem přesvědčen, že může docházet k tomuto týrání zvířat.

Další věc je, když jsem dostával dotazy, proč to vracíme, že můžeme třeba porážet prase doma. Ano, prase můžeme doma porážet, ale porážet prase doma má přece svoji tradici, většina z vás byla na zabijačce. A z takového prasete je tzv. pomalu bezodpadové zpracování. Z prasete jako takového vám toho moc nezůstane. Z hovězího skotu, z dospělého skotu, mohou vás ubezpečit, že vám toho zůstane hodně moc. Zůstane i specificky rizikový materiál. To není, že bych tady chtěl někoho nějakým způsobem strašit. A vy si potom, jestliže se to dává do kafilerie, musíte zavolat kafilerii. Jestliže budete porážet v jedné obci jenom jednoho býčka, už vidím, jak

tam asanační ústav přijede, to za první, za druhé, pokud přijede – já bych chtěl vidět tu cenu, kterou si asanační ústav naučtuje.

Těch problémů, proč nepovolovat tyto porážky, je hodně. Já bych neměl ani tak možná problém s tím, aby to tady fungovalo jako v Německu nebo v Rakousku, ale v Německu a v Rakousku, určitě pan ministr potvrdí, musí být maso prohlédnuto úředně veterinárním lékařem a ten na to dá razítko a potvrzení, že toto maso je zdravotně nezávadné a že byl tento skot zpracován za vyhovujících podmínek. S tím by možná ani problém nebyl. Kdežto tady, pokud se podíváte do zákona, tak nemusí být veterinární prohlídka. A to si myslím, že je hlavní podstata toho sporu. Jestliže tady jeden z kolegů říkal, že budou muset splňovat rozhodnutí krajské veterinární správy – ano. Ale krajská veterinární správa vám může něco zakázat nebo povolit pouze na základě zákona. A jestliže jste tento zákon četli, tak tento zákon se vztahuje právě na ty, kteří dodávají maso do tržní sítě, tzn. nám všem. On se nevztahuje v těch přísných podmínkách, které mají jatka dodržovat, na ty, kteří budou zabíjet ten skot doma ve 24 měsících. A to si myslím, že opravdu je obrovský problém. Jsou tu lékaři mezi vámi. Víte, že např. cysticerkóza, což je *Taenia saginata*, u lidí tasemnice – ta se dá zjistit pouze aspekty a incizí při prohlídce na jatkách, jinak prostě ji nezjistíte. A v některých oblastech, kde je velký turistický ruch a kde ještě není úplně udělaná kanalizace v malých obcích, je tento výskyt poměrně dost velký. Ale takhle bychom mohli pokračovat od různých onemocnění k různým jiným elementárním nákazám. Jestliže ministerstvo chtělo něco udělat, proč nešlo třeba tou německou cestou nebo rakouskou cestou, tak jak je to běžné ve vyspělé Evropě?

Já teď trošičku maličko odbočím, protože jsem byl v Poslanecké sněmovně a viděl jsem tady o přestávce Jardu Pešána z ODS. My jsme spolu byli kdysi tady v zemědělském výboru a pamatuji se na to, když jsme týden předtím, než jsme vstoupili do Evropské unie, jako zemědělský výbor vyjeli do Evropy a byli jsme v Belgii, byli jsme v Bruselu a odpovídali jsme tam na dotazy, jakým způsobem je u nás zabezpečena bezpečnost potravin. My jsme v té době mohli vystoupit a říct, že jsme na tom lépe než Evropská unie. Veterinární služba u nás funguje dobře, má tradici a chráníme zdraví obyvatel.

Tento problém, který se sem dal, myslím, že byl opravdu ušit příliš horou jehlou, a proto vám Senát doporučuje – vrátili jsme to s pozměňovacími návrhy.

Ostatní jsou návrhy, které nejsou možná ani tolik podstatné, ale pokud teď odsouhlasíte vaši poslaneckou verzi, tak si myslím, že to bude velice špatné. Já jsem se snažil zaměřit na veterinárně hygienické a zdravotní problémy.

Nechci tady mluvit o tom, jak tu jeden kolega říkal, že průměrná

spotřeba je 10 kg na občana. Mohl bych se ptát, kolik bude povoleno, že se smí zabíjet v té stodole. Bude to povolení na jednoho býka, na deset býků, na sto býků? To je ten problém. Ono kdyby ministerstvo něco chtělo udělat trošku lépe, v zákoně dát zmocňovací ustanovení na vyhlášku a v této vyhlášce, protože vyhláška, pokud vyjde ve Sbírce, tak už ji musí podnikatelé dodržovat, nás mohlo seznámit s tím, jakým způsobem tuto problematiku hodlá řešit.

Je možné, že to opravdu dojde k tomu, že tyto porážky – a budme upřímní, že určitě možná někde se tyto porážky už načerno provádějí, a pak někomu stačí, když bude v zoufalé ekonomické situaci, že porazí hovězí, porazí ten skot, a protože to nespotřebuje, dodá to do restaurací. A v dnešní době, kdy se šetří na kontrolních orgánech, kdy se šetří např. na veterinární správě na tom, že není pomalu na cestáky, tak já si myslím, že kontrola ze strany státu nebude. To si myslím, že jsou důležité věci.

Záleží na vás. Vy to tady můžete přehlasovat. Ale možná aby vám se nestalo, že si jednou půjdete něco koupit, něco pro vaše děti, koupíte si nějaké nezávadné potraviny. Víte, náš systém kontroly živočišných produktů, potravin a surovin je velice dobrý a je složen z mozaiky, ať je to prevence, nebo je to prohlídka zvířat před poražením, po poražení, při poražení nebo odběry, vzorky, vždycky to byla dobrá mozaika, která držela. Jsem přesvědčen o tom, že vy teď vytrháváte kamínek z této mozaiky, protože u veterinární... Dobře, už to asi ukončím, abych se neopakoval. (Potlesk.)

Záleží na vás. V severních Čechách dnes vidíme, jak stát rezignoval na bezpečnost občanů. Přiznává to i policie, že tady stát rezignoval na bezpečnost občanů. Já bych byl rád, abyste nerezignovali na bezpečnost potravin pro naše děti. Děkuji vám a podpořte senátní verzi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Mám tady faktickou Františka Laudáta. Nebo je to jen náhodné stisknutí? Ani tady není. Dobře. Prosím pana ministra Fuksu.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážený pane předsedající, vážení poslanci a poslankyně, musím zásadně odmítnout to, že by tímto zákonem došlo k ohrožení zdraví lidí a zvířat. To za prvé.

Za druhé i samotným předkladatelem tady bylo řečeno, že náš dozorový systém je skutečně kvalitní, a prokázaly to příběhy e.colové a dioxinové, takže skutečně nehrozí to, že by se na český trh dostalo něco, co by bylo bez dozoru a bez kontroly veterináře.

Třetí věc je ta, že chceme srovnat pravidla hry, jako jsou třeba v sousedních zemích, kdy tyto domácí porážky se můžou dělat i doma. Všichni hovoříme o tom, že chceme zvýšit zaměstnanost na venkově. Proto touto

aktivitou dáváme lidem práci na venkově a je zcela pochopitelné, že se tyto kroky nemusí třeba líbit velkým masokombinátům, protože ony přijdou o určitou práci.

Dejme této novince šanci a podpořte sněmovní návrh. Děkuji za pozornost. (Potlesk)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bylo ještě v rámci rozpravy, kterou – Jaroslav Vandas. Prosím pana poslance, který se hlásí s faktickou poznámkou.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, myslím si, že panem doktorem Řihákem byla vnesena řada rozumných důvodů, proč přijmout senátní návrh.

A jinak budu velice stručný. Když jsem tady poslouchal, co říkal, tak se mi vybavily některé scény z knihy Eduarda Štorcha Lovci mamutů. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tohle je poslední příspěvek do rozpravy, kterou tím pádem definitivně končím. Může samozřejmě ještě vystoupit navrhovatel nebo zpravodaj, ale ti už vystoupili, tak zřejmě už všechno vyčerpali a můžeme hlasovat. Takže gong.

Budeme hlasovat o návrzích. Máme tu nejdřív hlasování podle § 97 odst. 4 jednacího řádu Sněmovny, to je samozřejmě návrh schválený Senátem. K přijetí usnesení v tomto okamžiku je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců, to je toto hlasování nad návrhem

Senátu. Přednesu návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon číslo 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 279/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 279/4.

Zahajují hlasování. Kdo je pro schválení tohoto textu usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 25, přihlášeno je 174, pro hlasovalo 40, proti 91, takže pro toto znění schválené Senátem hlasovala pouze menšina poslanců a my jsme to neschválili.

Budeme nyní hlasovat podle § 97 odst. 5 jednacího řádu. Nyní je

potřeba ke schválení souhlas nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlas 101 poslance. Teď je potřeba 101 poslance.

Budeme hlasovat toto usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon číslo 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 279/3.

Kdo je pro tento text usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 26, přihlášeno je 174, pro hlasovalo 146, proti 16, bylo to přijato. Tento návrh zákona jsme přijali.

Prosím pana poslance Bartoše.

Poslanec Walter Bartoš: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, v tom předchozím hlasování číslo 25 jsem hlasoval proti a na sjetině mám zřejmě ano. Samozřejmě nezpochybňuji hlasování, jen pro stenozáznam, že jsem byl proti, nikoliv pro.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ano. A teď můžeme k bodu číslo 10, to je

10.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 319/3/ - vrácený Senátem

Vítám mezi námi pana senátora Vyskočila... Vystrčila! Omlouvám se, Miloše Vystrčila, a prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil nejdříve ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil, opět. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych se velmi stručně vyjádřil k pozměňovacím návrhům, které schválil Senát.

Chci nejprve konstatovat do úplného úvodu, že tato novela soudního řádu správního viceméně byla takovou obecnou novelou, která osm let po

účinnosti této nové procesní normy, tohoto nového procesního právního předpisu, opravovala určité chyby a nedostatky, které se v praxi ukázaly. Tady šlo o globální rozsáhlou novelu a to, co přijal Senát, je v zásadě – aspoň obecně mohu říci – navrhovatelem akceptovatelné doplnění toho, co bylo základem vládního návrhu. Tedy konstatuji, že za navrhovatele vnímáme možnost podporovat variantu, která byla přijata Senátem, protože změny, které byly přijaty, mají v zásadě buď legislativně technický charakter, anebo zpřesňují některé procesní instituty v rámci správního soudnictví.

Co považuji zvláště za zajímavé v návrhu schváleném v Senátu, je např. otázka osvobození od soudních poplatků, kdy Senát zde sjednocuje právní úpravu jak v občanském soudním řízení, tak ve správním soudnictví, kdy ve správním soudnictví by individuální osvobození od toho platit soudní poplatek muselo být zdůvodňováno, což dosud nebylo. Myslím, že to je správně a s touto změnou souhlasím. Stejně tak si myslím, že lze souhlasit s úpravami, které se týkají např. určitých změn u běhu promlčecích dob k uplatnění nároku na náhradu škody způsobené při výkonu veřejné moci orgánem veřejné moci. Ta úprava je myslím také správně nastavena, protože je ku prospěchu občanů jako takových.

Tedy mám-li to shrnout, s návrhem Senátu nemáme problém. Avizuji, že stejně tak jsme připraveni podporovat původní návrh schválený Poslaneckou sněmovnou, protože, jak jsem již naznačil, změny Senátu jsou drobné, v zásadě legislativně technického charakteru. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Zeptám se pana poslance Polčáka, jestli se chce vyjádřit k pozměňovacím návrhům Senátu a komentovat je. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážený pane předsedající, pokud jde o pozměňovací návrhy Senátu, musím říci za sebe, že mé stanovisko k tomuto návrhu je kladné. Jsem rád, že jsem i nyní ze stanoviska pana ministra seznal, že jeho stanovisko je rovněž kladné, byť jsme dopředu toto stanovisko nekonzultovali. Takže věřím, že i Sněmovna se může přiklonit k senátnímu návrhu změny původní vládní předlohy, tak jak nám byl do Sněmovny postoupen, to znamená ve znění senátního návrhu zákona.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Děkuji tedy a nyní otevírám rozpravu, v níž by jako první mohl vystoupit senátor Miloš Vystrčil. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane předsedající, vážená paní předsedkyně, ctěné poslankyně, ctění poslanci, jsem rád za kladné stano-

visko pana ministra i předsedy výboru Polčáka. Odůvodnění jste ode mě dostali, takže já věřím, že naplníte očekávání, které kromě jiného i avizuje barva mé košile, která je fialová. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Probíhá rozprava. Rozprava nemá další přihlášky nebo je nevidím, nemám je. V tom případě můžeme snad rozpravu ukončit a budeme hlasovat. Požádám poslance, aby se shromáždili, a budeme tedy hlasovat. Budeme tedy zase hlasovat nejdřív podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Sněmovny, to je to hlasování, kdy k přijetí usnesení je zapotřebí nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 319/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 319/4."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro toto znění, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 27, přihlášeno je 168, pro hlasovalo 125, proti 2. Takže znění schválené Senátem bylo přijato. Mohu konstatovat, že jsme zákon už v této fázi schválili, a můžeme ukončit projednávání. Zákon byl přijat.

Bod číslo 11 je

11.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 327/3/ - vrácený Senátem

Měl bych uvítat senátora Jiřího Bise.

Prosim, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům nejdřív vyjádřil ministr Kocourek. Prosim, pane ministře, abyste dal stanovisko jako první. Prosim.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte, abych

se vyjádřil k Senátem vrácenému návrhu zákona, kterým se mění zákon o hospodaření energií, o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a změně některých zákonů.

Senát v podstatě přijal oproti přijatému Poslaneckou sněmovnou dvě změny. První změnou je, že u ustanovení, které říká, že výstavba výroby elektřiny o celkovém instalovaném elektrickém výkonu jeden megawatt a více je možná pouze na základě udělené státní autorizace na výstavbu výroby elektřiny, kde instalovaný výkon jeden megawatt změnil na sto kilowattů. K tomuto návrhu bych chtěl uvést, že za navrhovatele tento návrh podporuji, neboť snížení meze pro autorizace z jednoho megawattu na jeden kilowatt instalovaného výkonu Ministerstvu průmyslu a obchodu bude umožňovat lépe sledovat a lépe případně koordinovat a dohlížet na připravované výrobní zdroje elektřiny.

Druhou změnou, kterou Senát provedl, je vypuštění ustanovení, které ukládá obchodníkům s plynem disponovat skladovacími kapacitami v zásobnících plynu pro zákazníky, pro které zajišťuje bezpečnostní standard, ve výši minimálně 20 % množství plynu, které tito zákazníci odebrali za posledních 12 kalendářních měsíců, za které je známý jejich odběr plynu. K tomuto návrhu Senátu, tedy vypuštění této povinnosti, bych chtěl říci, že se též ztotožňuji s návrhem Senátu, a dovolte mi uvést některé důvody.

Poslaneckou sněmovnou schválený návrh na zmíněnou povinnost disponovat skladovací kapacitou v zásobnících plynu jde jednak nad rámec požadavků evropské legislativy a nekoncepčně takovýto návrh by předbíhal kroky, které nařízení Evropské unie členskému státu ukládá.

Dále bych chtěl zdůraznit, že již nyní má Česká republika v rámci Evropské unie nadprůměrnou zabezpečenost skladovacích kapacit roční spotřeby zemního plynu. Jinými slovy, Česká republika disponuje skladovacími kapacitami ve výši 38 % roční spotřeby plynu v České republice a to se z našeho pohledu jeví jako dostatečná rezerva a není potřeba ji uměle zákonem navyšovat.

Dále bych chtěl říci, že takovýto návrh, který navrhovala Poslanecká sněmovna a vypouští Senát, by přinesl omezení konkurenčního prostředí v nabídkách a dodávkách plynu pro konečné zákazníky, a to bez ohledu na to, jestli by si obchodníci svoji nově ukládanou povinnost řešili zajištěním zásobníků v České republice, nebo v zahraničí.

A nakonec bych chtěl uvést, že návrh Poslanecké sněmovny, který Senát vypouští, by zároveň mohl znamenat pro celou Českou republiku a zákazníky dodatečné náklady od roku 2014 více než 600 mil. korun ročně.

Z tohoto důvodu podporuji jako předkladatel návrh, který sem postoupil Senát. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď bych požádal Milana Urbana, aby se vyjádřil také on k pozměňovacím návrhům Senátu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Urban: Pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, senátní norma má skutečně dvě změny, jak je tady popsal pan ministr. Tedy změnu v autorizaci, kdy autorizace byla zavedena v novele energetického zákona nedávno. Jistě víte, že tady probíhala poměrně zásadní diskuse na téma, jestli je autorizace potřeba a od jakého výkonu nového zdroje takovou povinnost autorizace zavést. Já si vzpomínám, že diskuse byla poměrně dramatická, že mnoho z vás mělo výhrady vůči jednomu megawattu. V senátní novele se tato hodnota snižuje desetkrát, tedy na 100 kilowattů, tedy je zřejmé, že v podstatě každý téměř malý zdroj bude podléhat této autorizaci, tzn. schválení Ministerstva průmyslu a obchodu. Já to zde zdůrazňuji, protože to je záležitost, která výrazným způsobem mění právě energetický zákon.

Tou druhou otázkou je zvýšení zásob o 20 % v České republice. To je věc, na kterou lze nahlížet ze dvou možných pohledů. Za prvé určitě tento záměr byl veden snahou zajistit dostatek plynu ve chvílích, kdy vznikají různá geopolitická či jiná napětí, tak, aby Česká republika mohla být zásobena. Na druhou stranu je tady otázka, jestli to má být zákonem, nebo jestli to udělá vyhláškou Ministerstvo průmyslu a obchodu, které to pravděpodobně touto vyhláškou učiní, i když to nebude uvedeno v zákonu.

Já bych chtěl říct, že moje pozice v této věci je neutrální. Zároveň bych chtěl ale sdělit, že klub sociální demokracie bude podporovat sněmovní verzi. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A nyní otevírám rozpravu. V ní se může jako první přihlásit a vystoupit zástupce Senátu senátor Jiří Bis. Takže prosím pana senátora, aby si vzal slovo.

Senátor Jiří Bis: Vážený pane předsedající, vážená paní předsedkyně, vážení poslanci a poslankyně, nedávno proběhla v české společnosti velká diskuse ohledně fotovoltaiky. 25 mld. korun ročně stojí neřízený proces ve fotovoltaice. Kolik neřízených procesů chce tato země ještě realizovat? Aby tomu tak nebylo, je potřeba využít možnosti autorizace a za dotační peníze získat maximální efekt, tzn. daný proces řídit. Překvapuje mě, že zrovna sociální demokracie vystupuje proti tomu, protože pokud tento proces nebudeme řídit, zdražíme elektřinu naprosto nesmyslně. Už teď nám rostou bioplynky naprosto neřízeně a je potřeba za dané peníze dosáhnout maximálního efektu. Potom je zbytečné se do-

hadovat o některých jiných velkých výdajích, pokud tady necháme peníze volně plynout.

Druhá záležitost – zásobníky plynu. Není pravda, že v zákoně je zásoba plynu. V zákoně se mluví jenom o skladovací kapacitě. A skladovací kapacita a zásoba plynu je úplně něco jiného. Neukládá se v zákoně ani období, po které tam musí být tato skladovací kapacita, ani sankce za skladovací kapacitu, když není dodržena. To znamená toto nařízení je bez sankcí, je naprosto zbytečné. Proto Senát rozhodl, že by bylo vhodné ho vypustit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a kdo dál tedy se hlásí do rozpravy? Není žádný další přihlášený, takže můžeme snad rozpravu ukončit. Jestli už není žádné slovo ani ministra ani navrhovatele (nemají zájem), můžeme hlasovat. Prosím hlasovat. (Gong.) Pojdme hlasovat.

Tedy opět budeme hlasovat podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu nejdříve. To je to hlasování, v němž na přijetí potřebujeme souhlas nadpoloviční většiny přítomných poslanců, takže to budeme nyní hlasovat.

Přečtu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů podle sněmovního tisku 327/3, ve znění schváleném Senátem podle sněmovního tisku 327/4." Takže teď hlasujeme znění schválené Senátem jako první.

Zahajuji hlasování... (žádost o storno). Dobře, já to tedy celé úplně stornuji a ruším, hlasování bylo zmatečné.

Prosím vás, abyste se nejdřív všichni odhlásili. Prosím znovu se přihlaste a budeme tedy v této občerstvené sestavě (po příchodu několika poslanců do sálu) hlasovat poprvé znovu. Takže já to nebudu číst celé znovu. Připomenu, že se jedná o text usnesení, který byl schválen Senátem. Text usnesení jsem přečetl, takže ještě jednou – znění schválené Senátem hlasujeme nyní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro znění schválené Senátem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 28. Přihlášeno je 161, pro hlasovalo 87, proti 17. Takže to bylo přijato. Můžeme tedy říci, že jsme přijali návrh Senátu, nebo spíše návrh upravený Senátem.

Děkuji předkladateli i zástupci Senátu a končím projednávání bodu číslo 11.

Bod číslo 13, trestní zákoník. Ale to už není vrácený Senátem, to jsme ve třetím čtení. Takže, vážení kolegové, ukončili jsme celou sérii zákonů vrácených Senátem a posouváme se k bodu číslo

13.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb.,
trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb.,
a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 297/ - třetí čtení**

Upozorňuji všechny, že začínáme třetí čtení. U stolku zpravodajů by měl zaujmout místo ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil a také zpravodaj ústavněprávního výboru Stanislav Křeček. Pozměňovací návrhy máte uvedeny v tisku 297/2.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení, do které mám přihlášku poslance Václava Votavy a už se hlásí další. Takže začneme rozpravu. Prosim, pan poslanec Votava jako první.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vládo, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych se v krátkosti vyjádřil ke svému pozměňovacímu návrhu, který jsem podal ve druhém čtení a který se týkal řízení motorového vozidla bez řídičského oprávnění. Pár poznámek tedy k tomuto pozměňovacímu návrhu.

Od června 2006 do prosince 2009 byla tato skutková podstata trestného činu zařazena v trestním zákoníku. Tedy trestného činu se dopustil ten, kdo nikdy nevlastnil řídičské oprávnění příslušné skupiny, to znamená nikdy neabsolvoval potřebný výcvik, proškolení v autoškole a ani nevykonal předepsané závěrečné zkoušky. Nebyl tedy prozkoušen. Bylo tomu tak na základě § 180d, který se dostal do tehdejšího trestního zákoníku na základě poslanceckého návrhu, jehož jsem byl tehdy také spoluautorem. Z nového trestního zákoníku, který vstoupil v platnost k 1. 1. 2010, byl tento paragraf vypuštěn a jízda bez řídičského oprávnění se stala opět přestupkem, za který hrozí pokuta nebo zákaz řízení. Jedním z argumentů Ministerstva spravedlnosti pro zmírnění postihu tehdy bylo údajně zahlcování soudů těmito případy. Justice podle představitelů resortu měla málo času na důležitější případy. Nezlobte se, ale to na mě činí tak trošku dojem, jako když například se zvedne počet znásilnění, tak

tento trestný čin navrhujeme příště posuzovat jako přestupek? Myslím si, že určitě ne.

Vyřazení trestného činu ze zákona vyvolalo poměrně bohatou diskusi ve veřejnosti a myslím, že i rozpaky expertů, kteří se zabývají dopravní problematikou, kteří se zabývají silničním provozem, kteří se zabývají problematikou bezpečnosti silničního provozu. "Auto je to samé co zbraň a také nemůžete používat zbraň bez legálního oprávnění," cituji dopravního experta Milana Bělku. K tomu dodávám ano, je to zbraň v rukou nezodpovědného člověka, která často bohužel zabíjí, často zabíjí nevinné lidi jenom proto, že člověk, který neprošel výcvikem v autoškole, který nemá řídičské oprávnění, udělal fatální chybu či jednal z neznalosti dopravních předpisů. Pokud nebude mít na střelnou zbraň někdo zbrojní průkaz, tak se určitě dopouští trestného činu nedovoleného ozbrojování a ani nemusí spáchat žádný zločin. Dokážete si třeba představit, že poletíte letadlem a pilot nebude mít pilotní průkaz, nebude mít oprávnění k pilotování letadla? Já si to nedokážu představit. Myslím si, že to není možné.

Také Ministerstvo dopravy bylo zásadně proti změně v trestním zákoníku. Podle Ministerstva dopravy je řízení bez řídičského oprávnění mimořádně nebezpečný čin. Cituji: Ministerstvo dopravy bylo razantně proti, rozporovalo to. Tvrdíme, že člověk, který neprošel výukou v autoškole, není řídičem, nezná ovládání vozidla, nezná pravidla silničního provozu. To tehdy uvedl, mimochodem na ČT 24, tehdejší mluvčí Ministerstva dopravy Karel Hanzelka.

Já také souhlasím s ředitelem dopravní policie Leošem Tržilem, který řekl, že už jen psychologická obava z trestu, z projednávání před soudem, je svým způsobem důraznější řešení než přestupkové řízení. Potvrzuje to i řada radnic. Prudce stoupl počet nezaplacených pokut uložených ve správním řízení právě za přestupek řízení bez oprávnění. Jako příklad mohu uvést město Louny, bylo také zmiňováno v médiích.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, domnívám se, že řízení motorového vozidla bez potřebného oprávnění je opravdu mimořádně nebezpečný čin, a proto si vás dovoluji požádat o podporu mého pozměňovacího návrhu.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další v rozpravě je přihlášený pan poslanec Antonín Sedša. Prosim pana poslance Sedšu.

Poslanec Antonín Sedša: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, současná vláda se v programovém prohlášení vymezila jako vláda boje proti korupci. Vypracovala strategii boje proti korupci a vytvořila funkci předsedkyně

vládního výboru pro koordinaci boje s korupcí. Nicméně se obávám, že boj vládní koalice proti korupci je pouze mediální hrou a ve své podstatě to vlada s omezením korupčního chování nemyslí vážně. Uvedu dva konkrétní příklady, kdy současná vláda spíše korupci nahrává. Tím prvním je velká novela zákona o veřejných zakázkách, která nejen podle mého názoru, ale zejména podle občanských iniciativ nezprůhlední veřejné zakázky a neznemožní skutečnost, že lidé, kteří o zakázkách rozhodují, nemohou být vlastníky firem, které tyto zakázky poté získají. Druhým příkladem je občanský zákoník a zákon o obchodních korporacích, které přispějí ke zhoršení už tak neprůhledného podnikatelského prostředí a povedou spíše k posílení korupčních struktur v naší zemi. Prostě proto, že ponechávají bez změny existenci anonymních akcií.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, a nyní k mému pozměňujícímu návrhu.

Řada studií analyzujících úplatkářství dochází k názoru, že účinnějším nástrojem pro boj s korupcí ve srovnání s hrozbou trestního postihu je možnost spolupráce dotčené osoby se státními orgány. Existuje několik základních faktorů, které dokazují, že dobrovolná spolupráce osob založená na komplexním přístupu daného státu je efektivnější než hrozba trestu. Prvním z faktorů je to, že dobrovolná spolupráce a komplexní programy ji zajišťující mohou vést k potlačení právní nejistoty potenciálních pachatelů. Nezbytným předpokladem pro dobrovolnou spolupráci potenciálních pachatelů, zejména aktivní formy úplatkářství, je zohlednění spolupráce v trestním zákoně. Základním právním institutem v tomto směru je zákonná úprava účinné lítosti, která by měla být přizpůsobena trestným činům korupčního charakteru. Důvodem jejího zavedení je to, že je třeba u trestného činu úplatkářství dát přednost zabránění následku činu před zájmem na postižení jeho pachatele.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, hlasování o návrhu zavést institut účinné lítosti i pro trestné činy úplatkářství jasně a transparentně ukáže, kdo to s bojem proti korupci myslí vážně a kdo se za něj pouze schovává. Jsem přesvědčen, a to nejen já, že tento institut, který má řada evropských států, je nutný i v naší zemi. Bez něho nebude boj proti korupci účinný. Proto předem děkuji těm poslancům a poslankyním, kteří můj pozměňovací návrh podpoří.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já se ptám, jestli se ještě někdo další hlásí do rozpravy. Už tady na tabuli nikdo není přihlášený ani nevidím nikoho, že by se hlásil. Ještě pan poslanec Tejc? Dobře. Pan poslanec Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, já bych chtěl podpořit ve snaze zavést znovu do trestního

zákona onen trestný čin řízení bez řidičského oprávnění. A myslím, že určitě jsou argumenty pro i proti. Pan ministr o tom také jistě bude hovořit. Nicméně podle mého názoru není tak důležité to, jak se ve skutečnosti liší ony úpravy, ale jak toto působí na veřejnost.

Víte, já myslím, že 98 % lidí v tomto státě nerozlišuje mezi konkrétními následky přestupku nebo trestného činu. 98 % lidí nemá právnické vzdělání a velmi těžko to bude v případě, že chce řídit vozidlo bez řidičského oprávnění, posuzovat s ohledem na konkrétní následky, jestli tam hrozí pokuta 50 tisíc, a nebo hrozí podmínka či trest odnětí svobody.

Já myslím, že to znovuvložení tohoto trestného činu do trestního zákona má především preventivní charakter. A mělo by tady být pro to, aby společnost zcela jasně řekla, že pokud někdo řidičské oprávnění nemá, pokud někdo nikdy nenabyl řidičské oprávnění, neprošel autoškolou, tak prostě řídit nemá, a pokud tak činí, tak je to v rozporu s trestním zákonem. Myslím, že pro celou veřejnost by to byl jasný signál, že něco takového tolerovat nebudeme. Můžeme se přít o to, zda je tvrdší následek padesátitisícová pokuta v případě přestupku, nebo podmíněné zastavení, pokud se na něm dohodne státní zástupce s oním obviněným, nicméně jak říkám, podle mého názoru je důležité i to, jak ona věc působí na veřejnost, a já myslím, že zavedení tohoto trestného činu je jasným preventivním opatřením. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Křeček jako zpravodaj se také hlásí do rozpravy.

Poslanec Stanislav Křeček: Ano, dámy a pánové, tady vznikla situace méně obvyklá, že u tak závažné věci, jako je trestní zákon, byly ve druhém čtení načteny tři pozměňovací návrhy. Dva už byly odůvodněny. Pan poslanec Sedla i pan poslanec Votava své návrhy odůvodnili. Musím jako zpravodaj říci, že v ústavněprávním výboru byly zamítnuty, nedoporučil je Sněmovně k přijetí, a to z některých důvodů.

Účinná lítost – tam je vyviněn ten, kdo přijal úplatek. Podle našeho názoru by nikdo přijímat úplatek neměl. Navíc je tam institut spolupracujícího obviněného, čili je to pokryto.

U řízení motorového vozidla, pokud chceme vysílat signály, tak je to asi v pořádku. Jenom bych upozornil, že to je spíše správní delikt. A jestliže se toho někdo dopustí podruhé, pak už je to trestný čin a tam je sazba mnohem přísnější.

Máme tady ještě třetí návrh, který zatím nebyl nikým odůvodněn, a to je zásah do volebního práva. Také ten už s menší většinou prošel ústavněprávním výborem, ale tam bylo poukazováno zejména na to, že jednak je ta konstrukce velmi složitá. Budeme trestat toho, kdo poskytl

nějaké materiální plnění ve prospěch toho, aby volil nebo hlasoval v rozporu s nezávislým vyjádřením své vůle. Nejsem si jist, jestli je to zcela jasně napsáno. A dále je poukazováno na to, že není jasné, jaké volby vlastně budou v pořádku. Dojde tam k nějakým trestním obviněním. To bude trvat dlouho, takové jednání, trestní jednání, vyšetřování, mezitím projdou lhůty pro správní řízení, aby soud uznal volby za správné, a za rok se zjistí na základě odsouzení, že tam došlo k trestnému činu. Čili jakou legitimitu bude mít takové zvolené zastupitelstvo? Čili se domníváme, že to je příliš narychlo, nebo někteří z nás se domnívají, že to je příliš narychlo, že by to chtělo asi větší úvahu v souvislosti (nesrozumitelné) volebního zákona, upravit to daleko jednodušeji. Ale také i zde to ústavněprávní výbor doporučil na rozdíl od těch dvou předchozích ke schválení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a teď, pokud už byli všichni, tak mě o závěrečné slovo na konci rozpravy požádal ministr Pospíšil. Takže prosím pana ministra jako posledního v rozpravě.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, pane předsedající. Budu velmi stručný. Děkuji za velmi věcnou debatu. Ne na všem se shodneme, ale debata byla opravdu velmi korektní, velmi věcná, v zásadě bych řekl až odborná. Dovolte mi jenom velmi stručně okomentovat, zda navrhovatelé doporučují, aby se hlasovalo dle dnešního ranního usnesení ústavněprávního výboru. To považuji za nejhodnější vodítko.

Jenom stručně budu konstatovat, že navrhovatel podporuje původní usnesení ústavněprávního výboru, kde byly přijaty víceméně technické změny k celkovému vládnímu návrhu novely trestního zákoníku, kde by nemělo zapadnout to, že původním cílem navrhovatele bylo implementovat určité trestné činy na úseku trestního práva životního prostředí.

K pozměňovacím návrhům mi pak dovolte říci, že plně respektuji stanoviska navrhovatelů, na druhou stranu však mám určitý problém s tím, podpořit návrh pana poslance Sedi. To je zvláštní ustanovení o účinné lítosti. Můžeme vést opravdu velmi seriózní debatu, jestli účinná lítost u trestných činů korupce je protikoruptivní, nebo prokoruptivní opatření. Já to nechci tady eskalovat, ale jsou na to různé názory. Budu konstatovat tedy pouze tolik, že Evropská unie a například OECD, kterých jsme členy a která nám například doporučuje trestní odpovědnost právnických osob, nedoporučuje zavedení ustanovení o účinné lítosti pro trestné činy, které souvisí s korupcí. To je mimo jiné důvod, proč Ministerstvo spravedlnosti těžko může dát pozitivní hlasování o návrhu, který by byl v rozporu například se stanoviskem OECD.

Řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění. O tom jsme zde s panem poslancem vedli a vedeme několik let rozsáhlou debatu na plénu.

To je stejný evergreen trestního práva jako věková hranice trestní odpovědnosti, jestli má být 14, nebo 15 a tak dále. Vděčné téma. Já k tomu pouze konstatuji, že se o tom můžeme bavit nad nějakými základními fakty. Toto jednání bylo přesunuto z trestných činů mezi správní delikty, je nějak postihováno, postihováno peněžitými tresty a zákazem činnosti. A kdybychom to měli zpět přesunout do trestního zákoníku, pak bych byl velmi rád, aby zde byla seriózní analýza zkušeností s tím, jak je toto postihováno dnes v kategorii správní delikt. Prosím, udělejme tedy seriózní analýzu, Ministerstvo dopravy, příslušné resorty, a pak se bavme, zda má být toto jednání trestným činem. (V sále je velký hluk.)

Já jinak varuji před tím, abychom takto přesouvali jednotlivé řecké protiprávní jednání ze správních deliktů do trestného činu bez toho, aniž zde takováto analýza je. To je důvod, proč ministerstvo s tímto nemůže souhlasit a argumenty, že když bude moc znásilnění, tak že znásilnění přesuneme do správního deliktu, jsou nepřijatelné. Řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění je svou mírou společenské nebezpečnosti přesně v zásadě na hraně mezi správním deliktem a trestným činem a různé evropské země to mají různě nastaveno. Ale nechci diskusi dále hrotit. Můžeme se o tom bavit dále nad konkrétními fakty.

Předkladatel podporuje písmeno D, změna, která se týká skutkové podstaty, kterou bych nazval pracovně kupčení s hlasy. Ústavněprávní výbor toto také podpořil. Jedná se o zásahy do přípravy a maření přípravy a průběhu voleb a referenda – to je přesný název. Doporučujeme tento pozměňovací návrh, protože je faktem, že takzvané kupčení s hlasy se stává fenoménem, stává se problémem a trestní právo na to musí reagovat.

Celkově tedy prosím o podporu tohoto návrhu novely trestního zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr ještě vystoupil v rámci rozpravy, tak můžu ještě udělit slovo panu poslanci Jeronýmu Tejcovi.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Já už se nechci vracet k onomu řízení bez řidičského oprávnění. Svůj názor vyjádříme hlasováním a určitě tady podrobná analýza, nebude-li ten návrh přijat, v budoucnu bude a posoudíme ji.

Já bych se teď ale vrátil k tomu, o čem hovořil pan ministr jako o poslední věci a možná nejzásadnější, to je ona otázka trestnosti jednání při snaze získat voliče třeba i uplácením. Myslím, že v této Sněmovně není snad nikdo, kdo by s tím principem, že bychom měli tuto věc posuzovat jako trestný čin, nesouhlasil.

Problém je podle mého názoru ale, jakým způsobem ji chceme trestat

a jakým způsobem chceme tu změnu provést. Já upozorňuji na to, že tato věc nebyla projednávána standardním legislativním postupem, nebyl tady předložen onen návrh do vlády, případně Poslanecké sněmovně a poté projednán vládou, Legislativní radou vlády a dalšími institucemi a poté odborně posouzen. My jsme se dostali do stavu, kdy tady je předložen pozměňovací návrh několika poslanců, který je v této věci podán těsně předtím, než je o této věci hlasováno, tedy v rozsahu několika dní. A myslím, že ani ústavněprávní výbor neměl dostatek času na to, aby tuto věc projednal na základě právě oněch analýz, o nichž hovořil pan ministr spravedlnosti.

Já se přiznám, že byt bych si přál, aby to jednání bylo trestné, tak se netroufám přihlásit k tomuto konkrétnímu návrhu, protože nejsem přesvědčen, že jsme vyloučili všechna rizika. A myslím, že zásah do volebního práva a do ústavního práva, které má každý občan, skutečně musí být velmi vážen tak, abychom nedospěli do situace, že budou zpochybňovány volby v daleko větším rozsahu v případech, kdy to není nutné, a naopak případy, jako jsme tady zažili v minulosti, případy Krupky, řešeny nebudou, protože ta formulace nebude dostatečně přesná. Proto bych se přimlouval za to, abychom o tom seriózní diskusi vedli, ale abychom ji vedli skutečně i na základě návrhu Ministerstva vnitra, v jehož gesci jsou volby, a abychom nevyklučovali z této změny nejen trestní zákon, ale především zákony volební. Podle mého názoru není možné teď měnit jednu část, tedy zákon trestní, aniž bychom to promítli a ty změny aplikovali i na zákony volební.

Musím říct, že mě také překvapila ta rychlost proto, že volby, ty nejbližší, krajské, budou za rok, a myslím, že ten rok bychom dokázali tu změnu lépe promyslet, projednat a v zásadě dospět ke konsenzu v Poslanecké sněmovně.

Opakuji – nemám problém s tím principem, s tím, že by takové jednání mělo být trestné, nicméně způsob přijímání, ale i ona formulace mi nepřipadá dostatečně vydiskutovaná a podle mého názoru hrozí, že způsobíme více škody než užítku.

Tolik tedy ode mne, a proto tedy nepodpořím onen pozměňovací návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, a to by bylo asi poslední vystoupení v rozpravě, kterou snad už můžu tím pádem ukončit.

Ptám se, chce-li vystoupit zpravodaj – ne ale se slovem, ale zřejmě proto, že již chce nás seznámit, jakým způsobem bychom měli postupovat při hlasování. Já tedy zagonguji, protože už to znamená, že tedy budeme hlasovat, takže prosím, aby se všichni dostavili na toto hlasování ve třetím čtení, a pana zpravodaje požádám, aby nám oznámil postup při hlasování.

Poslanec Stanislav Křeček: Přesně to, pane předsedající, jsem měl v úmyslu. Navrhuji jednoduchou proceduru, abychom hlasovali čtyřikrát, a to nejprve pozměňovací návrhy pod písmenem A, potom B, potom C a nakonec D. Je to velmi jednoduché.

První pozměňovací návrhy pod písmenem A jsou návrhy které schválil ústavněprávní výbor a odpovídají původnímu vládnímu návrhu. Čili navrhuji hlasovat o pozměňovacích návrzích pod písmenem A.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane poslanče, promiňte, já jenom řeknu, že jste předložil určitou proceduru hlasování, která byla prostá – A, B, C, D. Já se jenom musím zeptat, jestli někdo má na to jiný názor, i když je to tak průhledné. Ale vypadá to, že nikdo jiný názor nemá, proceduru nikdo nezpochybňuje, to znamená, že skutečně můžete začít přednášet jednotlivé pozměňovací návrhy, a já vás pak požádám o vyjádření. Takže prosím, můžete začít.

Poslanec Stanislav Křeček: Tak pozměňovací návrhy pod písmenem A, to jsou návrhy předložené ústavněprávním výborem, odpovídají původnímu vládnímu návrhu. Mé stanovisko je kladné. (Stanovisko ministra spravedlnosti bylo rovněž kladné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 29, přihlášeno 165, pro hlasovalo 152, proti nula, takže to bylo přijato. Další.

Poslanec Stanislav Křeček: Další je návrh pana poslance Sedi pod písmenem B. Moje stanovisko je měkké ano. (Stanovisko ministrovo bylo negativní.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 30, přihlášeno je 165, pro hlasovalo 46, proti 85, to bylo zamítnuto. Prosím dále.

Poslanec Stanislav Křeček: Potom jsou návrhy pana poslance Votavy pod písmenem C, mé stanovisko je také měkké ano. (Stanovisko ministrovo bylo negativní.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 31, přihlášeno je 165, pro hlasovalo 66, proti 80, to bylo zamítnuto. Prosím dále.

Poslanec Stanislav Křeček: Předposlední návrh je pod písmenem D poslankyně Peake, Pospíšila a Farského, mé stanovisko je negativní. (Stanovisko ministrovo bylo pozitivní.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 32, přihlášeno je 165, pro hlasovalo 108, proti 38, to bylo přijato.

A to je prosím všechno z těch pozměňovacích návrhů a můžeme hlasovat celek. Takže přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu tedy návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. a zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 297."

Stanovisko zpravodaje? (Kladné.) Stanovisko ministra (Kladné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento text, jak jsem ho přečetl, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 33, přihlášeno 165, pro hlasovalo 115, proti 29, konstatuji tedy, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas ve třetím čtení.

Takže můžeme poděkovat zpravodaji i ministrovi a ukončit projednávání bodu č. 13.

Dalším bodem je

14.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Je to pan poslanec Vidím, který by nás měl seznámit s návrhy na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Prosím, abyste se ujal slova.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, pane předsedající.

Paní a pánové, ve stanovené lhůtě obdržela volební komise následující návrhy – všechny jsou návrhy poslaneckého klubu Věcí veřejných.

Návrhy na rezignaci. Oznámení na rezignaci ve volebním výboru poslance Kádnera, v kontrolním výboru poslance Vacka, v petičním výboru poslance Vacka, v rozpočtovém výboru poslance Rusnoka a v hospodářském výboru poslance Chaloupky.

Stejně tak jsem obdržel návrhy na volbu do výborů a komisí – pana poslance Radka Johna do mandátového a imunitního výboru, pana poslance Víta Bártu do organizačního výboru, pana poslance Ottu Chaloupku do volebního výboru, do kontrolního výboru poslance Jiřího Štětínu, do petičního výboru taktéž poslance Jiřího Štětínu, do rozpočtového výboru poslance Víta Bártu, do hospodářského výboru pana poslance Jiřího Rusnoka, do stálé komise pro rodinu a rovné příležitosti Kateřinu Klasnovou, paní poslankyni, a stejně tak paní poslankyni Janu Drastichovou do volební komise.

Jednací řád Poslanecké sněmovny stanoví, že do ustanovovaných orgánů a komisí se volí většinovým způsobem, ale neupravuje způsob hlasování. Vždy však tato volba probíhala veřejným hlasováním, proto volební komise taktéž doporučuje hlasování veřejné.

Chtěl bych vás požádat, pane předsedající, abyste otevřel rozpravu jak ke způsobu volby, tak k navrženým kandidátům.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, dobře, otevírám rozpravu k oběma dvěma věcem – jak k navrhovaným kandidátům, tak ke způsobu volby, který tady byl navržen. Má někdo do rozpravy nějaký příspěvek? Vidím, že nemá, tak můžeme rozpravu rovnou ukončit a vy nám tedy sdělte, jak budeme postupovat.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Nyní tedy jedním hlasováním vezmeme na vědomí rezignaci dříve uvedených poslanců na členství ve výborech Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže hlasujeme. Bereme na vědomí rezignaci poslanců.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, vzít na vědomí, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 34, přihlášeno je 164 poslanců, pro hlasovalo 150, proti žádný, takže rezignace vzata na vědomí. Prosím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. A nyní jedním hlasováním rozhodneme o zvolení dříve uvedených poslankyň a poslanců do výborů a jedné komise Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak jak jste to přečetl předtím.

Poslanec Jan Vidím: Ano, tak jak jsem to uvedl ve svém úvodním slově.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, teď volíme najednou všechny. Ano.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Tedy bere nejednou všechny nominace. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 35, přihlášeno je 165, pro hlasovalo 145, proti 6, takže takto to bylo přijato.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Tím tento bod končí, pane předsedající.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak to je vše, takže tím pádem končíme bod změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Bod je hotov.

Bod číslo

9.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 300/3/ - vrácený Senátem

To je ale opět návrh zákona vrácený ze Senátu s pozměňovacími návrhy. Je tady pan poslanec Karel Korytář jako zástupce Senátu. Tedy pan senátor! Omlouvám se, zase. Takže pan senátor Karel Korytář.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu nejdřív vyjádřil ministr dopravy Pavel Dobeš. Prosím pana ministra k navrhovaným senátním pozměňovacím návrhům, kdybyste se vyjádřil před Sněmovnou. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Vážený pane místopředsedo, vážená poslankyně, vážení poslanci, děkuji za slovo a děkuji i za zařazení bodu na jednu z posledních částí, abych to stihl.

Samotný návrh zákona byl projednáván již v Poslanecké sněmovně a byl postoupen do Senátu. Cílem je především zapracovat do právního řádu

ČR směrnici Evropského parlamentu a Rady o řídičských průkazech. Myslím si, že není nutné ho blíže představovat, protože byl Poslaneckou sněmovnou ČR v nedávné době projednán a schválen, a nyní se k tomu vracíme, jelikož byl Senátem vrácen s několika pozměňovacími návrhy.

Rád bych se tedy vyslovil k jednotlivým pozměňovacím návrhům.

Jedním z návrhů je technická úprava nedostatků v oblasti vozidel s právem přednostní jízdy, který vznikl při předchozí senátní novele zákona o silničním provozu a je s ní možné bez dalšího souhlasit.

Dále ovšem Senát navrhuje vypustit soubor ustanovení představujících úpravu postihu provozovatele vozidla pro případ, kdy je přestupek zaznamenán automatickým zařízením a nepodaří se uložit sankci za přestupek řidiči vozidla, což je ta tzv. problematika osoby blízké. Tato ustanovení byla do původního vládního návrhu doplněna právě zde, na půdě Poslanecké sněmovny, a byla inspirována jedním z návrhů prezentovaných Ministerstvem dopravy k možnému řešení této otázky. Myslím si, že o naléhavé potřebě řešení této problematiky svědčí hned několik skutečností.

Za prvé, podle současné právní úpravy v praxi dochází často k situacím, kdy je sice na záznamu z radaru a po identifikaci registrační značky vozidla vyzván provozovatel vozidla k podání vysvětlení, ovšem ten odmítne vypovídat s odkazem na tzv. osobu blízkou, přičemž správní orgán je nucen zpravidla z důvodu důkazní nouze správní řízení odložit, resp. v mnoha případech vůbec nezahájit. Je třeba také uvést, že 60 až 70 % přestupků, jež byly zaznamenány ať už radarem, nebo jsou přestupkem spočívajícím v nedovoleném stání, zůstávaly pro výmluvu na osobu blízkou nepotrestány. To představuje ročně velké množství deliktů, které zůstanou v podstatě nepotrestány ze strany policie, a to i proto, že přestupky nelze projednat po jednom roce od jejich spáchání, kdy dochází k jejich prekluzi, a tím pádem v podstatě k nepotrestání.

Přestože v ČR není jednotlivými správními úřady, jež rozhodují o přestupcích v oblasti dopravy, vedena podrobná jednotná statistická evidence přestupků, lze z dostupných údajů jako velmi střízlivý odhad pro dokreslení situace uvést údaje z 1. pololetí roku 2009, které má ministerstvo k dispozici. U přestupků oznamovaných Policií ČR nebylo řízení zahájeno u 13 276 oznámených přestupků, což představuje cca 24 % z jejich celkového počtu, z čehož minimálně u čtvrtiny těchto odložených případů je důvod odepření podání vysvětlení s odkazem na osobu blízkou. Ovšem ještě více alarmující situace je, co se týče obecní policie. Tam je obrázek úplně jiný. Možná i z toho důvodu, že zde při zachycení přestupků hrají větší roli právě automatické radary a kamery. U přestupků oznamovaných obecní policií v uvedeném období nebylo zahájeno řízení u 230 148 případů, což činí 92 % z jejich celkového počtu. Můžeme důvodně předpokládat, že tzv. osoba blízká má na odložených případech

mnohem větší podíl než u Policie ČR, a i při nejtřízlivějších odhadech tak bylo k 1. pololetí roku 2009 odloženo z důvodu odepření sdělení totožnosti řidiče ze strany provozovatele vozidla 60 až 70 tisíc zjištěných přestupků.

Hlavním argumentem odpůrců řešení problematiky na osobu blízkou je poukaz na neústavnost. Podíváme-li se na samotnou podstatu problému, pak jediným novem nebo jedinou novinkou, kterou v sobě projednávaný návrh nese, je zavedení odpovědnosti za správní delikt v případě fyzické nepodnikající osoby. Argumenty, které naopak svědčí o ústavní konformitě návrhu, lze shrnout následovně. Ústavním soudem bylo nesčetněkrát judikováno, že ústavně konformní je jen taková sankce, jež je stanovena zákonem. Vztažení této trestněprávní zásady i na správní trestání, což je viz náleží Ústavního soudu publikovaný pod č. 63/1997 Sb., nebo rozhodnutí III. Ústavního soudu 611/01 ze dne 13. 6. 2002. Takhle bych mohl pokračovat i dál. Stanovení zákonné úpravy je nyní navrhováno. Případy objektivní odpovědnosti, tj. odpovědnosti za následek, nikoliv za zavinění, v čemž spočívá rozdíl u přestupku, v českém právním řádu také nejsou nijak řídké, ba naopak, jsou časté jak u právnických osob, tak u osob fyzických, byť nepodnikajících.

Na tomto místě v těchto souvislostech je třeba sdělit, že nyní předkládaný institut řešení osoby blízké představuje ve své podstatě poslední možné řešení, které lze považovat za ústavně konformní. Nenalezli tento nový institut podporu, pak lze problematiku spojenou s tzv. osobou blízkou řešit již jen zásahem do ústavního pořádku ČR, konkrétně změnou Listiny základních práv a svobod.

Projednaný návrh nijak nerezignuje na potrestání pachatele přestupku. Primární je stále postih pachatele, postih provozovatele vozidla je až sekundární.

Chtěl bych se také vyjádřit k tomu, že je to novinka jenom na úrovni ČR. Není tomu tak. Rovněž evropské státy mají v právu zavedenu sankční odpovědnost provozovatele vozidla, ať již formou odpovědnosti provozovatele za konkrétní porušení pravidel při provozu vozidla, což je problematika území Nizozemí, Francie nebo Finska, nebo formou přímého prolomení práva odmítnout výpověď při porušení pravidel silničního provozu. To je případ v Rakousku, Velké Británii a Irsku.

Díčí úpravu v této oblasti má k Německu, kde je povinnost provozovatele hradit náklady u neúspěšného zjišťování pachatele parkovacích deliktů a možnost uložení povinnosti vést knihu jízd i soukromníkovi. Řada zemí tedy zná i zjednodušení řízení v této oblasti založené na dobrovolném zaplacení nižší pokuty. Tento případ je v Rakousku, Velké Británii a Irsku. Konkrétní příklady samozřejmě rád doložím, ale pokud k tomu budu vyzván.

Pro zjištění efektivity je doplněn nový institut dobrovolného zaplacení

určené částky. Ten je nižší, než je hrozící pokuta, a ze strany provozovatele, kdy pak nedochází k vedení dalšího sankčního řízení. Tedy prostřednictvím zaplacení určené částky by došlo k významnému odbřemenění správních orgánů, tak jak jsem již uvedl, že těch 230 tisíc přestupků by nebylo odkládáno.

Úprava, jak jsem říkal, je inspirována úpravou blokového řízení, jednak obdobným úpravě v zahraničí. Předmětný návrh je zatím nejsložitější variantou úpravy této oblasti. Jedná se o komplexní provedení jednoduchého principu a tato úprava v praxi by mohla přinést výrazné zlepšení stávající problematiky situace.

Já bych chtěl doporučit nehlasovat pro návrh ve znění, ve kterém byl postoupen Senátem, to znamená s pozměňujícími návrhy, ale naopak podpořit návrh ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, tedy ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a teď bych požádal poslance Petra Bendla, jestli by se chtěl také přihlásit nebo vyjádřit k těm předloženým návrhům pozměňovacím Senátu. Prosím, tak v tom případě máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Já budu opravdu jenom stručný, protože většinu už tady toho řekl pan ministr. Já bych se připojil k názoru pana ministra a podpořil bych verzi, která prošla Poslaneckou sněmovnou, nikoliv Senátem, s argumenty, které už tady padly.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane poslanče. A teď tedy otevírám rozpravu, v níž jako první by mohl vystoupit senátor Karel Korytář. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Karel Korytář: Vážený pane předsedající, vážená vládo, paní poslankyně, páni poslanci, já se omezím velice krátce jenom ke komentáři k námitce, která je vlastně dominantní jako první pozměňovací návrh ze Senátu. Je to vlastně institut osoby blízké.

Nemáme samozřejmě nic proti tomu, aby byla stanovena nová povinnost provozovatele vozidla za to, že osoba blízká bude dodržovat pravidla silničního provozu. Ovšem námitka díky legislativní diskusi v Senátu vznikla v momentě, kdy jsme přesvědčeni, že dochází k porušení obecného principu trestního práva, a to že je udělena finanční sankce za přestupek, který nebyl prokázán. Zdůrazňuji obecného principu, který se neváže ani na to, zdali je to trestný čin, přestupek či došlo i k majetkové škodě. Sekundárně dojde k tomu, že těch 75 % případů, které dneska jsou, kdy není zahájeno řízení o těchto přestupcích, dojde k situaci, kde bude 100 %

přestupků vyřešeno, protože udělením sankce je případ uzavřen. V sázce je možnost prevence u toho, kdo přestupky páchá, ať je to sám majitel vozidla, nebo jeho osoba blízká, a samozřejmě motivace pro orgány, které vyšetřují, že tyto případy nebudou vyšetřeny. U přestupků zákonitě, není-li tato prevence ani ta motivace na stole, samozřejmě může dojít i k spáchání daleko většího přestupku s následkem smrti, těžké havárie či podobně.

Je mi líto, že přicházím s tímto názorem ze Senátu, s tímto návrhem, který vypouští atribut osoby blízké. Nebyl čas na to, abychom jakýmkoliv pozměňovacím návrhem třeba v oblasti trestního práva předložili určitá řešení, ale domnívám se, že je nutné, abyste při hlasování zvážili, zdali má pravdu Senát ve svém stanovisku, že došlo k porušení obecného principu trestního práva, či ne.

Pokud mě podpoříte, děkuji za váš hlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a teď tedy rozprava. Pan poslanec Daniel Korte. Prosím, máte slovo. Prosím ale o klid, kolegové!

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, Senát nám vrátil novelu zákona o silničním provozu s pěti pozměňovacími návrhy, z čehož první se týká opravy zjevné chyby v zákoně, která ohledně přednosti v jízdě na přechodech pro vozidla s právem v přednosti v jízdě je oprava potřebná a správná.

Body dva až pět řeší změnu, kterou zde jsme odhlasovali, to jest zavedení správního deliktu, kterým by byli postiženi provozovatelé vozidel, nepodnikající osoby, za některé dopravní přestupky, a to bez ohledu na to, zda případný přestupek zavínili, nezavínili či vůbec zavínit mohli, a to dokonce bez platného zjištění, zda k přestupku vůbec došlo. Tato změna je správná, protože tento zavedený delikt je účelový, pochybný a přes svoji sofistikovanou konstrukci velmi pravděpodobně, jak se domnívají někteří právní odborníci, protiústavní.

Sami navrhovatelé nové úpravy uvádějí, že jim jde o řešení situace, kdy se provozovatelé po zjištění podezření ze spáchání přestupku jejich vozidlem pomocí technických prostředků vymlouvají na osobu blízkou a zneužívají tak ústavní právo nevypovídat proti sobě, které je zajištěno ústavním článkem 37 odstavec 1 Listiny základních práv a svobod. Cítuji: Každý má právo odepřít výpověď, jestliže by tím způsobil nebezpečí trestního stíhání sobě nebo osobě blízké. Dochází k tomu údajně, jak jsme slyšeli zde i od navrhovatele, v 60 až 70 % případů.

Už tato argumentace sama o sobě je krajně pochybná. I když můžeme předpokládat, že k spáchání daného přestupku došlo, v době podání vysvětlení provozovatelem to ovšem není zcela samozřejmé, může jít o jeden ze čtyř případů.

Za prvé, provozovatel vozidlo skutečně řídil a přestupek spáchal. V takovém případě... (Odmilka a gesto rukou s důvodu velkého hluku v sále.) V takovém případě pachatel přestupku nic nezneužívá, ale využívá svého ústavního práva nevypovídat, jež je chráněno oním článkem, který jsem citoval, a ještě podepřeno článkem číslo 40 odstavec 4. Cítuji: Obviněný má právo odepřít výpověď. Tohoto práva nesmí být žádným způsobem zbaven.

Případ druhý. Vozidlo řídila osoba provozovateli blízká a předvolaný odmítl vypovídat s odkazem na onen článek. Pak opět nic nezneužívá, ale opět využívá svého práva.

Případ třetí. Vozidlo řídil někdo jiný a provozovatel neví kdo. Půjčil vůz svému kamarádovi a neví, jestli v okamžiku spáchání přestupku řídil on, nebo někdo jiný. Nemůže tedy k danému případu vypovídat, neboť vypovídat může pouze to, co je mu známo.

A případ poslední a čtvrtý. Vozidlo řídil někdo jiný, provozovatel ví kdo a odmítá výpověď s odkazem na osobu blízkou. V tomto, prosím, jediném případě se jedná o neoprávněné maření vyšetřování a měl by být za to samozřejmě postižen stejně tak jako pachatel přestupku. Jenže to by mu to musela – jednomu i druhému – policie dokázat, jinak platí presumpce nevinny.

Z výše uvedeného výčtu je zřejmé, že počet oněch případů opravdového zneužití musí být mnohem nižší než oněch 60, 70 % a ta čísla, která jsme zde slyšeli. Navíc je to problém, který se týká především městské policie a především pražské policie. V jiných obcích jsou tato čísla podstatně nižší a nejedná se pouze o menší obce, ale například i o Brno, kde je počet těchto zneužití řádově poloviční.

Zavedení tohoto pochybného správního deliktu je tedy snahou obejít ústavou zaručená práva, a pokud nejde o přímý rozpor s ústavou, jde zcela jistě o narušení či prolomení řady důležitých právních principů. Jedním z nich je například zásada subjektivní odpovědnosti. A na tom nic nemění ani skutečnost, že je zde trest, to jest finanční pokuta, maskován jako postih za správní přestupek.

Cílem té úpravy pak není zlepšit situaci v silničním provozu, jak o tom koneckonců mluvil pan senátor, ale hlavně zvýšit příjem peněz do městské kasy a zajistit, aby policajti, zejména městští strážníci, vůbec nemuseli vstát od stolu. Není ovšem žádoucí, aby strážníci vlastní neschopnost a lenost nahrazovali tím, že občané budou nuceni udávat sebe sama či své bližní. Je to vlastně jakýsi trest za to, že občan využívá svého ústavního práva.

Dámy a pánové, na institut osoby blízké si netroufli sáhnout ani komunisté za dob největšího teroru v 50. letech. To, že ho prolamujeme nyní zde, je naprosto skandální, neboť se jedná o umenšování práv občanů. Já na

něčem takovém nemohu participovat a vyzývám vás, abyste hlasovali pro senátní návrh. Velice vám děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bylo vystoupení v rozpravě. Hlásí se ještě další poslanec do rozpravy? Je to pan poslanec Chlad. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Rudolf Chlad: Dobrý večer, pane předsedající, vážené dámy a pánové. Jenom velice krátce, mám opravdu jen argumentační připomínku k tomu, víceméně profesní.

Vítám hrozně, že ten paragraf vypadl, že vozidlo s předností v jízdě v podstatě teď musí zastavit u přechodu, kde už stojí auta podle vyhlášky a dávají přednost. Teď to vezmu úplně z jiné strany. To, co tady bylo o osobě blízké řečeno, souhlasím s panem Kortem, souhlasím, mám s tím také takový problém a osoba blízká se bude zřejmě řešit ještě hodně dlouho. Ale s čím mám problém – jestliže neprojde senátní návrh, tak budou muset záchranářská vozidla hasičů, policie, záchranky zdravotní stavět u přechodů pro chodce, když tam chodec půjde. Nebude moct využít toho platného, že má přednost a chodec musí počkat. Čili na zvažovanou, vážení poslanci, co za tu dobu, než se toto vyřídí, se může stát při zdraví lidí, které vozí záchranka, policie stíhá někoho.

Takže já se opravdu přimlouvám za to, aby se hlasovalo pro senátní návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, rozumím, takže to je příměluva za senátní návrh. Je zde ještě někdo další do rozpravy? Není, takže můžeme snad rozpravu ukončit a můžeme zagongovat. Prosím, abyste se dostavili všichni do sněmovny. Odhlásím – mám tady návrh na odhlášení, takže vás odhlašuji a znovu se přihlaste. Prosím, znovu se přihlásit.

Budeme hlasovat podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Sněmovny. K přijetí usnesení, o kterém teď budeme hlasovat, je zapotřebí většiny – souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců, protože půjde o tu senátní verzi.

Přednesu návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat: “Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 300/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního 300/4.”

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento text usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 36, přihlášeno 157, pro hlasovalo 77, proti 43. To by znamenalo, že senátní návrh byl zamítnut. Ale prosím, chvilku vyčkejme ještě na nějakou kontrolu, která probíhá...

Můžeme pokračovat v hlasování, zřejmě. Znamená to, že hlasování ve znění schváleném Senátem jsme nepřijali. Budeme postupovat dále.

Budeme hlasovat podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. 101 máme na tabuli.

Přednesu nyní návrh usnesení: Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních...

Teď se mi tady hlásí pan poslanec Koskuba. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Koskuba: Pane místopředsedo, dámy a pánové, já výjimečně musím zpochybnit toto hlasování a prosím vás o to, abyste mě pochopili. Já jsem samozřejmě chtěl hlasovat přesně opačně, než je na sjetině, a objevilo se tam u mě ne. Podotýkám, je to zřejmě proto, že vás opakovaně varuji, abychom nepřetahovali jednání přes 19. hodinu a tady vidíte (značné veselí v sále), nedáte si říct, nedáte si říct, a pak já, já se omlouvám, dělám takovéto věci. Takže mohu-li vás požádat, rád bych s ohledem na pokročilý čas vás požádal o nové hlasování.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Rozumím, že z úst lékaře to zní samozřejmě ještě závažněji. Teď, prosím, byla námitka, o které musíme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout námitku pana poslance Koskuby, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 37, přihlášeno 159, pro hlasovalo 152, proti 2. Takže námitka byla přijata.

Je tu znovu návrh odhlásit, takže odhlašuji vás před tím opakovaným hlasováním a prosím, abyste se před ním zase znovu přihlásili. Budeme tedy znovu hlasovat o návrhu, který jsem vám předtím četl a který znovu číst nebudu a který je v podstatě vyslovení souhlasu s návrhem zákona, tak jak nám byl poslán Senátem, podle tisku 300/4. Takže teď budeme znovu hlasovat o senátním znění. Je to jasné, takže můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro – ještě jednou – pro tu verzi senátní, ten tisk usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Takže hlasování má pořadové číslo 38, přihlášeno je 155, pro hlasovalo 75, proti 48. Je to zamítnuto.

Bůhví, jaký je stav poslanců psychofyzický. Ale paní poslankyně Jana Fischerová se mi hlásí. Ne, nehlásí, no vidíte to, nehlásí. Jenom jste na to dopadla, protože jste unavená, já se nedivím, že to je tím, je to jasné. (Veselost v sále.) Takže prosím... Je to všechno v pořádku, dobře, v tom případě tedy mohu říci, že jsme nevyjádřili souhlas se zněním schváleným Senátem. Nepřijali jsme to a budeme hlasovat podle § 97 odst. 5. Nastaveno 101 máme.

Takže čtu znovu usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 300/3."

Zahajuji hlasování. Kdo je teď pro tento text, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 39, přihlášeno je 157. Pro hlasovalo 106, proti 24, v tomto usnesení v tomto znění sněmovním byl zákon přijat.

Děkuji zástupci Senátu i navrhovateli a ukončuji projednávání bodu číslo 9.

Prosím vás, teď je tady taková věc. Zůstaly nám na pořadu řádné schůze ještě body 15. a 16. a před ukončením 21. schůze vás musím požádat, abychom hlasovali o návrhu na vyřazení zbývajících dvou bodů ze schváleného pořadu schůze.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro vyřazení těchto dvou bodů – 15, 16 –, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 40, přihlášeno je 159, pro hlasovalo 127, proti 12, takže vyřazení bylo provedeno.

Já nyní můžu ukončit 21. schůzi. Schůzi tedy ukončuji a sděluji vám, že poměrně rychle může začít schůze 22. Bylo mi řečeno v deseti minutách. Takže v 19.22 začne další schůze, abyste nikam daleko neběželi.

(Schůze ukončena v 19.11 hodin.)